

แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิด
ทักษะอารมณ์และสังคม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPROACHES FOR DEVELOPING STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT OF PRIVATE
SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF SOCIAL AND
EMOTIONAL SKILLS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม
โดย	นายพิภรอนันต์ เทพพิทักษ์
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้าย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้าย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารมณ์)

พิภักธรอนันต์ เทพพิทักษ์ : แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม. (APPROACHES FOR DEVELOPING STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT
OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF SOCIAL AND
EMOTIONAL SKILLS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม (2) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม (3) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 82 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน จำนวน 82 คน ครูผู้สอน จำนวน 164 คน รวมจำนวน 328 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 410 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 3 ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ การหา ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ฐานนิยม และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมี ด้านการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก และ การวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม นำเสนอไว้ 3 แนวทางดังนี้ (1) พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนการนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการสร้างสัมพันธ์ภาพ (2) พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจการนักเรียนทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (3) พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียนทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

สาขาวิชา บริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6480050727 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: Social and Emotional Skills, Student Affairs Management, Private Secondary Schools

Phiphatanun Theppitak : APPROACHES FOR DEVELOPING STUDENT AFFAIRS MANAGEMENT OF PRIVATE SECONDARY SCHOOLS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF SOCIAL AND EMOTIONAL SKILLS. Advisor: Assoc. Prof. Sukanya Chaemchoy, Ph.D.

This research aims to investigate the emotional and social skills of students in private secondary schools in Bangkok, focusing on the concept of emotional and social skills. The specific objectives of the study are as follows: (1) To examine the levels of emotional and social skills among students in private secondary schools in Bangkok, based on the concept of emotional and social skills. (2) To explore the necessary requirements for the development of school management practices in private secondary schools in Bangkok, utilizing the concept of emotional and social skills. (3) To propose guidelines for the development of school management practices in private secondary schools in Bangkok, following the concept of emotional and social skills. The research participants are divided into three groups. Group 1 comprises school administrators, deputy directors, heads of student affairs, and teachers from private secondary schools in Bangkok. A targeted sample was selected, including 82 school administrators, 82 deputy directors or heads of student affairs, and 164 teachers, totaling 328 participants. Group 2 consists of 410 students from private secondary schools in Bangkok, selected through purposive sampling. Group 3 comprises 5 qualified individuals who provided expert opinions.

A questionnaire was utilized to assess the levels of emotional and social skills among students in private secondary schools in Bangkok, based on the concept of emotional and social skills. The questionnaire also gathered data on the current situation and desired state of school management practices in private secondary schools in Bangkok, following the concept of emotional and social skills. Statistical analysis techniques employed in the data analysis process included frequency distribution, percentages, mean calculation, standard deviation, analysis of necessary requirements, preferences, and content analysis. The proposed guidelines for the development of school management practices in private secondary schools in Bangkok, following the concept of emotional and social skills, encompass three approaches: (1) Developing school management practices that focus on evaluating the outcomes of school activities, utilizing the results to foster social awareness skills and build relationships. (2) Enhancing school management practices that emphasize student engagement in activities, social awareness, and responsible decision-making. (3) Improving school management practices that concentrate on planning student activities and encouraging responsible decision-making.

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Educational Management

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง ของรองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำติดตามดูแลการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จนทำให้ การดำเนินการวิจัยประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ได้อนุเคราะห์ ให้เข้าไปเก็บข้อมูล ในส่วนของการบริหารกิจการนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณา ในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณ คุณหญิงกุหลาบ และครอบครัวเทพพิทักษ์ ที่ให้กำลังใจ และเป็นแรงใจในการทำวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ทุกท่านที่มีความสนใจและกำลังศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นทักษะอารมณ์และสังคม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษาต่อไปในอนาคต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

พิภทรอนันต์ เทพพิทักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	15
1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	15
2. คำถามการวิจัย.....	19
3. วัตถุประสงค์.....	19
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	20
1) ทักษะอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Skills).....	20
1.1 การตระหนักรู้ตนเอง (Self-Awareness)	20
1.2 การจัดการตนเอง (Self-Management).....	20
1.3 การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness).....	20
1.4 การสร้างสัมพันธ์ภาพ (Relationship Skills).....	20
1.5 การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Decision Making)	20
2) การบริหารกิจการนักเรียน	20
2.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน	21
2.2 การดำเนินงานกิจการนักเรียน	21
2.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม.....	21

2.4 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	21
2.5 การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	21
2.6 การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน.....	21
3) โรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาเอกชน.....	21
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	22
6. ขอบเขตการวิจัย.....	22
6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	23
6.2 ขอบเขตด้านประชากร	23
6.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	23
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	23
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีความสำคัญและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับทักษะอารมณ์และสังคม	26
1.1 ความหมายของทักษะอารมณ์และสังคม	26
1.2 องค์ประกอบของทักษะอารมณ์และสังคม.....	28
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน	36
2.1 ความหมายของกิจการนักเรียน	36
2.2 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน	38
2.3 ความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน	40
2.4 ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน	42
ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.....	52
3.1 ประเภทของโรงเรียนเอกชน.....	52
3.2 บทบาทของโรงเรียนเอกชน.....	53
3.3 นโยบายและการบริหารงานโรงเรียนเอกชน	54
3.4 แผนพัฒนาการศึกษาโรงเรียนเอกชน	55

3.5 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อแผนการศึกษาโรงเรียนเอกชน.....	56
3.6 ข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	59
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียน.....	62
4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	64
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	68
ตอนที่ 1 ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร	68
1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	69
2) เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
4. การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	72
ตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	73
2.1 ประชากรและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย.....	73
2.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
2.3 การสร้างเครื่องมือ	74
2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
ตอนที่ 3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	77
3.1 ร่างแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	77
3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม	77

3.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ฉบับสมบูรณ์.....	79
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
ตอนที่ 1) ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	86
1.1) สภาพภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	86
ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร	92
2.1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	92
2.2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.....	94
2.3 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร พิจารณาตามข้อย่อยของการบริหารกิจการนักเรียนและองค์ประกอบ ทักษะอารมณ์และสังคม	122
2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	125
ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	128
แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และ การสร้างสัมพันธภาพ	134
แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	135
แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	136
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	155
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	156

5.1.1 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	156
5.1.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม.....	157
5.1.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	171
แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และ การสร้างสัมพันธภาพ	172
แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	173
แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	174
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	175
5.2.1 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	175
5.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	176
5.2.3 ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	178
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	182
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	182
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	183
บรรณานุกรม.....	184
ภาคผนวก.....	196

ภาคผนวก ก.....	197
ภาคผนวก ข.....	211
ภาคผนวก ค.....	213
ประวัติผู้เขียน.....	232

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์ทักษะอารมณ์และสังคม	31
ตาราง 2 การสังเคราะห์ขอบข่ายงานบริหารกิจการนักเรียน.....	45
ตาราง 3 ข้อมูลโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.....	60
ตาราง 4 สรุปขั้นตอนวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย	80
ตาราง 5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	87
ตาราง 6 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ...	89
ตาราง 7 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	89
ตาราง 8 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	90
ตาราง 9 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	90
ตาราง 10 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้าน การสร้างสัมพันธภาพ	91
ตาราง 11 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้าน การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	92
ตาราง 12 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	93
ตาราง 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหาร กิจการนักเรียน	95
ตาราง 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงานกิจการนักเรียน.....	96
ตาราง 15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	100

ตาราง 16 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	104
ตาราง 17 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน.....	110
ตาราง 18 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	115
ตาราง 19 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การประเมินผลการดำเนินงานกิจการ นักเรียน.....	119
ตาราง 20 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร พิจารณาตามข้อย่อยของการบริหารกิจการนักเรียนและองค์ประกอบ ทักษะอารมณ์และสังคม	122
ตาราง 21 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	126
ตาราง 22 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	130
ตาราง 23 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	139
ตาราง 24 แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร	146

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดวิจัย.....	22
แผนภาพ 2 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม.....	138
แผนภาพ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร	154

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การศึกษานับว่าเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ได้พัฒนาเพื่อเป็นส่วนสำคัญของความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship Education – GCED) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของเป้าประสงค์ S.D.G ข้อ 4.7 ตอบสนองต่อความท้าทายอันเร่งด่วนที่สุดของยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ ทั้งก่อให้เกิดความท้าทายจากองค์ประกอบที่อยู่รอบๆ เช่น ธรรมชาติและสิ่งที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ การศึกษาเพื่อพัฒนาไปเป็นพลเมืองโลกช่วยให้สามารถจัดการกับความท้าทายที่กำลังเผชิญอยู่ทั้งด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมตลอดจนตระหนักถึงความจำเป็นของการร่วมมือและการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อแสวงหาหนทางแก้ไขและวิธีการส่งเสริมการศึกษา องค์การระดับโลกยูเนสโกหลักในการสนับสนุนรัฐสมาชิกเพื่อส่งเสริมศักยภาพของทางการศึกษาของผู้เรียนเพื่อให้เป็นตัวแปรที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโดยการส่งเสริมการศึกษาที่มุ่งเน้นทักษะด้านปัญญา สังคม อารมณ์ และพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับนโยบายลงไปจนถึงระดับห้องเรียน (UNESCO, 2022) การเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกสภาพปัจจุบันเป็นการเติบโตและเจริญก้าวหน้าไปในทุกด้าน ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยกระตุ้นต่อการเปลี่ยนแปลง อันได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการศึกษา ล้วนเป็นสิ่งที่ส่งผลให้สังคมและโลกย่อมต้องปรับเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น หากแต่ความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวนี้

ควรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาเช่น ปัญหาทางด้านการเมืองและสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และด้านการศึกษาที่ยังต้องพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยี ในฐานะที่สังคมไทยจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกก็ย่อมที่จะต้องได้รับผลกระทบไปด้วย (Ouppinjai, Suwadee, et al., 2022) ที่ผ่านมาในหลายทศวรรษประเทศไทยได้มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น กระตุ้นในด้านของการลงทุนเศรษฐกิจส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของประเทศและรายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ผลที่ได้คือทำให้เศรษฐกิจเติบโตแบบก้าวกระโดด แต่ในความเจริญดังกล่าวเป็นการเจริญเติบโตที่ไม่ถาวร เนื่องจากการพัฒนาที่ได้มาจากเทคโนโลยีล้ำหน้านั้น มิได้เกิดมาจากคุณภาพของคนในประเทศอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อสภาพการณ์ของโลกและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย สังคมไทยจึงต้องปรับตัวเพื่อให้รู้เท่าทันและดำรงชีวิตอยู่ในโลก

ปัจจุบันให้ได้ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์นี้ได้ก็คือการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในประเทศ เนื่องด้วยคนที่มีคุณภาพจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) การพัฒนาคนต้องใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน ต้องอาศัยกระบวนการการพัฒนา การเรียนรู้ ระบบการศึกษา พัฒนารากฐาน จึงจะทำให้สิ่งต่างๆ เริ่มก้าวเข้าสู่สังคมโลกได้อย่างชัดเจน เป็นพลเมืองโลก ประเทศถูกจัดลำดับให้เป็นประเทศแห่งการพัฒนา (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

ประเทศไทยกำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 และ มาตรา 23 มีเป้าหมายหลัก เพื่อให้การจัดการศึกษาของประเทศได้มีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความพร้อมสมบูรณ์ไปทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ดังคำกล่าวที่ว่า ความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม ถูกส่งต่อผ่านทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของไทย (อำนาจ ทองโปร่ง, 2560) สถานศึกษา โรงเรียน นับว่าเป็นหน่วยงานหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาให้ผู้เรียน มีคุณภาพมีทักษะอารมณ์และสังคมเพื่อเป็นกำลังหลักที่สำคัญในนำไปสู่การพัฒนา ความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ นโยบายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นผู้ที่มีทักษะอารมณ์และสังคม จัดอยู่ในการบริหารกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มเข้ารับการศึกษาจนออกจากสถานศึกษา ผู้บริหารและคณะครูบุคลากรต้องทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการปกครองผู้เรียน จัดกิจกรรมพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด และจะต้องส่งเสริมผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพความสามารถของตนเองในการดำรงอยู่ในสังคมไทยด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สพป. ปักกิ่ง, 2565)

ดังนั้น การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนรู้ในด้านสติปัญญาที่ฉลาด ทักษะอารมณ์ สุขภาวะร่างกาย ด้านจิตใจ มีความประพฤติที่ดีมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ และเป็นงานที่ต้องส่งเสริมควบคู่ไปกับด้านวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพสามารถวัดผลได้จากตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้จึงจะสอดคล้องกับนโยบายต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็น คนเก่ง คนดี และมีความสุข (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561-2580)

การพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน เป็นทักษะที่มีความสำคัญซึ่งจะต้องพัฒนาควบคู่กันไปกับการบริหารกิจการนักเรียนทั้งในกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาเป็นผู้จัดขึ้น (CASEL, 2018)

กล่าวว่า การพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม คือ การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางอารมณ์และสังคมอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่จะจัดการในชีวิตของตัวเองประสบความสำเร็จและมีความสุข (Shirley, 2016) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ความสามารถในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ การให้ความร่วมมือ การสื่อสาร และการใช้วิธีการรูปแบบต่าง ๆ มาแก้ปัญหา ซึ่งเป็นความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม แบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็นแต่ละด้าน ได้ดังนี้ 1) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness) 2) การบริหารจัดการตนเอง (Self-management) 3) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social awareness) 4) การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship skills) 5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible decision making) (Collaborative for Academic, 2020)

ทักษะเหล่านี้ล้วนช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวกกับบุคคลอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียน การดำรงชีวิต การทำงาน และการต่อยอดทางด้านปฏิสัมพันธ์นี้ ผู้เรียนที่มีทักษะอารมณ์และสังคมที่อยู่ในระดับสูงเรียนว่า (Positive emotionally) ถูกจัดว่าเป็นระดับที่สังคมให้การยอมรับในระดับที่สูงที่สุดเพราะ มีทักษะอารมณ์และสังคม ที่แสดงออกอย่างเหมาะสมและเป็นผู้เรียนที่มองโลกในแง่บวก มีจิตสาธารณะ มีผลการเรียนเป็นที่น่าประทับใจ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างไม่มีปัญหา (Martha et al, 2017) ยังสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีและส่งต่อให้กับคนอื่นได้ (Interpersonal relationships) การปรับตัวเข้ากับสังคมที่มีความหลากหลายทั้ง เพศ เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ล้วนเป็นความท้าทายของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย (Social adjustment) ที่เกิดทั้งในห้องเรียน ภายในสถานศึกษา ต่อผู้เรียนในวัยเดียวกับหรือแม่แต่ต่อบุคลากรทางการศึกษาที่มีช่วงวัย อายุ ที่แตกต่างกัน สิ่งต่างๆเหล่านี้จะเป็นผลสืบเนื่องต่อและเชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จทางผลลัพธ์ทางการศึกษา คะแนน เกรดเฉลี่ย (Academic success) ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ทางการพัฒนาการเรียนรู้ ทางอารมณ์และสังคมในแต่ละช่วงวัยได้อย่างเหมาะสม (Peer relationships) สถานะภาพทางครอบครัวเองของผู้เรียนก็ถูกจัดว่าเป็นส่วนสำคัญต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม อารมณ์และสังคม ความเป็นอยู่ (Kosciw, Palmer, & Kull, 2015)

จากการศึกษา พบว่าผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนมีทักษะอารมณ์และสังคมจะที่สูงขึ้นจะส่งผลให้เกิดทักษะด้านอื่นตามมาอย่างเห็นได้ชัดเจน (Pereira-Lima, & Loureiro, 2015) ในทางกลับกันพบว่าผู้เรียนที่ขาด หรือไม่มีทักษะเหล่านี้มักมีความบกพร่องและมีปัญหาทางด้านของการสื่อสาร การเข้าสังคม การทำกิจกรรมกลุ่ม การเรียนและการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ขาดการยกย่อง ยอมรับ การแสดงออก พฤติกรรม และความต้องการของผู้เรียนจะถูกปฏิเสธจากเพื่อน มักจะ

ถูกการกลั่นแกล้ง บูลลี่เป็นประจำ (Runjic, Prcic, & Alimovic, 2015) จึงทำให้ผู้เรียนจะเป็นจะต้องเอาตัวเองออกมาจากสังคม ส่งผลทางแง่ลบทำให้ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนมีผลทางการศึกษา เกรดเฉลี่ยที่ค่อยๆลดลง เพื่อกำหนดกิจกรรมกลุ่ม และมักจะขอความเห็นใจจากครู เรียกร้องการมีตัวตนในมุมด้านมืด มีปัญหาเก็บกด การติดยาเสพติด การกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย การเกิดภาวะโรคซึมเศร้าและมีภาวะความเสี่ยงที่ไม่สามารถดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมต่อไป พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่สมควรที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน (Matson, Hess, & Mahan, 2013)

จึงทำให้การพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนด้านทักษะอารมณ์และสังคม ที่เหมาะสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารจัดการของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน โดยมีความคล่องตัวและรวดเร็วอย่างเห็นได้ชัดเจน ต่อการปฏิบัติ ปฏิรูป การเรียน การสอน บริบทของสถานศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนตาม (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน, 2550) ได้ให้บทบาทหน้าที่ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งภาคเอกชนที่เข้ามาจับใบอนุญาตในการประกอบสถานศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชน ต่างมุ่งเน้น แข่งขันกันพัฒนาให้ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ตอบสนองความต้องการของทุกกลุ่มของผู้เรียน ในสังคมได้อย่างชัดเจน ตลอดจนได้รับการไว้วางใจจากผู้ปกครองนำบุตร หลาน เข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนเป็นจำนวนมาก นับว่าเป็นทางเลือกที่ทำให้เกิดการพัฒนาในการศึกษาและเกิดการแข่งขันของธุรกิจการศึกษา ปัจจัยที่ทำให้ผู้ปกครองเลือกเข้ารับบริการจากทางภาคเอกชน ที่สำคัญคือรูปแบบการบริหารจัดการเป็นไปอย่างก้าวกระโดด มีมาตรฐานเป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2565)

งานด้านการบริหารกิจการนักเรียนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาพัฒนาและแก้ไขในทุกด้าน เพื่อให้โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ได้รับตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2565) โดยคณะกรรมการการศึกษาวุฒิสภา ระบุถึงสภาพของปัญหาสถานศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนไว้อย่างชัดเจน พบว่าผู้เรียนส่วนมาขาดทักษะการเข้าสังคมและมีพฤติกรรมที่แสดงออกทางด้านลบต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ผลการศึกษายังพบอีกว่าขาดทักษะด้านอารมณ์ (Nix, Bierman, Domitrovich, & Gill, 2013) การควบคุมตัวเองเมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลาย ส่งผลให้ผลการเรียน เกรดเฉลี่ย อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน Academic achievement ได้ศึกษาผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่าผลการเรียนไม่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ได้มาตรฐาน Substandard academic performance ยังพบว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนที่ต่ำนั้นสืบเนื่องมาจากไม่เข้าร่วมกับเพื่อนและไม่สนใจ

ที่จะทำกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น มักเก็บตัวชอบอยู่คนเดียวไม่มีเพื่อน (Hanapi,& Nordin, 2014) และไม่ชอบพูดคุยกับใคร พฤติกรรมก้าวร้าวเมื่อต้องแสดงออกต่อหน้าในสถานที่สาธารณะ (Impaired social and emotional skills) และบางคนมักมีพฤติกรรมที่ต้องได้รับการช่วยเหลือป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ติดสารเสพติด ติดอินเทอร์เน็ต (Chou et al, 2016)

จากความสำคัญของทักษะอารมณ์และสังคมที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัย สนใจในการศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคม ลักษณะตามความต้องการจำเป็น สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ในแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่จะต้องใช้ทักษะอารมณ์และสังคมในการบริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครและนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. คำถามการวิจัย

2.1 ระดับทักษะอารมณ์ และสังคม ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม เป็นอย่างไร

2.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารงานกิจการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม เป็นอย่างไร

2.3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม เป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.2 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.3 เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

1) ทักษะอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Skills) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีการจัดการกับอารมณ์ของตนเองและแสดงออกอย่างเหมาะสม สร้างสัมพันธภาพอันดีต่อบุคคลอื่น อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม รับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

1.1 การตระหนักรู้ตนเอง (Self-Awareness) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง แสดงออกอย่างเหมาะสม รับผิดชอบต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง

1.2 การจัดการตนเอง (Self-Management) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการบอกวิธีการจัดการความเครียด ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ตั้งเป้าหมายในการทำงาน และทำงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3 การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น เคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม

1.4 การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship Skills) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการทำงาน ขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้

1.5 การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการ ยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแยกแยะปัญหา พยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย นำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม

2) การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินการบริหารกิจกรรมของสถานศึกษาที่เกี่ยวกับ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริม

ประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

2.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน หมายถึง การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำแผนงานกิจการนักเรียน และจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

2.2 การดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน และส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

2.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องผู้ประพฤติดีให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

2.4 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

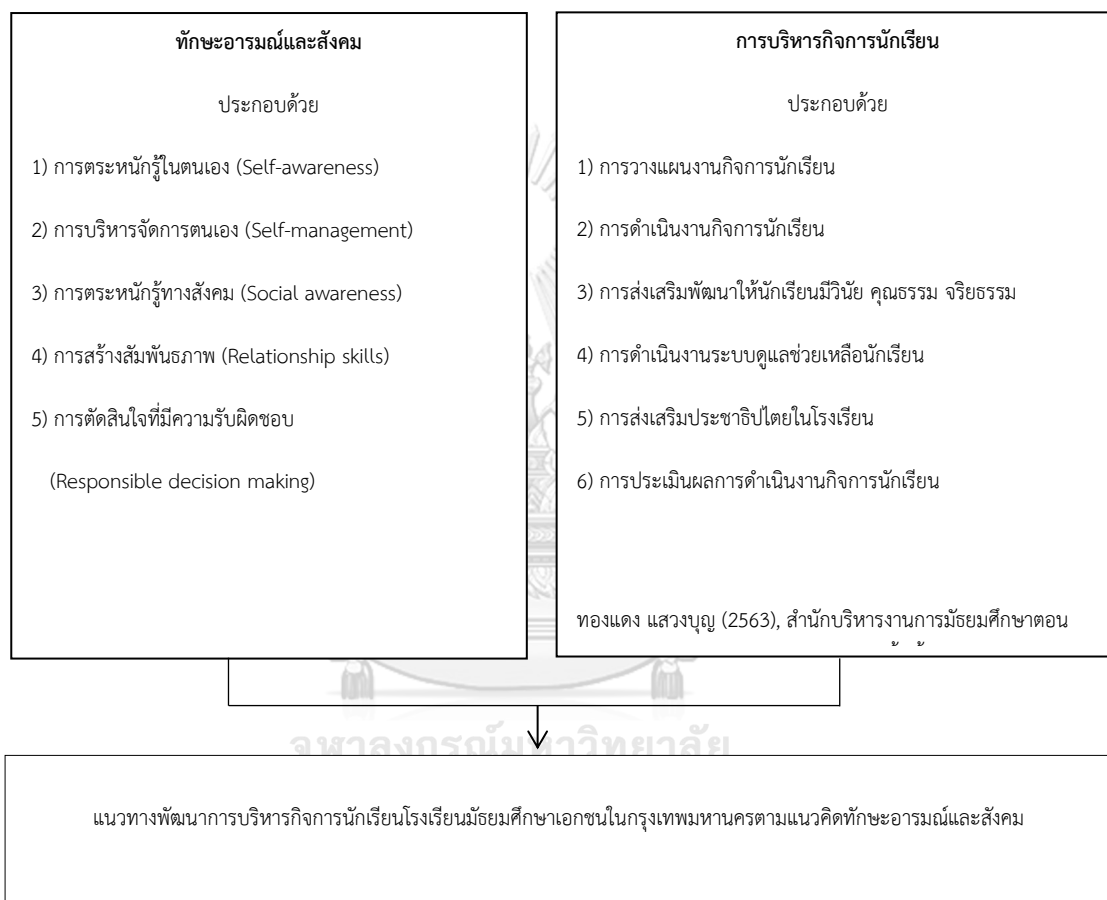
2.5 การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษาและการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

2.6 การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

3) โรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียน และแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

6. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มีขอบเขตเนื้อหา ประกอบด้วย 1) ทักษะอารมณ์และสังคม 2) การบริหารกิจการนักเรียน

6.2 ขอบเขตด้านประชากร

6.2.1 ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 82 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2565) ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 328 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือ หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ครูผู้สอน จะให้ข้อมูลในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน ได้จากตารางสำเร็จรูป เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จะให้ข้อมูลในการศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

6.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

เดือนธันวาคม พ.ศ. 2565 – เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพครู สามารถนำแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการบริหารกิจการนักเรียนแก่ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีอันพึงประสงค์

7.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยยึดหลักแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7.3 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสามารถนำแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ไปสนับสนุนให้โรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลตระหนักถึงความสำคัญและส่งเสริมการเรียนการสอนเพื่อผลสัมฤทธิ์มากขึ้น

7.4 กระทรวงศึกษาธิการสามารถนำแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มาเป็นกรอบในการกำหนดนโยบายหรือแนวปฏิบัติในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปแนวคิดที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น เพื่อให้การวิจัยมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัยที่นำเสนอไว้ข้างต้น โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญที่ประกอบไปด้วยแนวคิดทฤษฎี ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะอารมณ์และสังคม

- 1.1 ความหมายของทักษะอารมณ์และสังคม
- 1.2 องค์ประกอบของทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน

- 2.1 ความหมายของกิจการนักเรียน
- 2.2 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน
- 2.3 ความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน
- 2.4 ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน

ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

- 3.1 ประเภทของโรงเรียนเอกชน
- 3.2 บทบาทของโรงเรียนเอกชน
- 3.3 นโยบายและการบริหารงานโรงเรียนเอกชน
- 3.4 แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน
- 3.5 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อแผนการศึกษาโรงเรียนเอกชน
- 3.6 ข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียน

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีความสำคัญและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับทักษะอารมณ์และสังคม

1.1 ความหมายของทักษะอารมณ์และสังคม

ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะอารมณ์และสังคม จากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือประกอบไปด้วย นักวิชาการทางการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

Yale University (2022) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ความสามารถทางการรับรู้ถึงอารมณ์ของตนเอง กระบวนการจัดการความคิด ทางด้านร่างกาย พฤติกรรมของตนเอง การรับรู้อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น การจัดการกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้วยวิธีการสื่อสารโดยใช้เหตุผลเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจแสดงความรู้สึกที่แสดงออก สามารถทนรอคอย และกำหนดเป้าหมายวางแผนรับมือกับความไม่แน่นอนเมื่อเจอความผิดพลาด พร้อมแก้ไข ไม่หลบหนีข้อแท้ มีความมั่นใจสามารถรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง

Jim Collins & Peter F. Drucker (2021) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ สิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้จากสารสื่อประสาท (neurotransmitter) ในระบบสมองส่วนใน (limbic system) ซึ่งเป็นด้านที่ใช้ในการควบคุมความรู้สึก แรงกระตุ้น และแรงขับเคลื่อนทางอารมณ์เป็นหลัก ระบบสมองส่วนในจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดด้วยวิธีการตั้งใจ การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และการได้รับการตอบสนองที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม

Collaborative for Academic. (2020) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ สามารถส่งเสริม การตระหนักรู้ในตนเอง การบริหารจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีสามารถลดปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ที่แสดงออกในสังคมได้อย่างเหมาะสม

Leah Shafer (2018) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ หลักการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมให้แก่ผู้เรียน จำเป็นต้องมีทั้งความรู้ความสามารถ และมีวุฒิภาวะทางอารมณ์เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม ซึ่งอาจลองสอดแทรกวิธีสร้างเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ให้กับผู้เรียนผ่านกิจกรรม บทเรียน และข้อปฏิบัติที่พึงประสงค์

Shirley (2016) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ความสามารถที่อยู่โดยรอบของใจความสำคัญด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การเขียน และการคำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ ช่วยสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภาวะทางอารมณ์

Denham (2012) กล่าวว่า ทักษะสังคมและอารมณ์ คือ ความสามารถของแต่ละบุคคลในการแสดงออก ควบคุม และยับยั้ง แยกแยะได้ถึงสถานะการอย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำความรู้ทัศนคติไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดการทางด้านอารมณ์กำหนดและบรรลุเป้าหมายในเชิงบวก ยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น รับผิดชอบต่อการตัดสินใจและจัดการความสัมพันธ์ ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนที่มีทักษะอารมณ์ที่ดี ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในการเรียน แต่ยังมีผลลัพธ์ทางสังคมที่ดีอีกด้วย ได้แก่ความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเพื่อน การเอาใจใส่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น การมีส่วนร่วมทางสังคมและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

Kids matter (2010) กล่าวว่า ทักษะด้านสังคมและอารมณ์ คือ ทักษะที่สนับสนุนคุณภาพชีวิตและสุขภาพจิตในเชิงบวก ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาตนเองและการจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวัน มีความคิดในแง่เชิงบวกเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งต่างๆ รอบตัว

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) ทักษะอารมณ์และสังคม คือ กระบวนการที่เด็กสามารถเข้าใจและจัดการอารมณ์ของตนเองการตั้งเป้าหมายและการบรรลุเป้าหมาย เข้าใจและแสดงความเห็นใจผู้อื่นสร้างและการรักษาความสัมพันธ์ ตัดสินใจอย่างรับผิดชอบต่อความสัมพันธ์นั้น SES มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทำงานของสมองในส่วนที่ทำหน้าที่ให้เกิดกระบวนการรู้คิด หรือ Executive function (EF) ครอบคลุมถึงความฉลาดทางอารมณ์ (emotional quotient: EQ)

กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (2564) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ความสามารถและคุณลักษณะที่สำคัญต่อความสำเร็จด้านวิชาการ การฝึกฝนและส่งเสริมทักษะนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางปัญญา หรือทักษะการรู้คิด (Cognitive Skills) แม้จะมีความสำคัญทั้งในแง่การส่งเสริมผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและกระบวนการคิด แต่ทักษะอารมณ์และสังคมนี้เองคือรากฐานสำคัญของสุขภาพจิตที่ดีและความพึงพอใจชีวิตของตนเอง เป้าหมายนี้จะช่วยให้ผู้เรียนดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น

กุลวดี ทองไพบูลย์ (2564) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ทักษะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นกฎกติกา แผนที่ หรือทิศทางในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ทักษะทางสังคมเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกผ่านคำพูด สีหน้า ท่าทาง ซึ่งสามารถทำนายผลทางสังคมได้ เช่น เรายิ้ม เพื่อนก็จะยิ้มตอบ ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นในการสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน

ปรารภนา หาญเมธี (2564) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมที่ส่งออกมาให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองคิด รู้สึก โดยการตั้งเป้าหมายเชิงบวกและไปให้บรรลุเป้าหมายนั้น ทั้งความรู้สึกและสามารถแสดงความคิดเห็นออกเห็นใจผู้อื่นได้ สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกไว้ได้ รวมถึงการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2564) กล่าวว่า ทักษะอารมณ์และสังคม คือ ทักษะที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตร่วมกันของคนทุกช่วงวัย โดยสถาบันครอบครัว สถาบันทางการศึกษา จะช่วยกันสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมให้กับบุตรหลานและผู้เรียนนั้น รวมถึงปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดส่งผลในแง่บวกที่ดี รวมถึงการรับมือกับความเครียดที่เพิ่มขึ้นจากการต้องเรียนรู้วิชาการและวิถีชีวิตใหม่ ๆ อาจกระทบหรือส่งผลต่อ "ความสัมพันธ์" และ "การเรียนรู้" ของบุตรหลานและผู้เรียน ดังนั้น การเสริมสร้างทักษะอารมณ์และสังคม จึงเป็นตัวช่วยสำคัญต่อทั้งความสัมพันธ์ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม

สรุปได้ว่า ทักษะอารมณ์และสังคม (Social and emotional skills) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีการจัดการกับอารมณ์ของตนเองและแสดงออกอย่างเหมาะสม สร้างสัมพันธ์ภาพอันดีต่อบุคคลอื่น อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม รับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง

1.2 องค์ประกอบของทักษะอารมณ์และสังคม

Yale University (2022) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การรับรู้อารมณ์และความรู้สึก (Recognizing)
- 2) การเข้าใจสาเหตุและอารมณ์ที่เกิดขึ้น (Understanding)
- 3) การแยกแยะอารมณ์และความรู้สึก (Labeling)
- 4) การเรียนรู้ที่จะแสดงอารมณ์และความรู้สึก (Expressing)
- 5) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก (Regulating)

Collaborative for Academic (2020) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness)

- 2) การจัดการตนเอง (Self-management)
- 3) การตระหนักรู้สังคม (Social awareness)
- 4) การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship skills)
- 5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible decision making)

Leah Shafer (2018) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การตระหนักรู้ในตัวเอง (Self-Awareness)
- 2) การบริหารจัดการตัวเอง (Self-Management)
- 3) ความรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองเลือก (Responsible Decision Making)
- 4) ทักษะด้านความสัมพันธ์ (Relationship Skills)
- 5) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness)

Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017)

สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การตระหนักรู้ในตนเอง
- 2) การจัดการตนเอง
- 3) การรับรู้ทางสังคม
- 4) ทักษะความสัมพันธ์
- 5) การตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การตระหนักรู้ในตัวเอง (Self-awareness)
- 2) การรู้จักบริหารจัดการอารมณ์ (Self-management)
- 3) ความเข้าใจหรือตระหนักรู้ด้านสังคม (Social awareness)

4) ทักษะด้านความสัมพันธ์ (Relationship skills)

5) รับผิดชอบในสิ่งที่ตัดสินใจได้ (Responsible decision making)

กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (2564) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ความใคร่รู้ (Curiosity)
- 2) ความอดกลั้น (Tolerance)
- 3) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)

กุลวดี ทองไพบูลย์ (2564) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ทักษะการสื่อสารเบื้องต้น
- 2) ทักษะการสร้างสัมพันธภาพและการเข้าใจผู้อื่น
- 3) ทักษะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- 4) ทักษะการแก้ไขปัญหา
- 5) ทักษะเกี่ยวกับการยอมรับภาระและความรับผิดชอบ

ปรารถนา หาญเมธี (2564) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) รู้จักตนเอง (self-awareness)
- 2) จัดการตนเองได้ (self-management)
- 3) รู้จักสังคม (social awareness)
- 4) มีทักษะสร้างความสัมพันธ์ (relationship)
- 5) มีทักษะการตัดสินใจที่รับผิดชอบ (responsible decision-making skills)

บรรณพร จันทร์เฉลียว เสรีบุตร (2563) สามารถแบ่งทักษะอารมณ์และสังคมออกเป็น 5 ด้าน

ดังนี้

- 1) การรู้จักตัวเอง
- 2) การบริหารจัดการตนเอง

- 3) ความรับผิดชอบ
- 4) ตัดสินใจของตนเอง
- 5) ทักษะความสัมพันธ์ และการรู้จักสังคม

จากการศึกษา ทักษะอารมณ์และสังคมข้างต้น จะเห็นได้ว่านักการศึกษา นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ ได้กล่าวถึงทักษะอารมณ์และสังคมไว้อย่างหลากหลายแง่มุม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พิจารณาสรุปทักษะอารมณ์และสังคม โดยอ้างอิงตามแนวคิดของ Yale University (2022), Collaborative for Academic. (2020), Leah Shafer. (2018), Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017), ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) เป็นหลักที่ได้กล่าวถึงทักษะอารมณ์และสังคมไว้ 5 ประการ และดำเนินการสังเคราะห์ตามความเหมาะสมและความจำเป็นตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์ทักษะอารมณ์และสังคม

ที่.	การสังเคราะห์ทักษะอารมณ์และสังคม	นักการศึกษา นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ							สังเคราะห์แนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	
		Yale University (2022)	Collaborative for Academic. (2020)	Leah Shafer. (2018)	Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017)	ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564)	กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (2564)	กุลวดี ทองใหญ่ (2564)		ปรารถนา ทัญเณ (2564)
1	การรับรู้อารมณ์และความรู้สึก	✓								
2	การตระหนักรู้ตนเอง		✓	✓	✓	✓				การตระหนักรู้ในตนเอง
3	ความใคร่รู้					✓				
4	ทักษะการสื่อสารเบื้องต้น						✓			
5	รู้จักตนเอง							✓	✓	
6	การเข้าใจสาเหตุและอารมณ์ที่เกิดขึ้น	✓								
7	การจัดการตนเอง		✓		✓					
8	การบริหารจัดการตัวเอง			✓					✓	
9	การรู้จักบริหารจัดการอารมณ์					✓		✓		การจัดการตนเอง
10	ความอดกลั้น					✓				
11	ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพและการเข้าใจผู้อื่น						✓			
12	การแยกแยะอารมณ์และความรู้สึก	✓								การตระหนักรู้ทางสังคม

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	การสังเคราะห์ ทักษะอารมณ์และ สังคม	นักรศึกษา นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ							สังเคราะห์แนวคิด ทักษะอารมณ์และ สังคม
		Yale University (2022)	Collaborative for Academic. (2020)	Leah Shafer. (2018)	Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017)	ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564)	กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (2564)	กุลชาติ ทองใหญ่บุษย์ (2564)	
13	การตระหนักรู้สังคม		✓						
14	ความรับผิดชอบในสิ่งที่ ตัวเองเลือก				✓				
15	การรับรู้ทางสังคม				✓				
16	ความเข้าใจหรือตระหนัก รู้ด้านสังคม					✓			การตระหนักรู้ทางสังคม
17	ความคิดสร้างสรรค์						✓		
18	รู้จักสังคม							✓	
19	ความรับผิดชอบ								✓
20	การเรียนรู้ที่จะแสดง อารมณ์และความรู้สึก	✓							
21	ทักษะสัมพันธ์ภาพ	✓							
22	ทักษะด้านความสัมพันธ์			✓					การสร้างสัมพันธ์ภาพ
23	ทักษะความสัมพันธ์				✓	✓			
24	ทักษะการแก้ไขปัญหา							✓	
25	มีทักษะสร้าง ความสัมพันธ์							✓	
26	ตัดสินใจของตนเอง								✓
27	การจัดการอารมณ์และ ความรู้สึก	✓							
28	การรับผิดชอบต่อการ ตัดสินใจ		✓						การตัดสินใจที่มีความรับ ชอบ
29	การตระหนักรู้ทางสังคม			✓					
30	การตัดสินใจอย่าง รับผิดชอบ				✓				
31	รับผิดชอบต่อสิ่งที่ตัดสินใจ ได้					✓			

จากตารางที่ 1 การสังเคราะห์ทักษะอารมณ์และสังคม พบว่ามีทั้งหมด 31 ทักษะ โดยผู้วิจัย
ดำเนินการจัดกลุ่มทักษะที่มีความสอดคล้องกันโดยยึดแนวคิด Yale University (2022)
Collaborative for Academic. (2020), Leah Shafer. (2018), Rebecca D.Taylor,Eva

Oberle, Joseph A. Durlak, Roger P. Weissberg (2017), ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) เป็นหลักในการสังเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย 1) การตระหนักรู้ในตนเอง (ความถี่ = 4) 2) การจัดการตนเอง (ความถี่ 2) 3) การตระหนักรู้ทางสังคม (ความถี่ 1) 4) การสร้างสัมพันธภาพ (ความถี่ 2) 5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (ความถี่ 2) สรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

1) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness)

ฉันทพร จารุไพศาล (2564) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในตนเอง คือ ความสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการของตนเองได้ ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น อันเนื่องมาจากความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการเหล่านั้นของตน และเข้าใจตนเองในด้านจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา คุณค่าของตนเอง

Collaborative for Academic (2020) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในตนเอง คือ ความสามารถในการรับรู้อารมณ์ ความคิด และค่านิยม ในความคิดแง่บวกและแง่ลบ สามารถยับยั้งและควบคุม

Leah Shafer (2018) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในตนเอง คือ กระบวนการฝึกการเข้าใจตัวตนที่แท้จริงของตนเอง นับว่าเป็นทักษะสำคัญที่สุดซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ลองลงมาคือ การรู้จักควบคุมอารมณ์ ความประพฤติของตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งครูผู้สอน ยังสามารถจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเองผ่านกระบวนการสอน กิจกรรมเหตุการณ์จริงที่มีการคิดเชื่อมโยงมากขึ้นได้ โดยการยกสถานการณ์ตัวอย่างมาให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน กระบวนการรับรู้ความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เชื่อมโยงถึงกันอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้สึกนึกคิดของตนเอง

CASEL (2018) กล่าวว่า การตระหนักรู้ตนเอง คือ ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้ อารมณ์ด้วยตนเอง ประเมินจุดแข็ง ข้อจำกัด และความต้องการของตนเองได้อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในคุณค่า และรับรู้ในความสามารถของตนเอง

Crisp และ Turner (2010) กล่าวว่า การตระหนักรู้ในตนเอง คือ สภาวะทางจิตที่บุคคลสามารถทราบถึงลักษณะของตนเองการรับรู้และพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะของแต่ละบุคคลได้

สรุปได้ว่า การตระหนักรู้ในตนเอง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ และเข้าใจ อารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง แสดงออกอย่างเหมาะสม รับผิดชอบต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง

2) การจัดการตนเอง (Self-management)

Collaborative for Academic (2020) กล่าวว่า การจัดการตนเองคือความสามารถในการควบคุมอารมณ์ที่มีต่อสถานการณ์

Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017) กล่าวว่า การจัดการตนเอง คือความสามารถในการควบคุม ความคิด การกระทำ การแสดงออกทางอารมณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะนี้ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับมือกับความเครียดและควบคุมแรงกระตุ้นที่เกิดจากสิ่งเร้า

ปรารธนา หาญเมธี (2564) กล่าวว่า การจัดการตนเอง คือ ความสามารถในการกำกับควบคุม อารมณ์ ความคิดและพฤติกรรมของตนเองที่แสดงออก อย่างได้ผลในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงการจัดการกับสภาวะความเครียด การควบคุมแรงกระตุ้น การสร้างแรงจูงใจแก่ตนเอง การวางแผนและดำเนินการมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายของตน

สุภารัตน์ พัฒนแหวน (2563) กล่าวว่า การจัดการตนเอง คือ ความสามารถของนักเรียนในการอธิบายถึงวิธีการจัดการความเครียดและการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และสังคมของตนเองได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถตั้งเป้าหมายของการทำงานและการทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การจัดการตนเอง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการบอกวิธีการจัดการความเครียด ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ตั้งเป้าหมายในการทำงาน และทำงานตามเป้าหมายตามตั้งไว้

3) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social awareness)

Collaborative for Academic (2020) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม คือความสามารถในการเข้าใจและเอาใจใส่ผู้อื่น

Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม คือความสามารถในการเข้าใจมุมมองที่แตกต่างและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น บุคคลที่มีความตระหนักรู้ทางสังคมสามารถชื่นชมความหลากหลายและปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเคารพ

ปรารธนา หาญเมธี (2564) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม คือความสามารถที่จะเปลี่ยนมุมมองของตนเอง ไปใช้มุมมองของคนอื่น หรือ “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจคนที่มีความพื้นฐานชีวิตหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนเอง

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคมคือความสามารถในการเข้าใจ และเอาใจใส่ผู้อื่นที่มีพื้นฐานแตกต่างไปจากตนเองได้ รวมไปถึงสามารถทำ

ความเข้าใจพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นผลมาจากสังคม ค่านิยม และจริยธรรมที่แตกต่าง และสามารถรับรู้เกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ที่ได้รับจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม

สรุปได้ว่า การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น เคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม

4) การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship skills)

Collaborative for Academic (2020) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพ คือความสามารถของ นักเรียนในการอธิบายถึงวิธีการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมให้ความร่วมมือในการทำงาน สามารถขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น รวมทั้งสามารถอธิบายวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้

Leah Shafer (2018) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพ คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน หรือนักเรียนกับผู้ปกครอง ฯลฯ ล้วนมีการสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญ ไม่ที่จะเป็นการสื่อสารด้วยอวัจนภาษาและวัจนภาษา โดยเฉพาะการเรียนผ่านออนไลน์ จำเป็นต้องอาศัยความกระตือรือร้นและตื่นตัวด้วยกันทั้งสองฝ่าย ดังนั้น ครูอาจกำหนดให้นักเรียนสลับคู่กันทำงานที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่น ๆ รู้จักการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่ไม่คุ้นเคย และกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพ คือ การกระทำช่วยให้บุคคลสามารถสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีและมีความหมายได้ ทักษะด้านความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการฟังอย่างดี ร่วมมือ สื่อสารอย่างชัดเจน แก้ไขข้อขัดแย้ง และชื่นชมการทำงานเป็นทีม

สรุปได้ว่า การสร้างสัมพันธภาพ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการทำงาน ขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้

5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible decision making)

สุภารัตน์ พัฒนแหวน (2563) กล่าวว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ คือ ความสามารถในการยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม รู้จักแยกแยะปัญหา มีความพยายามในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการ อันหลากหลายด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ นำข้อมูลความรู้ที่มีมาใช้เป็นแนวทาง ในการแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงหลักศีลธรรม

Rebecca D.Taylor,Eva Oberle,Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017) กล่าวว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ คือความสามารถในการเลือกในเชิงบวกและประเมินผลลัพธ์ของการกระทำของตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบช่วยเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2564) กล่าวว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ คือ ความสามารถในการสร้างทางเลือกของการแสดงออก และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมบนพื้นฐานของมาตรฐานทางจริยธรรม การคำนึงถึงความปลอดภัยและบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงสามารถในการพิจารณาถึงสุขภาวะของตนเองและผู้อื่นได้

ปรารณา หาญเมธี (2564) กล่าวว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ คือ ความสามารถในการเลือกพฤติกรรมทั้งส่วนตัวและต่อสังคมที่น่าเชื่อถือและสร้างสรรค์ บนมาตรฐานทางจริยธรรม ความใส่ใจต่อความปลอดภัย บรรทัดฐานสังคม ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตน และความอยู่ดีมีสุขทั้งของตนเองและผู้อื่น

สรุปได้ว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการ ยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแยกแยะปัญหา พยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ค้นหาวិธีการแก้ไขปัญหาด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย นำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน

2.1 ความหมายของกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เป็นส่วนหนึ่งในหลายงานของการบริหารสถานศึกษา โรงเรียน จัดว่าเป็นงานที่มีความสำคัญ เพราะเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกัน เป้าหมายหลักคือการสร้างเสริมให้ผู้เรียนเจริญเติบโต มีพัฒนาการพร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม มีความพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรของสถานศึกษา โรงเรียน จึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน และควรมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อที่จะได้สามารถนำไป

ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนไว้หลายประการ ดังนี้

วราภรณ์ บุญดอก (2557) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหาร การกระทำทุกอย่างในสถานศึกษา โรงเรียน เพื่อช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการเป็นผู้เรียนที่สมบูรณ์สามารถพัฒนาสังคมที่อยู่ได้อย่างอย่างยั่งยืน และเป็นภารกิจสำคัญที่ทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โรงเรียนต้องให้ความร่วมมือ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมการบริหารกิจการนักเรียน

อนัญญา เรืองวานิช (2556) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนถือว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดี ปฏิบัติตามระเบียบ วินัย มีคุณธรรมจริยธรรม พร้อมทั้งจะเติบโตเป็นพลเมืองดีของประเทศต่อไปในอนาคต ทั้งนี้การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่มุ่งช่วยส่งเสริมและสร้างคุณสมบัติสำคัญที่มุ่งหวังให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนในสถานศึกษา โรงเรียน ให้ดำเนินชีวิตไปด้วยดีการบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหาร และต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่ในงานกิจการนักเรียนไม่น้อยไปกว่างานอื่น ๆ

มาลินี เกศธนากร (2555) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมในด้านของความสามารถ ความรู้ความสนใจของผู้เรียนในทุกด้าน เช่น ด้านร่างกาย ด้านสภาพทางอารมณ์ ความคิด สติปัญญา ให้มีกรอบที่เป็นแนวทางนำไปสู่การบริหารกิจการนักเรียนตามแผนและนโยบายของสถานศึกษา โรงเรียนโดยสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนทางวิชาการเป็นการนำผู้เรียนไปสู่สังคมและโลกภายนอก ก่อเกิดสังคมที่เกิดการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติ ทำให้เกิดการฝึกฝนในทางที่ดีทุกด้านทั้ง คุณธรรม จริยธรรม การบริหารกิจกรรมนักเรียนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นประชากรที่ดี มีทักษะความรู้ที่ดี เหมาะสมถูกต้องตามบทบาทหน้าที่ เคารพในกฎระเบียบของสถานศึกษา โรงเรียนและสังคม นำไปสู่ทักษะการใช้ชีวิตอย่างบุคคลที่มีคุณภาพอันจะนำพาซึ่งความสุขความเจริญแก่สังคมและมวลมนุษยชาติประชาคมโลก

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2552) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอนของผู้เรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมี

พฤติกรรมที่ดีงาม ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ วินัย อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียน และการทำงาน การดำรงชีวิต เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

ดังนั้น การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การจัดการบริหารดูแลผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน ในขณะเรียนและสำเร็จการศึกษา เพื่อสนับสนุนสร้างพัฒนาการให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่ต้องดำเนินการควบคู่ขนานไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนหรืองานอื่น ๆ โดยมีระบบการจัดด้วย รูปแบบและวิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาตัวผู้เรียน ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจเพื่อ เติมเต็มศักยภาพให้ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ มีการลงมือทำจริงสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิต อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ค้นพบศักยภาพที่มีในตนเองอย่างเต็มที่ เลือکتัดสินใจอย่าง มีเหตุผลเหมาะสมกับตนเอง สามารถวางแผนชีวิตและอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วยการ วางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้ นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลการ ดำเนินงานกิจการ นักเรียน

2.2 ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน

Athas, Oaks, and Kennedy-Phillips (2013) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนคือ การ วางแผน ดำเนินการและประเมินผล ในการช่วยเหลือและพัฒนานักเรียนในด้านการศึกษาและความ เป็นอยู่ที่ดีของนักเรียน

ชัยเดช ศิริไพศาล (2563) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน คือ การดำเนินการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางการเรียนรู้ด้านความสามารถ พฤติกรรม ทักษะชีวิต การเรียนรู้ ระเบอบ ประชาธิปไตยในสังคม ไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่เป็นการจัดกิจกรรมสร้างประสบการณ์ความประพฤติดี มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม และฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่ออกไปสู่สังคมภายนอก

ณัฐนนธ์ คำชาย (2562) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ การบริหารงานที่ เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนซึ่งมีเป้าหมายจุดประสงค์ในการพัฒนาศักยภาพของตัวผู้เรียน คือนักเรียน ให้ เป็นคนที่ เก่ง ดี มีสุข สามารถอยู่ร่วมกับสังคม ก่อให้เกิดเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าทั้ง ร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา และถือเป็นภารกิจ ที่สำคัญที่ต้องมีส่วนร่วมในการบริหาร ที่มีผู้เรียนเป็นสำคัญและ เป็นองค์ประกอบหลักในการบริหารงานกิจการนักเรียน ผลประโยชน์สูงสุดที่จะอยู่ที่ตัวผู้เรียน

อณัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์ (2557) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน คือ งานที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแลนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเสริมสร้างให้นักเรียนมีความ ประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะเจริญเติบโต เพื่อเป็นพลเมืองดีของ

ประเทศชาติต่อไปในอนาคต งานบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นงานที่มุ่งช่วยสร้างคุณสมบัติสำคัญที่มุ่งหวังให้แก่ นักเรียน ส่งเสริมการเรียนและชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนในโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี มีวินัยในตนเอง งานบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นงานซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหาร และต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่ในกิจการนักเรียนไม่น้อยไปกว่างานด้านอื่น ๆ

มาลี เกศนากกร (2556) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอน ตามปกติที่เน้นส่งเสริมการเรียนการสอนครอบคลุมด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน และ การบริการอื่น ๆ ที่จัดให้แก่ นักเรียน ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีพฤติกรรมที่ดีงามมีระเบียบวินัยในตนเอง อันส่งผลอันดีงามมีระเบียบวินัยในตนเองทำให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปโรงเรียนต้องจัดให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งด้านร่างกายอารมณ์ สังคม และ สติปัญญา

วาทยุทธ พุทธพรหม (2555) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ ระบบการวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผลงานกิจการนักเรียน เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้สมัครใจร่วม เพื่อรับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพลานามัย ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วเป็นพลเมืองดีมีคุณค่าต่อสังคมส่วนรวมและประเทศชาติ

ปณิธิกฤษดิ์ เลิศล้ำ (2555) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติที่มุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคน ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเอง อันจะส่งผลให้นักเรียนก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยตรงนอกเหนือจากการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีพฤติกรรมที่ดีงาม ระเบียบวินัยในตนเอง อันจะส่งผลให้นักเรียนก้าวหน้าและ ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

โฉมฉาย กาศโอสถ (2554) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ กระบวนการกระทำทุกอย่างซึ่งเกิดขึ้นในสถานศึกษาโดยมีผลลัพธ์เพื่อช่วยในการพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ความมุ่งหวังที่สถานศึกษาต้องการ เช่น งานด้านการพัฒนาผู้เรียนด้านร่างกาย ด้านสภาวะอารมณ์ สังคม และ สติปัญญา นับว่าเป็น การช่วยเสริมสร้าง ประสพการณ์ ชีวิต ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

ดวงแก้ว จันทรสุต (2554) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คือ การบริหารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้เป็นพลเมืองดี มีคุณค่าต่อสังคม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน คือ การบริหาร และนิเทศงานกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียน โดยเป็นการบริหารกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมของตนได้อย่างมีความสุข

สมพิศ ไห้งาม (2550) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน คือ การกิจอันเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้กิจการนักเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดการบริหารที่ดีและเหมาะสม ซึ่งจะสรรค์สร้างลักษณะนิสัยอารมณ์ที่ดีในการอยู่ร่วมกันกับสังคมและผู้อื่น และสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับโรงเรียน

สรุปความหมายของ การบริหารกิจการนักเรียน การพัฒนานักเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ประกอบด้วยงานควบคุมกำกับดูแลระเบียบวินัย งานบริการและสวัสดิการ และงานกิจการเสริมหลักสูตร

2.3 ความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน

การบริหารกิจการนักเรียน คือ งานส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของงานกิจการนักเรียนไว้ ดังนี้

โรงเรียนสิงหพาทู ประสานมิตรอุปถัมภ์ (2565) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนที่มีความสำคัญควรเป็นหน่วยงานใช้เพื่อสนับสนุนให้สถานศึกษา ได้มีบทบาทหน้าที่จัดทำระบบในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพโดยมีการพัฒนาผู้เรียนส่งเสริมและสร้างคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย และภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เกิดกระบวนการเรียนในระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นทั้งยังร่วมกันปลูกฝังจิตสำนึกให้ผู้เรียน มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

ณัฐนนท์ คำชาย (2562) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นการบริหารในการช่วยพัฒนาบุคคลในตัวบุคคลแต่ละบุคคล ซึ่ง ณ ที่นี้หมายถึงตัวนักเรียน อันเป็นการบริหารจัดการกิจกรรมที่แสดงออกถึงการบริหารภายในภายนอกตัวนักเรียนภายในได้แก่ การบริหารของสภาพจิตใจ อารมณ์ วุฒิทางสภาพใจ แนวคิดที่มุ่งเน้นในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม การมีเหตุและผลในพื้นที่ฐานของความดีงาม การบริหารภายนอกได้แก่ การแสดงออกทางพฤติกรรมทางด้าน

บุคลิกภาพความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายสุขภาพอนามัย การปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่น การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนจึงมีความสำคัญยิ่ง เพราะนักเรียนหรือผู้เรียนเปรียบได้เป็นหัวใจของโรงเรียนโรงเรียนจะก้าวไปหรือพัฒนาไปได้ ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนให้ได้พร้อมซึ่งคุณภาพคุณธรรมจริยธรรม อารมณ์ สังคม การบริหารกิจกรรมนักเรียนในทุกสถานศึกษาจึงเป็นตัวช่วยในการสร้างพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศ ของโลกของสังคมต่อไป

สุรพัชร เกตุรัตน์ (2561) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมเพื่อเป็นคนดี และใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน และในสังคมอย่างมีความสุข และยังเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้คุณภาพเหมาะสมตามวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรม จริยธรรม พัฒนาตนเองสู่โลกแห่งอาชีพ รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาโดยมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบผลได้ จำเป็นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนสมบูรณ์และเป็นปัจจุบันอัปเดตอย่างเสมอ เพื่อช่วยให้ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเข้าใจเข้าถึงและกระบวนการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างอาศัยขั้นตอน รูปแบบ และกระบวนกรวางแผน การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งยังเสริมและสร้างทักษะอารมณ์ สังคม สติ ปัญญา ให้กับผู้เรียน ตามแต่ละช่วงวัย

อนัญญา เรืองวานิช (2557) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้คุณภาพเหมาะสมตามวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ศีลธรรม จริยธรรม พัฒนาตนเองสู่โลกแห่งอาชีพรวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

มาลินี เกศธนากร (2556) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ตลอดจนสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะในส่วนการเรียนการสอนในหลักสูตร ที่ไม่สามารถจัดให้ได้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเป็นผู้มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถมีคุณธรรม และจริยธรรม มีพลานามัยสมบูรณ์และสามารถประกอบอาชีพอันเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า

วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล (2556) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน เป็นงานที่มีความสำคัญช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมเพื่อเป็นคนดี และใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนและสังคมอย่างเป็น

สุขและงานกิจการนักเรียนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาตนเอง มีความเจริญงอกงามทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งองค์ประกอบในการเรียนรู้ นอกจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว การเรียนรู้สามารถเกิดจากการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน และสามารถทำได้อย่างกว้างขวาง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียน มีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนพัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีวินัยในตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้เยาวชน มีโอกาสสำรวจตนเอง เข้าใจตนเอง เสริมสร้างศักยภาพในตน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม จริยธรรม พัฒนาตนเองสู่โลกแห่งอาชีพ ช่วยให้นักเรียนเป็นคนสมบูรณ์ รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

2.4 ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน

การบริหารงานในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนนั้น นอกเหนือจากการบริหารงานด้านวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไปแล้ว สถานศึกษาควรต้องมีการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนานักเรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ทองแดง แสงวงบุญ (2563) สรุป ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน ได้ว่ากระบวนการการบริหารงานกิจการนักเรียน ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ดังนี้

- 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน
- 2) การประเมินผลงานกิจการนักเรียน
- 3) การบริหารงานกิจการนักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
- 5) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
- 6) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) สรุป ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้ ดังนี้

- 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน
- 2) การบริหารงานกิจการนักเรียน
- 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
- 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา
- 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

เกริกก้อง มังคละพุกษ์ (2560) สรุปรูปขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน ไว้ดังนี้

- 1) งานกิจการนักเรียนนักศึกษา
- 2) งานส่งเสริมวินัย
- 3) งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน
- 4) งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน

สวภาพ เทพทสิกุล (2559) สรุปรูปขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน ไว้ 6 ประการ ดังนี้

- 1) งานสำมะโนนักเรียน
- 2) งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
- 3) งานกิจกรรมนักเรียน
- 4) งานบริการและสวัสดิการนักเรียน
- 5) งานวินัยและความประพฤตินักเรียน
- 6) งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อณัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์ (2557) สรุปรูปขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน

ดังนี้

- 1) งานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2) งานป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน
- 3) งานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 4) งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงาม

วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล (2556) สรุปรูปขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน ไว้ดังนี้

- 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน
- 2) การบริหารงานกิจการนักเรียน
- 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม
- 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
- 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์. (2555) สรุปรูปขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียน มี 6 ด้าน ประกอบด้วย ดังนี้

- 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน
- 2) การบริหารกิจการนักเรียน
- 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
- 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
- 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

วาทยุทธ พุทธพรหม (2555) สรุปขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษาชั้น
 พื้นฐานประกอบด้วยดังนี้

- 1) กิจกรรมด้านสวัสดิการ
- 2) กิจกรรมด้านการควบคุม
- 3) กิจกรรมด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร
- 4) กิจกรรมด้านการสนับสนุนการสอน

เดชา แก้วภูมิเห่ (2554) สรุปขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน โดยครอบคลุมงาน 6 ด้าน
 ได้แก่

- 1) งานสำมะโนนักเรียน
- 2) งานรับและลงทะเบียนนักเรียน
- 3) งานกิจกรรมนักเรียน เพื่อป้องกันปัญหาเสพติด
- 4) งานบริการและสวัสดิการนักเรียน
- 5) งานวินัย และความประพฤตินักเรียน
- 6) งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 7) งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากขอบข่ายงานบริหารกิจการนักเรียน ตามหลักกฎหมาย นักวิชาการ และหน่วยงาน
 ทางการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขอบข่ายงานบริหารกิจการนักเรียน ออกเป็นตาราง
 ตามรายละเอียดตารางที่ 2 ดังนี้

ตาราง 2 (ต่อ)

		ตามหลักกฎหมาย นักวิชาการ และหน่วยงานทางการศึกษา									
ที่	ขอข่าย การบริหารกิจการ นักเรียน	ทองแดง แสงบุญ (2563)	สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562)	เกียรติก้อง มังคละพฤกษ์ (2560)	สวภาพ เทพเกสิกุล (2559)	อนัญญา เรืองวานิช และนันทิยา น้อยจันทร์ (2557)	วณิชย์ เอื้อนอมจิตต์กุล (2556)	วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555)	วาทยุทธ พุทธิพรหม (2555)	เดชา แก้วภูมิเท (2554)	สังเคราะห์ ขอข่าย งาน บริหาร กิจการ นักเรียน
15	การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน		✓		✓		✓	✓		✓	การ ดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน
16	งานบริการและสวัสดิการ นักเรียน				✓					✓	การ ดำเนินการ ส่งเสริม ประชาธิปไตย ในโรงเรียน
17	การดำเนินการส่งเสริม ประชาธิปไตยในโรงเรียน	✓	✓				✓	✓			การ ประเมินผล การดำเนินงาน กิจการ นักเรียน
18	การประเมินผลการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน	✓	✓				✓	✓			การ ประเมินผล การ ดำเนินงาน กิจการ นักเรียน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนของสำนัก บริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 6 ภารกิจ 18 ตัวชี้วัด มากำหนดเป็นตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน 2) การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน

ทองแดง แสวงบุญ (2563) กล่าวว่า การวางแผนงานกิจการนักเรียน หมายถึง การระดมความคิดเห็น การวิเคราะห์แผนงาน การจัดทำฐานข้อมูล วางแผนความพร้อมของบุคลากรต่างๆ และจัดทำคู่มือนักเรียนเกี่ยวกับงาน กิจการนักเรียน

ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย (2563) กล่าวว่า การวางแผนงานกิจการนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่รวบรวมจัดทำ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน จัดทำแผนงานฝ่ายกิจการนักเรียนให้สอดคล้องกับนโยบาย ประเมินมาตรฐานประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน จัดทำเอกสารเกี่ยวกับแผนภูมิสายงาน กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารกิจการนักเรียน วางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริม ให้นักเรียนมีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม ประชาสัมพันธ์กิจกรรมงานกิจการนักเรียน การติดตาม สรุปร ประเมินผล และรายงานการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การวางแผนงานกิจการนักเรียน หมายถึง การรวบรวมข้อมูลและจัดทำระเบียบข้อบังคับ เกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน การรวบรวมระเบียบและแนวปฏิบัติทางราชการเกี่ยวกับงานกิจการ นักเรียนที่เป็นปัจจุบัน การเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและการปรับปรุงระเบียบและแนวปฏิบัติให้ เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน การกำหนดผู้รับผิดชอบในการ ปฏิบัติงาน

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การวางแผนงานกิจการนักเรียน เป็นการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในการวางแผนงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลและจัดทำ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวข้องกับงานกิจการนักเรียน การทำแผนงานกิจการนักเรียน

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2552) กล่าวว่า การวางแผนงาน กิจการนักเรียน กำหนดนโยบาย โครงการในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน กำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผน จัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนให้เข้ามามีส่วนในการวางแผน

สรุปได้ว่า การวางแผนกิจการนักเรียน หมายถึง การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำ แผนงานกิจการนักเรียน และจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ อารมณ์และสังคม

2) การดำเนินงานกิจการนักเรียน

ทองแดง แสวงบุญ (2563) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนด นโยบายการบริหารงานกิจการ นักเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลรับผิดชอบงานทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนการติดตาม ประเมินผลงานกิจการนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง การวางแผนกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยสนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน กระบวนการวางแผน การดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายตามความถนัดและความสนใจของ นักเรียน

สวภพ เทพทสิกุล (2559) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนิน กิจกรรมทุกชนิดเกี่ยวกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นการบริการนักเรียน โดยจะเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะโรงเรียน จนกระทั่งนักเรียนจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว ทั้งนี้ในการบริหารกิจการนักเรียนดังกล่าวต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ครูผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนด้วย

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน เป็นการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบงานกิจการนักเรียน การประสานงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมงานกิจการนักเรียน

วาทยุทธ พุทธพรหม (2555) กล่าวว่า การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง งานส่งเสริมพัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ก่อให้เกิด ความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย ของหลักสูตรสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน และส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

อรรถชัย กาหลง (2564) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลา วางให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี

ทองแดง แสงบุญ (2563) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาความประพฤติ ระเบียบวินัย การจัดอบรมชี้แจงกฎระเบียบ ข้อบังคับ ส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรม

ณัฐพัฒน์ ฤกษ์พลอย (2563) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดีและมีความสามารถ ในด้านวิชาการและด้านกิจกรรม จัดค่ายคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม นักเรียนทุกระดับชั้น ปลูกฝัง สร้างจิตสำนึก ดูแลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่การพัฒนาและดูแลบริเวณโรงเรียน เรื่องความสะอาด จัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรม/ความรับผิดชอบต่อตนเองและ สังคม ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้ผู้บริหารทราบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัด กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม เป็นการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถการอยู่ร่วมกันในสังคม

สรุปได้ว่า การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องผู้ประพฤติดีให้กำลังใจผู้ประพฤติดี เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ อารมณ์และสังคม

4) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อรรถชัย กาหลง (2564) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การดำเนินงาน ป้องกันการแก้ไขปัญหา นักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน

ณัฐพัฒน์ ฤกษ์พลอย (2563) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนหรือถ้านิยามตามหลักวิชาการ ก็คือ กระบวนการดำเนินงาน เพื่อส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพเป็นคนดี

มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต เพื่อให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตทั้งปวง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินงานการจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนร่วมกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดกลุ่ม นักเรียน การคัดกรองนักเรียน ประชุมชี้แจงผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการคัดกรองนักเรียน การดำเนินงานป้องกันการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพนักเรียน และการ กำหนดแนวปฏิบัติในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การดำเนินงานป้องกันการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพนักเรียน การส่งต่อนักเรียน

เบญจพร สมุทรเศรษฐ (2555) ได้สรุปว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

5) การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน UNIVERSITY

ทองแดง แสงบุญ (2563) กล่าวว่า การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การกำหนดนโยบายส่งเสริมประชาธิปไตย จัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตย ในโรงเรียน

ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย (2563) กล่าวว่า การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือและเอกสาร เผยแพร่หลักการของประชาธิปไตยในโรงเรียน และมีการสนับสนุน ส่งเสริมให้มีบรรยากาศของประชาธิปไตยในโรงเรียน จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน ส่งเสริม ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนให้อยู่ในขอบข่าย ที่เหมาะสมและไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมและเข้าร่วม กิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และ

ความเป็นไทย เพื่อแสดงออกในด้าน ประชาธิปไตย มีการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะการบริหารงานโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำแผนงาน โครงการ ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา การสร้างพฤติกรรมของเด็กให้เกิดการเรียนรู้ในระบบหน้าที่ที่ตนเองพึงจะมีต่อประเทศชาติ โดยให้รู้สิทธิ หน้าที่ และบทบาทของตนเอง ในวิถีประชาธิปไตยที่ถูกต้องต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) กล่าวว่า การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา หมายถึง กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียนในทุกระดับชั้นได้เข้าใจระบบการเมืองการปกครอง ในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่นศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข วิเคราะห์ลักษณะประชาธิปไตยในพระพุทธศาสนาหรือแนวคิดของศาสนาที่ตนนับถือ การปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน เป็นการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ในการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษาและการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะ อารมณ์และสังคม

6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

อรรถชัย กาหลง (2564) กล่าวว่า การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การวางแผนประเมินผล การดำเนินงานกิจการนักเรียนโดยมีหลักฐานให้ตรวจสอบได้ การประเมินผลในระดับหน่วยงานย่อย ภายในโรงเรียนในรูปแบบคณะกรรมการ การประเมินเชิงพัฒนาระหว่างการดำเนินการ การวิเคราะห์ ผลการประเมินผลงานกิจการนักเรียน การนำผลการวิเคราะห์ไปจัดทำรายงานผลการดำเนินการเพื่อ ใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียน

ทองแดง แสงงบุญ (2563) กล่าวว่า การประเมินผลงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนดแผนขั้นตอนในการประเมินผล งานกิจการนักเรียนในรูปคณะกรรมการทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปใช้ ปรับปรุงแก้ไข

ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย (2563) กล่าวว่า การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือและเอกสาร เผยแพร่หลักการของประชาธิปไตยโรงเรียน และมีการสนับสนุนส่งเสริมให้มีบรรยากาศ ของประชาธิปไตยในโรงเรียน จัดให้มีการเลือกตั้ง

คณะกรรมการนักเรียนส่งเสริม ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนให้อยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสมและไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และความเป็นไทย เพื่อแสดงออกในด้านประชาธิปไตย มีการแสดงความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะการบริหารงานโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การประเมินผลงานกิจการ นักเรียน ทั้งในระดับหน่วยงานย่อยภายในสถานศึกษาและการประเมินผลในรูปแบบของ คณะกรรมการ การวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานกิจการนักเรียน และการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ ในการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียน

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์ (2555) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารงานของผู้บริหารในการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน อย่างมีระบบและขั้นตอนตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข

สรุปได้ว่า การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน หมายถึง การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 3 บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.1 ประเภทของโรงเรียนเอกชน

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายของคำว่า “โรงเรียนเอกชน” ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2554) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชนหมายถึงสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบ หรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

โรงเรียนเอกชนในระบบ หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)

สรุปได้ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 82 โรงเรียน

3.2 บทบาทของโรงเรียนเอกชน

สภาพทั่วไปของการศึกษาเอกชน การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2554) ได้กล่าวถึงบทบาทของการศึกษาเอกชนที่สำคัญ ดังนี้

1) ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นระบบที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบ (Accountability) โดยโรงเรียนต้องรับผิดชอบต่อด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียน การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีลักษณะที่สนับสนุนต่อหลักการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) จำนวนงบประมาณจะผันแปรตามจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน ช่วยส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพอยู่ตลอดเวลาเพื่อแข่งขันในการดึงดูดผู้เรียน

2) ช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียน ทั้งในส่วนของการศึกษาในระบบประเภทสามัญศึกษา (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ซึ่งมีสัดส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนร้อยละ 21.5 ของนักเรียนทั้งประเทศ

3) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐ การจัดการศึกษาเอกชนช่วยประหยัดงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศ โรงเรียนเอกชนเป็นผู้ลงทุนด้านที่ดินและสิ่งก่อสร้างเอง ประกอบกับการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว และสามารถระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากผู้ปกครองและนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง ทำให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงหรือสูงกว่าโรงเรียนของรัฐโดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่า

4) การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาตามหลักหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน (Public - Private Partnerships in Education) นอกจากจะช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาและแบ่งเบาภาระภาครัฐแล้ว การจัดการศึกษาเอกชนยังช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพภายในระบบการศึกษาของประเทศ ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาโดยกำหนดคุณภาพการศึกษาที่ต้องการ รวมทั้งได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชนนับตั้งแต่เริ่มการปฏิรูปการศึกษาในปี 2542 จนถึงปัจจุบัน

3.3 นโยบายและการบริหารงานโรงเรียนเอกชน

สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2554) กำหนดให้การปฏิบัติงานของโรงเรียนเอกชนเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ได้จัดให้โรงเรียนเอกชนเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่ดูแล ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน
- 2) เสนอนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎระเบียบและเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการประกันคุณภาพการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน
- 3) ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน การคุ้มครองการทำงาน สิทธิประโยชน์ของครูและบุคลากรทางการศึกษาเอกชนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน
- 4) เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน
- 5) ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

มาตรา 43 ว่าการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระโดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาที่กฎหมายกำหนดโดยรัฐต้องกำหนดโดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการจัดการศึกษาการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์ในทางการศึกษาเอกชน ตามความเหมาะสมรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนใช้เป็นแนวพัฒนา ดังนี้

1) ปรัชญาและแนวนโยบายของโรงเรียน มีความชัดเจนและเหมาะสม สามารถเป็นเครื่องชี้้นำการดำเนินงานของโรงเรียน

2) การเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร ปรัชญา และนโยบายของโรงเรียนรวมทั้งเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพ

3.4 แผนพัฒนาการศึกษาโรงเรียนเอกชน

แผนพัฒนาการศึกษาโรงเรียนเอกชน มีใจความสำคัญว่า โรงเรียนเอกชน จำเป็นจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของโรงเรียน บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานและร่วมสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน โรงเรียนเอกชน มีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1) กำหนดนโยบาย แผนพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน โดยเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

2) ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของโรงเรียน เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียนการสอน พัฒนาการวัดผลและประเมินผล ในระดับสถานศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริม

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เป็นต้น

3) บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อผู้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานบริหารบนหลักธรรมาภิบาล บริหารการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากรเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สามารถเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลุกฝังบ่มเพาะ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะคิด ค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้กับผู้เรียน

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะ ความรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล และทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นบุคคลที่มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21(3R8C) มีทักษะ การดำรงชีวิต และคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวม

6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐานและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาของผู้เรียน ร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่น ๆ

3.5 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อแผนการศึกษาโรงเรียนเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การที่โลกมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการค้าที่รุนแรงขึ้น การวิจัยและพัฒนาด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดที่เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของ แต่ละประเทศ ส่งผลให้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้และ ก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศในโลกรุ่นที่หนึ่ง ใน

ขณะเดียวกันการพัฒนาในด้าน สังคม ต้องสร้างสังคมไทยให้มีความมั่นคง ดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติคนไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความสามัคคีสมานฉันท์มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 จึงได้ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งพัฒนา คนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่ รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อม อย่างเกื้อกูล สอดรับกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้การศึกษาทั้งปวง ต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติซึ่งการจัดการศึกษาถือเป็นพันธกิจ สำคัญที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันเพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพรองรับการพัฒนาประเทศ

การศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวนมากถึง 2.2 ล้านคน ยังประสบปัญหาด้านคุณภาพของผู้เรียน คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพิจารณาจากการสอบ O-NET และ PISA แม้ผู้เรียนส่วนหนึ่งจะมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่ในภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ยังมีคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 50) กระบวนการเรียนการสอนยังคงเป็น รูปแบบเดิมที่เน้นการท่องจำมากกว่าการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 และไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาศักยภาพคนให้บรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดได้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชนในระบบ จึงจำเป็นต้อง ร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน สื่อ แหล่งเรียนรู้การวัด และประเมินผลของผู้เรียน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ มีทักษะที่จำเป็น ได้รับการปลูกฝัง บ่มเพาะทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเพื่อให้เติบโต เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของสังคม เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศมีเป้าหมายดังนี้

1) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำ นึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนโรงเรียนในระบบทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบจัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัยจิตสาธารณะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น มีโรงเรียนในระบบในโครงการโรงเรียนคุณธรรมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนในระบบมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความจงรักภักดีการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติและการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเพิ่มขึ้น นักเรียนผ่านการอบรมลูกเสือ เนตรนารี เพิ่มขึ้น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาที่จัดโดยรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ซึ่งตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดระบบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เป็นอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน (Accountability) และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ที่กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชน ในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและอยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อ

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนโดยเฉพาะโรงเรียนในระบบ ยังมีคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาที่เหลื่อมล้ำกันอยู่มาก โรงเรียนที่จัดการศึกษาได้มีคุณภาพสูงยังมีจำนวนไม่มาก โดยเมื่อพิจารณาจากคุณภาพการศึกษา (คะแนน O-NET) โรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50 มีจำนวนน้อย และยังมีโรงเรียนส่วนหนึ่งไม่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก คุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันยังส่งผลให้เกิด ความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพของผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเร่งยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระบบที่ยังมีระดับคุณภาพต่ำกว่า เกณฑ์ให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ ที่รัฐสนับสนุนสำหรับจัดการศึกษา และมีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน นอกจากนี้จากสภาพการณ์ประชากร วัยเรียนที่ลดลงส่งผลให้โรงเรียนเอกชนต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการเลิกกิจการ โรงเรียนจึงจำเป็นต้อง มีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทที่

เปลี่ยนแปลง สร้างความโดดเด่นและ ความแตกต่างเพื่อเป็นทางเลือกที่มีคุณภาพสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้สามารถ แข่งขันได้ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน เอกชน มีเป้าหมาย ดังนี้

1) โรงเรียนเอกชนทุกแห่งจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่าง มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบต่อผู้เรียน ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย และแนวนโยบาย แห่ง รัฐ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และ ความต้องการจำเป็นของโรงเรียน โรงเรียนในระบบผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกเพิ่มขึ้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพและสามารถปฏิบัติงานได้อย่าง มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) โรงเรียนเอกชนที่มีศักยภาพมีการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สามารถแข่งขันด้าน คุณภาพได้ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนในระบบจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากลในระดับ นานาชาติเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบที่มีคุณภาพมาตรฐานมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัต ลักษณ์เพิ่มขึ้น มีแนวทางการดำเนินงานที่มีความเป็นมาตรฐานสากลในการกำกับ ส่งเสริม และ สนับสนุนโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล เป็นต้น

3.6 ข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 82 โรงเรียน (สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2565) สรุปได้ ดังนี้

ตาราง 3 ข้อมูลโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย
1	โรงเรียนราชินี	498
2	โรงเรียนนวมวิทาลัย	307
3	โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	1,090
4	โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์	260
5	โรงเรียนราชินีบน	602
6	โรงเรียนจิตรลดา	197
7	โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์มัธยม	903
8	โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา	371
9	โรงเรียนอัสสัมชัญ	1,165
10	โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์	689
11	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	1,349
12	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์	871
13	โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา	80
14	โรงเรียนอมาตยกุล	188
15	โรงเรียนเพ็ญสมิทธ์	23
16	โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์	373
17	โรงเรียนสีตบุตรบำรุง	71
18	โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย	562
19	โรงเรียนพระมหาไถ่ศึกษา	100
20	โรงเรียนมีนประสาธิตวิทยา	125
21	โรงเรียนมาเรียลัย	641
22	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า	365
23	โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา	288
24	โรงเรียนสารสาสน์พิทยา	324
25	โรงเรียนพระแม่มาลีสาธุประดิษฐ์	209
26	โรงเรียนกุหลาบวิทยา	151
27	โรงเรียนแสงอรุณ	171
28	โรงเรียนช่างตากู๊สคอนแวนต์	197
29	โรงเรียนดลวิทยา	74

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย
30	โรงเรียนรุ่งอรุณ	180
31	โรงเรียนเซนต์ปีเตอร์ ธนบุรี	259
32	โรงเรียนฐานปัญญา	294
33	โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา	516
34	โรงเรียนทิวไผ่งาม	91
35	โรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์	378
36	โรงเรียนแม่พระฟาติมา	131
37	โรงเรียนเบญจมินทร์	97
38	โรงเรียนยุวทูตศึกษา	35
39	โรงเรียนพระแม่มาลีสาร	269
40	โรงเรียนโกศลภัทรวินัย	80
41	โรงเรียนเซนต์หลุยส์ศึกษา	84
42	โรงเรียนเพชรรัชต์ในพระอุปถัมภ์ฯ	27
43	โรงเรียนสตรีวีรนาถบางเขน	85
44	โรงเรียนอรรมิตร	4
45	โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์	558
46	โรงเรียนสวนรั้ววิทยา	130
47	โรงเรียนจินตามณี	51
48	โรงเรียนบริบูรณ์ศิลป์ศึกษา	14
49	โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง	368
50	โรงเรียนเซนต์ดอมินิก	467
51	โรงเรียนอำนวยการมัธยมวิทยาลัย โรงเรียนอำนวยการมัธยมศึกษา LALONGKORN UNIVERSITY	83
52	โรงเรียนแอ๊ดเวนตีสเอ็กมัย	85
53	โรงเรียนไทยคริสเตียน	157
54	โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย	351
55	โรงเรียนเกษมพิทยา	150
56	โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี	1,216
57	โรงเรียนระเบียบศึกษา	219
58	โรงเรียนศิริวัฒนวิทยา	74
59	โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา	433

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย
60	โรงเรียนอุดมศึกษา	141
61	โรงเรียนลาซาล	643
62	โรงเรียนสารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร	380
63	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน	1,007
64	โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโตศก	18
65	โรงเรียนกว้างเจ้า	52
66	โรงเรียนดรุณพัฒน์	13
67	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศมินบุรี	73
68	โรงเรียนอัลกุรรออ์วิทยา (ประเวศ)	176
69	โรงเรียนมัธยมปัญญารัตน์	78
70	โรงเรียนเพลินพัฒนา	95
71	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี	408
72	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่	221
73	โรงเรียนทินกรพิทยานุสรณ์	72
74	โรงเรียนเด็กสากลนิมิตใหม่	61
75	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม	403
76	โรงเรียนอิกเราะฮ์สามัญศึกษา	158
77	โรงเรียนปัญญาทิว	67
78	โรงเรียนสาธิตกรุงเทพธนบุรี	55
79	โรงเรียนวิทย์ปัญญามัธยม	13
80	โรงเรียนสาธิตพัฒนา ฝ่ายมัธยม	359
81	โรงเรียนสอนศาสนาสาสนูปถัมภ์	107
82	โรงเรียนเตรียมวิทย์พัฒนา	46
รวม		23,776 คน

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียน

กัมปนาท อาทิตย์ตั้ง (2565) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี 3วัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อหาแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน และเพื่อประเมินแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมา คือ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน 2) แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่าด้านการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรมีการคัดกรองนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกภาคเรียนโดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดูแล ควบคุม กำกับติดตาม และ 3) ผลการประเมินแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ยุทธนา เลิศคลัง (2565) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี 2 วัตถุประสงค์ดังนี้ การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรี แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่ามัธยฐานเลขคณิต อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย คือ การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม และด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน 2) แนวการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ มีแนวทางดังนี้ 1) จัดให้มีการประชุมวางแผน รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนผู้และปกครอง ผ่านทางสภานักเรียน ตัวแทนนักเรียน ตัวแทนผู้ปกครอง 2) จัดให้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนให้ชัดเจนในรูปแบบคณะกรรมการ มีบทบาทในการประสานงานสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานต่างๆ 3) จัดให้มีการอบรม นิเทศส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน 4) จัดให้มีการกำหนดผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน นิเทศ ติดตาม ครูที่ปรึกษาเพื่อทราบแนวทางการดูแลนักเรียน 5) จัดให้มีการนิเทศ ติดตาม สรุปผลงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบผลการดำเนินงาน ผลการปฏิบัติกิจกรรมของงานกิจการนักเรียนในระหว่างดำเนินการ

กัลยาณี รัตนบุตร (2564) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่องค์ประกอบที่ 1) หลักการและวัตถุประสงค์การบริหารคุณภาพงานกิจการนักเรียน องค์ประกอบที่ 2) โครงสร้างการบริหารคุณภาพงานกิจการนักเรียน องค์ประกอบที่ 3) กระบวนการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียน องค์ประกอบที่ 4) การพัฒนาคณะกรรมการดำเนินงาน

บริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียน องค์ประกอบที่ 5) การนำเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียน และองค์ประกอบที่ 6) ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียนผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อนำรูปแบบไปประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์พบว่าความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

ณัฐนนท์ คำชาย (2562) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ ศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานกิจกรรมนักเรียนแบบมีส่วนร่วม และนำเสนอแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนพบว่า การบริหารงานทประกอบไปด้วย 5 งาน คือ 1) งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) งานกิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน 3) งานกิจกรรมกลุ่มสนใจ 4) งานกิจกรรมโรงเรียนและ 5) งานประชาสัมพันธ์ซึ่งถือว่าเป็นการรับนโยบายโดยตรง ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและแนวทางการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการมีส่วนร่วมที่ทำให้เกิดการบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การร่วมคิดของผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกภาคส่วน การร่วมกันวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียน ตามแผนประจำปี การร่วมการดำเนินกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและสรุปผล

นิจปภา อ่อนอ้าย (2560) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทราพระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทราพระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพที่พึงประสงค์มีค่าสูงกว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทราพระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ 2) ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทราพระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ พบว่า งานกิจกรรมนักเรียนและงานบริการและสวัสดิการนักเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ผลของงานวิจัยสามารถนำไปใช้ในกำหนดแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทราพระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

สุภารัตน์ พัฒนแหวน (2563) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาการเรียนรู้ทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เปรียบเทียบการเรียนรู้ทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นก่อนและหลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่ม และ 3) เปรียบเทียบทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) หลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 และ 3) หลังการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Anguiano-Carrasco, Cristina; McVey, Jill; Burrus, Jeremy (2022) การวิจัยครั้งนี้ศึกษาทักษะอารมณ์และสังคมเช่น ความพยายามอย่างต่อเนื่องและการรักษาความสงบ เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์เชิงบวกมากมาย รวมถึงผลการเรียนและความพึงพอใจในชีวิต และมักจะสอนผ่านโปรแกรมการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ (SEL) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะเหล่านี้กับคะแนนสอบ ACT® Mosaic™ โดย ACT® ข้อมูลประเมิน Social Emotional Learning รวบรวมจากนักเรียน 6,747 คน (หญิง 53%, ชาย 47%; 67% ขาว, 12% สเปน, 6% ดำ, 3% เอเชีย; 74% นักเรียนเกรด 11, 23% นักเรียนเกรด 12 ที่ เวลาของการทดสอบ ACT) และตรงกับคะแนน ACT ของพวกเขา ข้อมูลการประเมิน Mosaic by ACT SEL ของพวกเขาถูกจับในช่วงปีการศึกษา 2018-2019 และ 2019-2020 ในขณะที่การทดสอบ ACT เกิดขึ้นระหว่างปี 2018 ถึง 2021 การประเมินวัดทักษะทางสังคมและอารมณ์ห้าประการ 1) ความพยายามที่ยั่งยืน 2) การอยู่ร่วมกับผู้อื่น 3) การรักษาความสงบ 4) เปิดใจให้กว้าง และ 5) การเชื่อมต่อทางสังคม ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ชัดเจนระหว่างทักษะอารมณ์และสังคมกับคะแนน ACT Composite

OECD (2021) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ ทักษะทางสังคมและอารมณ์ได้เพิ่มขึ้นในวาระนโยบายการศึกษาและการอภิปรายสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษากำลังหาทางเสริมการเรียนรู้เชิงวิชาการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ อธิบายถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนและความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ครอบครัว และโรงเรียน นอกจากนี้ยังตรวจสอบนโยบายที่กว้างขึ้นและบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับทักษะเหล่านี้ และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับวิธีที่จะช่วยให้ผู้นำด้านการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายตรวจสอบและส่งเสริมทักษะทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียน อธิบายถึงทักษะทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนและความสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ครอบครัว และโรงเรียน นอกจากนี้ยังตรวจสอบนโยบายที่กว้างขึ้นและบริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับทักษะเหล่านี้ และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับวิธีที่จะช่วยให้ผู้นำด้านการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายตรวจสอบและส่งเสริมทักษะทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียน

Restad, Frode; Molstad, Christina Elde (2021) ได้ศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ การปฏิรูปหลักสูตรเพื่อตรวจสอบกลไกที่ผลักดันการประเมินเปรียบเทียบกับทักษะทางสังคมและอารมณ์ในการศึกษาร่วมสมัยในระดับนานาชาติ การใช้บรรณานุกรมและการวิเคราะห์เนื้อหาร่วมกัน บทความจะระบุแหล่งที่มาที่สำคัญในการปฏิรูปหลักสูตรของนอร์เวย์เมื่อเร็ว ๆ นี้ บทความนี้จะพิจารณาถึงวิธีการทำความเข้าใจและวัดผลทักษะทางสังคมและอารมณ์ในเอกสารนโยบายและฐานความรู้ที่อ้างอิง มีการระบุแหล่งที่มาที่ระหว่างประเทศเก้าแห่งในเอกสารนโยบายที่เป็นรากฐานของการปฏิรูป ข้อโต้แย้งจากแหล่งที่มาเหล่านี้จะถูกเปรียบเทียบกับข้อโต้แย้งในเอกสารนโยบายเพื่อแสดงให้เห็นถึงการทับซ้อนและความไม่สอดคล้องกันที่อาจเกิดขึ้น พบว่าหลักสูตรขั้นสุดท้ายไม่สอดคล้องกับฐานความรู้ที่สนับสนุนความเข้าใจอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับทักษะทางสังคมและอารมณ์และการวัดทักษะดังกล่าวในโรงเรียน ผู้เขียนโต้แย้งว่าผู้กำหนดนโยบายของนอร์เวย์ได้ปฏิเสธการผลักดันระดับโลกสำหรับการประเมินเปรียบเทียบ พวกเขาได้ขีดเส้นสีแดงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดทักษะทางสังคมและอารมณ์กลายเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถวิชาของนักเรียน และเพื่อปกป้องนักเรียนจากการประเมินมาตรฐานของทักษะดังกล่าวในโรงเรียน ตำแหน่งนี้แสดงถึงกรณีที่แข็งแกร่งต่อความสามารถในการวัดที่อาจส่งผลกระทบต่อการอภิปรายอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับปริมาณและการเปรียบเทียบในการศึกษา พวกเขาได้ขีดเส้นสีแดงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดทักษะทางสังคมและอารมณ์กลายเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถวิชาของนักเรียน และเพื่อปกป้องนักเรียนจากการประเมินมาตรฐานของทักษะดังกล่าวในโรงเรียน ตำแหน่งนี้แสดงถึงกรณีที่แข็งแกร่งต่อความสามารถในการวัดที่อาจส่งผลกระทบต่อการอภิปรายอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับปริมาณและการเปรียบเทียบในการศึกษา พวกเขาได้ขีดเส้นสีแดงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดทักษะทางสังคมและอารมณ์กลายเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถวิชาของนักเรียน และเพื่อปกป้องนักเรียนจากการประเมินมาตรฐานของทักษะดังกล่าวในโรงเรียน ตำแหน่งนี้แสดงถึงกรณีที่แข็งแกร่งต่อความสามารถในการวัดที่อาจส่งผลกระทบต่อการอภิปรายอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับปริมาณและการเปรียบเทียบในการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับทักษะอารมณ์และสังคม การบริหารกิจการนักเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร สามารถนำข้อมูลและหลักฐานทางวิชาการนำมาใช้ในกระบวนการวิจัย ในเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ที่สามารถนำมาเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตนเองตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรสามารถนำแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมมาใช้ในกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนแก่ผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะทักษะอารมณ์และสังคม รวมถึงผู้บริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยใช้หลักการตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม สามารถนำ

ผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนตนเอง ในด้านการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดทักษะ
อารมณ์และสังคม และผู้บริหารการศึกษา สามารถนำผลการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารกิจการ
นักเรียนตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ในขั้นตอนการศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครใช้แบบสอบถามระดับทักษะอารมณ์และสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรของงานวิจัยนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 82 แห่ง โดยคัดเลือกจากโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา

2. ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย โดยคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนละ 5 คน รวมจำนวน 410 คน

2) เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบประเมินระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินระดับทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 2 แบบประเมินระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร และสร้างข้อคำถามที่ใช้ในแบบประเมินทั้ง 2 ตอน

2.3 ออกแบบ และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย แผนการเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมเป็นคำถามปลายเปิด

2.4 ดำเนินการสร้างข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามที่ครอบคลุมกับกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.5 กำหนดแบบสอบถามที่มีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดความหมายเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับน้อยที่สุด

2.6 ออกแบบและสร้างแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบประเมิน กำหนดความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องและไม่สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

2.7 นำแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาของแบบประเมิน เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

2.8 นำแบบประเมิน ที่ปรับปรุงแก้ไขและแบบตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Item Objective Congruence: IOC) เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

2.9 ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือ ด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า IOC > 0.50 และในส่วนของข้อคำถามที่มีค่า IOC ≤ 0.50 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิโดยการหาความตรงเชิงโครงสร้าง

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ΣR แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณา IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง IOC น้อยกว่า 0.50 จะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่

จากการตรวจสอบเชิงโครงสร้างเนื้อหาพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 สรุปผลได้ว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.10 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ 0.81 หมายถึง แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้จริง มีความน่าเชื่อถือ (Devillis, 2012)

2.11 นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชา เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหนังสือขอเก็บข้อมูลวิจัย ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย พร้อมแบบสอบถาม จัดส่งให้แต่ละโรงเรียนทางไปรษณีย์และระบบออนไลน์

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จากโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครทั้ง 82 โรงเรียน ผ่านระบบการตอบรับแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Google form) ช่วงเดือน มกราคม ถึง กุมภาพันธ์ 2566

3.4 ผู้วิจัยติดตามการตอบกลับของแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากแบบประเมิน ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน โดยใช้สถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistic Analysis) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคม ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ในขั้นตอนนี้การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ตอวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ออกแบบวิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

2.1 ประชากรและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

1. ประชากรของงานวิจัยนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 82 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2565)
2. ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใจกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น 82 โรงเรียน โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลแต่ละโรงเรียนประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน 1 คน ครูผู้สอน 2 คน รวมจำนวน 328 คน

2.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม จำนวน 1 ชุด คือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานได้แก่ เพศ อายุ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ตำแหน่ง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมโดยแบ่งเป็น 2 สภาได้แก่ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยมีเกณฑ์ให้ผู้ตอบพิจารณา ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับมาก

- 3 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับน้อยที่สุดหรือไม่มี

เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพการปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพการปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพการปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพการปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับ น้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม เป็นคำถามปลายเปิด

2.3 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม
2. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมขอบเขตของกรอบแนวคิดการวิจัย
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โดยขอความอนุเคราะห์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรง ความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Item – Objective Congruence: IOC)

5. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องและสามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องและไม่สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์

6. ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือ ด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า $IOC > 0.50$ และในส่วนของข้อคำถามที่มีค่า $IOC \leq 0.50$ ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร

CHULALONGKORN UNIVERSITY

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณา IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง IOC น้อยกว่า 0.50 จะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่

จากการตรวจสอบเชิงโครงสร้างเนื้อหาพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 สรุปผลได้ว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ 0.96 หมายถึง แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้จริง มีความน่าเชื่อถือ (Devillis,2012)

8. นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากสาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย พร้อมแบบสอบถาม จัดส่งให้แต่ละโรงเรียนทางไปรษณีย์ และระบบออนไลน์ (Google form) มีนาคม ถึง เมษายน 2566

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยนำส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และระบบออนไลน์

2.5 การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistic Analysis) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) การหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.1 ร่างแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.1.1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร $PNI_{Modified}$ (Modified Priority Needs Index) (สุวิมล ว่องวานิช, 2550: 279) ซึ่งสูตรในการคำนวณมี ดังต่อไปนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{(I - D)}{D}$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (Mean) ของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (Mean) ของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.1.2 ผู้วิจัยใช้ประเด็นการบริหารกิจการนักเรียน ที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ในการบริหารกิจการนักเรียน 3 อันดับ ผนวกกับระดับทักษะอารมณ์และสังคมที่มีระดับต่ำสุด แล้วนำมาร่างเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.2.1 แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

ผู้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ออกแบบวิจัยไว้ดังนี้ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง โดยขอความอนุเคราะห์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน และผู้อำนวยการ

โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อาจารย์สาขาบริหารการศึกษา มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางดังกล่าว

3.2.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 อันดับ โดยมีเกณฑ์ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

3.2.3 การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากแบบประเมินฯ ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาฐานนิยม (mode) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าฐานนิยม 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1 หมายถึง ร่างแนวทางฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอข้อมูลเขียนบรรยายเชิงพรรณนาเป็นความเรียง

**3.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ฉบับสมบูรณ์**

รวบรวมผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนาและนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ตาราง 4 สรุปขั้นตอนวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบการรวบรวมข้อมูล	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
1. เพื่อศึกษาระดับทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	ประชากร : นักเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 82 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล : นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนละ 5 คน รวม 410 คน	เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วัดระดับทักษะอารมณ์และสังคม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Checklist) ตอนที่ 2 แบบวัดระดับทักษะอารมณ์และสังคม ของนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร	ตอนที่ 1 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
			เอกชน กรุงเทพมหานคร (Rating Scale) 5 ระดับ	ตอนที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	
			ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบการรวบรวมข้อมูล	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	<p>ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร</p> <p>แนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>ประชากร :</p> <p>โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 82 โรงเรียน</p> <p>ผู้ให้ข้อมูล :</p> <p>ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน</p> <p>รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ</p> <p>หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน 1 คน</p> <p>ครูผู้สอน 2 คน</p> <p>รวม 328 คน</p>	<p>เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม</p> <p>แบ่งออกเป็น 3 ตอน</p> <p>ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check list)</p> <p>ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ (Rating Scale) 5 ระดับ</p> <p>ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended question)</p>	<p>ตอนที่ 1 การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ</p> <p>ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน</p> <p>ตอนที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)</p>	<p>สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบการรวบรวมข้อมูล	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>นำเสนอแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม</p>	-	-	-	-
	<p>จัดลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม</p>	ได้แก่ ความต้องการจำเป็น	-	สถิติค่าความต้องการจำเป็น	ลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	<p>ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอภรณ์ และสังคม</p>	<p>แหล่งข้อมูล :</p> <p>1) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>2) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้</p>	<p>ข้อมูล</p>
	<p>ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูล :</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 5 ท่าน</p>	<p>ข้อมูล</p>	<p>ข้อมูล</p>

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบการรวบรวมข้อมูล	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
	นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์ และสังคม	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์ และสังคม		ความได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร (ฉบับสมบูรณ์)	
	นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร		แนวทางการพัฒนาบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร (ฉบับสมบูรณ์)	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยมีการศึกษาตามวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) ศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม 3) นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ได้จากเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปแบบการบรรยายและตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งผลการนำเสนอเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1) ระดับทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

- 1.1) สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2) ผลการศึกษาในระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
- 1.3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ตอนที่ 2) ความต้องการจำเป็นในแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

- 2.1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2.3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3) แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.1) แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.2) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.3) แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ฉบับสมบูรณ์

มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1) ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

1.1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 410 คน จำแนกตามกลุ่ม เพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการศึกษา และเกรดเฉลี่ยผู้ตอบแบบสอบถาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง 5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	139	33.90
2. หญิง	271	66.10
รวม	410	100
อายุ		
1. น้อยกว่า 16 ปี	14	3.40
2. 16 ปี	94	22.90
3. 17 ปี	150	36.60
4. 18 ปี ขึ้นไป	152	37.10
รวม	410	100
ระดับการศึกษา		
1. มัธยมศึกษาปีที่ 4	54	13.20
2. มัธยมศึกษาปีที่ 5	81	19.80
3. มัธยมศึกษาปีที่ 6	275	67.10
รวม	410	100
แผนการศึกษา		
1. วิทยุ-คณิต	215	52.41
2. ศิลป์คำนวณ	69	16.80
3. ศิลป์ภาษา	126	30.70
4. อื่นๆ	-	-
รวม	410	100
เกรดเฉลี่ย		
1. น้อยกว่า 1.00	-	-
2. 1.00 – 1.50	-	-
3. 2.00 – 2.49	13	3.20
4. 2.50 – 2.99	27	6.60
5. 3.00 – 3.49	94	22.90
6. 3.50 ขึ้นไป	276	67.30
รวม	410	100

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (นักเรียน) จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการศึกษา และเกรดเฉลี่ย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 66.10 เป็นเพศชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 จำแนกตามอายุผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 37.07

รองลงมา อายุ 17 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ อายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 67.07 รองลงมา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.76 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 น้อยที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.17 ตามลำดับ

แผนการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแผนการศึกษา วิทยุ-คณิต จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 52.44 รองลงมา แผนการศึกษา ศิลปภาษา จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 30.73 และ แผนการศึกษา ศิลปคำนวณ น้อยที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.83

เกรดเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 67.32 รองลงมา เกรดเฉลี่ย 3.00 – 3.49 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และ เกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.49 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

ผลการศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 410 ฉบับ ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของระดับทักษะอารมณ์และสังคม ประกอบไปด้วยทั้งหมด 5 ด้านได้แก่ 1) การตระหนักรู้ตนเอง 2) การจัดการตนเอง 3) การตระหนักรู้ทางสังคม 4) การสร้างสัมพันธภาพ และ 5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

ตาราง 6 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

โดยภาพรวม

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ลำดับ ที่	ระดับ
		\bar{X}	S.D.		
1.	การตระหนักรู้ตนเอง	3.94	0.68	3	มาก
2.	การจัดการตนเอง	3.67	0.73	5	มาก
3.	การตระหนักรู้ทางสังคม	3.92	0.76	4	มาก
4.	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.96	0.72	2	มาก
5.	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	4.01	0.68	1	มาก
รวม		3.90	0.60	มาก	

จากตารางที่ 6 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาระดับทักษะอารมณ์และสังคมเป็นรายด้าน พบว่า ผลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำที่สุด คือ ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.68) และ ด้านการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.73) ตามลำดับ

ตาราง 7 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านการตระหนักรู้ตนเอง

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	สามารถรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง	4.08	0.84	มาก
2.	การแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองออกมาอย่างเหมาะสม	3.68	0.87	มาก
3.	มีความรับผิดชอบต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง	4.05	0.85	มาก
รวม		3.94	0.68	มาก

จากตารางที่ 7 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการตระหนักรู้ตนเอง พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สามารถการรับรู้และเข้าใจอารมณ์ ความคิดความรู้สึกของตนเอง มี

ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.84) และ การแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองออกมาอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.68$, S.D.= 0.87) ตามลำดับ

ตาราง 8 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านบริหารการจัดการตนเอง

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	ความสามารถบอกวิธีการจัดการความเครียดของตนเองได้	3.76	1.04	มาก
2.	การควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม	3.77	0.95	มาก
3.	การตั้งเป้าหมายในการทำงานทุกครั้ง	3.69	0.95	มาก
4.	การทำงานได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.53	0.89	มาก
รวม		3.67	0.73	มาก

จากตารางที่ 8 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านบริหารการจัดการตนเอง พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.95) รองลงมาคือ ความสามารถบอกวิธีการจัดการความเครียดของตนเองได้ ($\bar{X} = 3.71$, S.D.=1.04) และ การทำงานได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.89) ตามลำดับ

ตาราง 9 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น	3.53	0.92	มาก
2.	การเคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม	4.30	0.86	มาก
รวม		3.92	0.76	มาก

จากตารางที่ 9 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร **ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม** พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D.=0.86) และ การอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.92) ตามลำดับ

ตาราง 10 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร **ด้านการสร้างสัมพันธภาพ**

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	3.91	0.83	มาก
2.	การให้ความร่วมมือในการทำงาน	4.19	0.80	มาก
3.	การขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้	3.77	0.95	มาก
รวม		3.96	0.72	มาก

จากตารางที่ 10 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร **ด้านการสร้างสัมพันธภาพ** พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ความร่วมมือในการทำงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D.=0.80) รองลงมาคือ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.91$, S.D.=0.83) และ การขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.95) ตามลำดับ

ตาราง 11 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะ		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	4.16	0.84	มาก
2.	การรู้จักแยกแยะปัญหา	4.06	0.83	มาก
3.	การพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น	4.16	0.80	มาก
4.	การค้นหาวិธีการแก้ไขปัญหด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย	3.84	0.84	มาก
5.	การนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม	3.80	0.93	มาก
รวม		4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 11 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.80) รองลงมาคือ การยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.84) และ การนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.80$, S.D.=0.93) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นในการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2.1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 328 คน จำแนกตามกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือ หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน และ 3) ครู ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 12 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ผู้บริหาร		รองผู้บริหาร		ครู		รวม	
	สถานศึกษา		สถานศึกษา หรือ หัวหน้าฝ่ายกิจการ นักเรียน					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
1.ชาย	47	56.00	50	56.00	97	52.00	197	60.1
2.หญิง	35	44.00	32	44.00	64	48.00	131	39.9
รวม	82	100	82	100	161	100	328	100
อายุ								
1) 30-35 ปี	33	28.70	36	30.50	49	37.56	120	36.60
2) 36-40 ปี	18	22.80	18	21.70	47	31.22	83	25.30
3) 41-45 ปี	22	26.90	16	19.50	44	21.46	83	25.30
4) 46-50 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
5) 50 ปี ขึ้นไป	9	21.60	12	28.50	21	9.76	42	12.80
รวม	82	100	82	100	161	100	328	100
วุฒิสูงสุดทางการศึกษา								
1) ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า	33	47.00	27	26.00	61	40.40	123	37.50
2) ปริญญาโท	22	21.00	25	29.00	39	19.20	86	26.30
3) ปริญญาเอก	27	32.00	30	45.00	61	40.40	119	36.30
รวม	82	100	82	100	161	100	328	100

จากตารางที่ 12 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 60.10 เป็นเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 จำแนกตามอายุผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 30-35 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 รองลงมา อายุ 36-40 ปี และ 41-50 ปี ซึ่งพบว่ามี จำนวน 83 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.30 และ อายุ 50ปี ขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ สามารถจำแนกตาม ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นเพศชาย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 เป็นเพศหญิง 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 รองผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน เป็นเพศชาย 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 เป็นเพศหญิง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ ครู เป็นชาย 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นเพศหญิง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 และ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.30 ตามลำดับ

2.2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการ พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบ แบบสอบถามทั้งหมด 328 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 รองผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และ ครูที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักเรียนจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 49.45 แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการ บริหารกิจกรรมนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการ พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตาม ขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การวางแผน งานกิจการนักเรียน การดำเนินงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน

การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
1.การวางแผนงานกิจการนักเรียน	3.35	0.73	ปาน กลาง	4.16	0.84	มาก	0.18	(3)
2. การดำเนินงานกิจการนักเรียน	3.40	0.89	ปาน กลาง	4.21	1.00	มาก	0.19	(2)
3. การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.74	0.90	ปาน กลาง	4.42	0.90	มาก	0.16	(5)
4. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.69	1.00	มาก	4.44	0.98	มาก	0.17	(4)
5. การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	3.67	0.86	มาก	4.30	0.63	มาก	0.15	(6)
6. การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน	3.50	1.05	มาก	4.41	0.91	มาก	0.21	(1)
รวม	3.56	0.90	มาก	4.32	0.88	มาก	0.18	

จากตารางที่ 13 แสดงสภาพภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่าสภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.90) ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก และการวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.73)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.88) ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.17) รองลงมา คือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ระดับ

มาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.17) และ การวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.84)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวม คือ ($PNI_{modified}$ 0.18) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}$ 0.21) รองลงมาคือ การดำเนินงานกิจการนักเรียน ($PNI_{modified}$ 0.19) และ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified}$ 0.15)

2. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงานกิจการนักเรียนตามขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน การได้จัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงานกิจการนักเรียน

การวางแผนงานกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับความต้องการจำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1. การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.81	0.85	มาก	4.28	0.66	มาก	0.11	(4)
2) การจัดการตนเอง	3.81	0.84	มาก	4.36	0.69	มาก	0.13	(3)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.39	0.49	ปานกลาง	4.14	0.60	มาก	0.18	(1)

ตาราง 14 (ต่อ)

การวางแผนงานกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.37	0.48	ปาน กลาง	4.09	0.57	มาก	0.18	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.64	0.48	มาก	4.23	0.64	มาก	0.14	(2)
รวม	3.60	0.63	มาก	4.22	0.63	มาก	0.11	3
2. การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.16	0.80	ปาน กลาง	4.16	0.92	มาก	0.24	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.53	0.87	มาก	4.41	0.98	มาก	0.20	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.16	0.61	ปาน กลาง	3.86	0.92	มาก	0.18	(5)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.14	0.60	ปาน กลาง	4.22	1.08	มาก	0.26	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.14	0.60	ปาน กลาง	4.28	0.96	มาก	0.27	(1)
รวม	3.23	0.70	ปาน กลาง	4.19	0.97	มาก	0.23	1
3. การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.18	0.95	ปาน กลาง	4.02	0.86	มาก	0.21	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.43	1.00	ปาน กลาง	4.02	1.01	มาก	0.15	(5)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.30	0.83	ปาน กลาง	4.02	0.89	มาก	0.18	(4)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.04	0.72	ปาน กลาง	4.11	0.90	มาก	0.26	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.18	0.79	ปาน กลาง	4.13	0.91	มาก	0.23	(2)
รวม	3.23	0.86	ปาน กลาง	4.06	0.91	มาก	0.21	2

จากตารางที่ 14 แสดงข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความ
 จำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงาน

กิจการนักเรียน ประกอบด้วย การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน การได้จัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า

สภาพปัจจุบัน การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.60, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.64, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.39, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง และการสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.37, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.23, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.53, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.16, S.D. = 0.80) การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.16, S.D. = 0.61) อยู่ในระดับปานกลาง การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =3.14, S.D. = 0.60) และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.14, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.23, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.43, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.30, S.D. = 0.83) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.18, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับปานกลาง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.18, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับปานกลาง และการสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.04, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.28,

S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.14, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมาก และการสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =4.09, S.D. = 0.57) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.19, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.24) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.86, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.06, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.13, S.D. = 0.91) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.11, S.D. = 0.90) การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.02, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.02, S.D. = 0.89) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.02, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขอบข่ายการวางแผนงานกิจการนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน ($PNI_{\text{modified}}=0.23$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.27$) และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.18$) รองลงมาคือ การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน ($PNI_{\text{modified}}=0.21$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}}=0.26$) และการจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.15$) การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.11$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.18$) การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}}=0.11$)

3. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

การดำเนินงานกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น	
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.			แปลผล
1. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.31	0.99	ปานกลาง	4.16	0.92	มาก	0.20	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.57	1.00	มาก	4.14	1.05	มาก	0.14	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.30	0.98	ปานกลาง	4.36	0.97	มาก	0.24	(1)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.71	1.11	มาก	4.41	0.98	มาก	0.16	(3)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.45	1.00	ปานกลาง	4.29	0.96	มาก	0.20	(2)
รวม	3.47	1.02	ปานกลาง	4.27	0.98	มาก	0.19	2
2. การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.34	0.96	ปานกลาง	4.06	1.11	มาก	0.18	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.34	0.96	ปานกลาง	4.18	1.15	มาก	0.20	(2)

ตาราง 15 (ต่อ)

การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.07	0.87	ปาน กลาง	4.22	1.08	มาก	0.27	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.19	0.92	ปาน กลาง	4.00	1.00	มาก	0.20	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	2.93	0.58	ปาน กลาง	4.00	1.00	มาก	0.27	(1)
รวม	3.17	0.86	ปาน กลาง	4.09	1.07	มาก	0.22	1
3. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.69	0.85	มาก	4.50	0.98	มาก ที่สุด	0.18	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.54	0.87	มาก	4.23	0.95	มาก	0.16	(3)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.55	0.87	มาก	4.23	0.95	มาก	0.16	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.42	0.69	ปาน กลาง	4.23	0.95	มาก	0.19	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.67	0.68	มาก	4.23	1.08	มาก	0.13	(4)
รวม	3.57	0.79	มาก	4.28	0.98	มาก	0.16	3

จากตารางที่ 15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า

สภาพปัจจุบัน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.47, S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.45, S.D. = 1.00) อยู่ใน

ระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.31, S.D. = 0.99) อยู่ในระดับปานกลาง และการตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.30, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.17, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.34, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.19, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.07, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับปานกลาง และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =2.93, S.D. = 0.58) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.69, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.67, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.55, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.54, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.42, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.27, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.29, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.14, S.D. = 1.05) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.09, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.18, S.D. = 1.15) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.06, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก และ

การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.00$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.28$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขอบข่าย การบริหารกิจการนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.27$) และ การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) รองลงมาคือ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.24$) มีความจำเป็นสูงที่สุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด และ การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบ ต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การยกย่องผู้ประพฤติดี การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่

การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียดดังตารางที่.....

ตาราง 16 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
1. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	4.23	0.91	มาก	4.52	0.98	มากที่สุด	0.07	(3)
2) การจัดการตนเอง	4.35	0.80	มาก	4.62	0.69	มากที่สุด	0.06	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.68	0.71	มาก	4.61	0.49	มากที่สุด	0.20	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.81	0.82	มาก	4.50	0.70	มาก	0.15	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.95	0.78	มาก	4.25	0.95	มาก	0.07	(3)
รวม	4.00	0.80	มาก	4.50	0.76	มากที่สุด	0.11	5
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.92	0.93	มาก	4.55	0.98	มากที่สุด	0.14	(1)
2) การจัดการตนเอง	4.04	0.72	มาก	4.62	0.69	มากที่สุด	0.13	(2)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.76	0.84	มาก	4.37	0.98	มาก	0.14	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	4.04	0.72	มาก	4.62	0.69	มากที่สุด	0.13	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.90	0.78	มาก	4.37	0.98	มาก	0.11	(3)
รวม	3.93	0.80	มาก	4.51	0.86	มากที่สุด	0.13	4
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.60	1.10	มาก	4.16	0.92	มาก	0.13	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.84	0.93	มาก	4.39	0.69	มาก	0.13	(3)

ตาราง 16 (ต่อ)

การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมี วินัย คุณธรรม จริยธรรม	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.46	0.97	ปาน กลาง	4.23	0.95	มาก	0.18	(2)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.46	0.97	ปาน กลาง	4.26	0.66	มาก	0.19	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.72	0.81	มาก	4.16	0.92	มาก	0.10	(4)
รวม	3.62	0.83	มาก	4.24	0.83	มาก	0.15	3
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.62	1.10	มาก	4.43	0.98	มาก	0.18	(4)
2) การจัดการตนเอง	3.74	0.96	มาก	4.67	0.68	มาก ที่สุด	0.20	(2)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.74	1.08	มาก	4.64	0.97	มาก ที่สุด	0.19	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.49	0.97	ปาน กลาง	4.62	0.69	มาก ที่สุด	0.25	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.74	0.96	มาก	4.30	0.96	มาก	0.13	(5)
รวม	3.67	1.01	มาก	4.53	0.87	มาก ที่สุด	0.19	1
5. การยกย่องผู้ประพฤติดี								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.69	1.01	มาก	4.25	0.95	มาก	0.13	(4)
2) การจัดการตนเอง	3.56	1.02	มาก	4.37	0.98	มาก	0.19	(1)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.81	0.97	มาก	4.50	0.98	มาก ที่สุด	0.15	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.68	1.03	มาก	4.50	0.98	มาก ที่สุด	0.18	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.81	0.97	มาก	4.50	0.98	มาก ที่สุด	0.15	(3)
รวม	3.71	1.00	มาก	4.43	0.97	มาก	0.16	2
6. การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.43	0.87	ปาน กลาง	4.22	1.08	มาก	0.19	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.69	1.00	มาก	4.36	1.11	มาก	0.15	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.57	1.02	มาก	4.36	1.11	มาก	0.18	(3)

ตาราง 16 (ต่อ)

การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมี วินัย คุณธรรม จริยธรรม	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.45	1.13	ปาน กลาง	4.36	1.11	มาก	0.21	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.43	0.87	ปาน กลาง	4.36	1.11	มาก	0.21	(1)
รวม	3.51	0.98	มาก	4.33	1.10	มาก	0.19	1

จากตารางที่ 16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การยกย่องผู้ประพฤติดี การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า

สภาพปัจจุบัน การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.00, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.35, S.D. = 0.80) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.91) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.95, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.82) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.68, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.93, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.04, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้

ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.92, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.90, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.76, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.62, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.84, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.72, S.D. = 0.81) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง (\bar{X} =3.60, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.46, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.67, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.74, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.74, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.49, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การยกย่องผู้ประพฤติดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.69, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.68, S.D. = 1.03) อยู่ในระดับมาก และการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.56, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.51, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.69, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.45, S.D. = 1.13) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.43, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.61, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.52, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.25, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.51, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.55, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ทางสังคม และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.37, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.24, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.39, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.53, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =4.67, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43, S.D. = 0.98) และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.30, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ การยกย่องผู้ประพฤติดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความ

รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.37$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.25$, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด โดยภาพอยู่ในระดับมา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.33$, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครขอข่าย การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.25$) และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) และ การจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) รองลงมา คือ การยกย่องผู้ประพฤติดี โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตระหนักรู้ตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.10$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

5. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร
กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ตามขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหาร
กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไข
ปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน การส่งต่อ ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะ
อารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้าง
สัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 17 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการ
บริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.			แปล ผล
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.80	1.11	มาก	4.24	1.09	มาก	0.11	(4)
2) การจัดการตนเอง	4.03	0.89	มาก	4.36	1.11	มาก	0.08	(5)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.66	1.01	มาก	4.36	1.11	มาก	0.16	(2)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.64	0.71	มาก	4.22	1.08	มาก	0.14	(3)
5) การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	3.40	1.00	ปาน กลาง	4.10	1.05	มาก	0.17	(1)
รวม	3.71	0.94	มาก	4.26	1.09	มาก	0.13	5

ตาราง 17 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน		สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.			แปล ผล
2. การคัดกรองนักเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.80	0.98	มาก	4.38	0.98	มาก	0.13	(4)
2) การจัดการตนเอง	3.80	0.98	มาก	4.62	0.69	มากที่สุด	0.18	(1)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.66	1.01	มาก	4.24	0.95	มาก	0.14	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.71	1.00	มาก	4.50	0.98	มากที่สุด	0.18	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	3.71	1.00	มาก	4.38	0.98	มาก	0.15	(2)
รวม	3.74	0.99	มาก	4.42	0.92	มาก	0.16	4
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.85	1.10	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.17	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.71	1.00	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.20	(1)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.83	0.97	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.17	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.71	1.00	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.20	(1)
5) การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	3.71	1.00	มาก	4.52	0.98	มากที่สุด	0.18	(2)
รวม	3.76	1.01	มาก	4.62	0.97	มากที่สุด	0.18	2
4. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.83	0.97	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.17	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.81	0.97	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.18	(2)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.83	0.97	มาก	4.64	0.97	มากที่สุด	0.17	(3)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.81	0.82	มาก	4.37	0.98	มาก	0.13	(4)
5) การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	3.56	0.88	มาก	4.50	0.98	มากที่สุด	0.21	(1)
รวม	3.77	0.92	มาก	4.56	0.97	มากที่สุด	0.17	3
5. การส่งต่อ								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.36	1.08	ปาน กลาง	4.28	0.96	มาก	0.21	(1)
2) การจัดการตนเอง	3.50	1.21	มาก	4.41	0.98	มาก	0.21	(1)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.62	1.20	มาก	4.41	0.98	มาก	0.18	(2)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.81	0.82	มาก	4.37	0.98	มาก	0.13	(4)

ตาราง 17 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
5) การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	3.50	1.21	มาก	4.28	0.96	มาก	0.18	(2)
รวม	3.56	1.11	มาก	4.35	0.97	มาก	0.18	1

จากตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน การส่งต่อ ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า

สภาพปัจจุบัน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.71, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.03, S.D. = 0.89) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.80, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.66, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.64, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.40, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.74, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.80, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.66, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.76, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.85, S.D. = 1.10) อยู่ใน

ระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.83, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.77, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.83, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.82) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.56, S.D. = 0.88) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.47, S.D. = 1.16) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.20) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.50, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.36, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.24, S.D. = 1.019) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.10, S.D. = 1.05) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.42, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.24, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การป้องกันและแก้ไขปัญหาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.52, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.56, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.37, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

การส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.33, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครขอช่วย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การส่งต่อ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) และ การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) รองลงมาคือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาย โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง และ การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) มีความจำเป็นสูงที่สุด และ การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงที่สุด และ การตระหนักรู้ตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดย

ภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.08$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

6. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 18 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

การส่งเสริมประชาธิปไตย โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.	แปล ผล		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.58	0.84	มาก	4.39	0.49	มาก	0.18	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.84	0.93	มาก	4.39	0.49	มาก	0.13	(3)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.58	1.12	มาก	4.41	0.69	มาก	0.19	(1)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.58	0.84	มาก	4.02	0.51	มาก	0.11	(4)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.84	0.93	มาก	4.41	0.69	มาก	0.13	(3)
รวม	3.68	0.93	มาก	4.32	0.57	มาก	0.15	2

ตาราง 18 (ต่อ)

การส่งเสริมประชาธิปไตยใน โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
2. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.55	0.72	มาก	4.03	0.85	มาก	0.12	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.93	0.79	มาก	4.38	0.72	มาก	0.10	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.55	0.72	มาก	4.39	0.69	มาก	0.19	(1)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.81	0.84	มาก	4.26	0.44	มาก	0.10	(4)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.55	0.72	มาก	4.14	0.60	มาก	0.14	(2)
รวม	3.68	0.76	มาก	4.24	0.66	มาก	0.13	3
3. การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.69	0.70	มาก	4.36	0.69	มาก	0.15	(4)
2) การจัดการตนเอง	3.42	1.02	ปาน กลาง	4.36	0.69	มาก	0.22	(1)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.69	0.88	มาก	4.46	0.50	มาก	0.17	(3)
4) การสร้างสัมพันธ์ภาพ	3.69	0.88	มาก	4.48	0.70	มาก	0.18	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.71	1.00	มาก	4.50	0.70	มาก ที่สุด	0.18	(2)
รวม	3.64	0.90	มาก	4.32	0.66	มาก	0.18	1

จากตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า

สภาพปัจจุบัน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.68, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.84, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก รองลงมา

การตระหนักรู้ทางสังคม ($\bar{X}=3.58$, S.D. = 1.12) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.58$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.68$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.93$, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.81$, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.55$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมา ตามลำดับ

การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.64$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.71$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม

การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.88) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.42$, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.41$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.39$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.02$, S.D. = 0.51) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.39$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.38$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.44) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อ ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.32, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.48, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.46, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และการจัดการตนเอง มีค่าน้อยที่สุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขอบข่าย การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) และ การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด การสร้างสัมพันธ์ภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดการกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด การจัดการตนเอง และการสร้างสัมพันธ์ภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.10$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

7. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ตามขอบข่ายการบริหารกิจกรรมนักเรียน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน การนำผลการประเมินไปใช้ ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 19 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

การประเมินผลการดำเนินงาน กิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น	
	\bar{x}	S.D.	แปล ผล	\bar{x}	S.D.			แปล ผล
1. การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.62	1.10	มาก	4.50	0.98	มากที่สุด	0.20	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.74	1.08	มาก	4.36	0.97	มาก	0.14	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.21	0.76	ปาน กลาง	4.11	0.90	มาก	0.22	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.48	0.97	ปาน กลาง	4.23	0.95	มาก	0.18	(3)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.48	0.97	ปาน กลาง	4.23	0.95	มาก	0.18	(3)
รวม	3.51	0.98	มาก	4.29	0.95	มาก	0.18	3
2. การประเมินผลการดำเนินงาน								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.50	1.21	มาก	4.38	0.98	มาก	0.20	(3)
2) การจัดการตนเอง	3.62	1.10	มาก	4.48	0.70	มาก	0.19	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.48	0.97	ปาน กลาง	4.62	0.69	มากที่สุด	0.25	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.62	1.10	มาก	4.62	0.69	มากที่สุด	0.22	(2)
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.63	1.10	มาก	4.36	0.97	มาก	0.17	(5)
รวม	3.57	1.10	มาก	4.47	0.81	มาก	0.21	2
3. การนำผลการประเมินไปใช้								
1) การตระหนักรู้ตนเอง	3.35	0.96	ปาน กลาง	4.38	0.98	มาก	0.24	(2)
2) การจัดการตนเอง	3.60	1.10	มาก	4.50	0.98	มากที่สุด	0.20	(4)
3) การตระหนักรู้ทางสังคม	3.35	1.21	ปาน กลาง	4.50	0.98	มากที่สุด	0.26	(1)
4) การสร้างสัมพันธภาพ	3.35	0.96	ปาน กลาง	4.50	0.98	มากที่สุด	0.26	(1)

ตาราง 19 (ต่อ)

การประเมินผลการดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
	\bar{X}	S.D.	แปล ผล	\bar{X}	S.D.	แปล ผล		
5) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	3.48	1.10	ปาน กลาง	4.50	0.98	มาก ที่สุด	0.23	(3)
รวม	3.43	1.07	ปาน กลาง	4.48	0.98	มาก	0.24	1

จากตารางที่ 19 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน การนำผลการประเมินไปใช้ ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า

สภาพปัจจุบัน การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.51, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.74, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.48, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.21, S.D. = 0.76) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.63, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.50, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.45, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=3.43, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X})=3.60, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (\bar{X})=3.48, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=3.35, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเองและ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X})=3.35, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.29, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X})=4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.23, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X})=4.11, S.D. = 0.90) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.47, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X})=4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง (\bar{X})=4.48, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X})=4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=4.48, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X})=4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X})=4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขอบข่าย การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือการนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.24$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.26$) และ การจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) รองลงมาคือ การประเมินผลการดำเนินงาน

โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.25$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) มีความจำเป็นสูงสุด การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

2.3 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พิจารณาตามข้อย่อยของการบริหารกิจการนักเรียนและองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม

ตาราง 20 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พิจารณาตามข้อย่อยของการบริหารกิจการนักเรียนและองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม

การบริหารกิจการนักเรียน	ประเด็น	องค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม					เฉลี่ยรวม	
		การตระหนักรู้ตนเอง	การจัดการตนเอง	การตระหนักรู้ทางสังคม	การสร้างสัมพันธภาพ	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ		
1.การวางแผนงานกิจการนักเรียน	การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล (3)	D	4.28	4.36	4.14	4.09	4.23	4.22
		I	0.66	0.69	0.60	0.57	0.64	0.63
	PNI_{modified}	0.11	0.13	0.18	0.18	0.14	0.11	
	(ลำดับ)	4	3	1	1	2	(3)	
$PNI_{\text{modified}} = 18$	การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน (1)	D	4.16	4.41	3.86	4.22	4.28	4.19
		I	0.92	0.98	0.92	1.08	0.96	0.97
	PNI_{modified}	0.24	0.20	0.18	0.26	0.27	0.23	
	(ลำดับ)	3	4	5	2	1	(1)	
1.การวางแผนงานกิจการนักเรียน	การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน (2)	D	4.02	4.02	4.02	4.11	4.13	4.06
		I	0.86	1.01	0.89	0.90	0.91	0.91
	PNI_{modified}	0.21	0.89	0.18	0.26	0.23	0.21	
	(ลำดับ)	3	5	4	1	2	(2)	
2. การดำเนินงานกิจการนักเรียน	การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ (2)	D	3.31	3.57	3.30	3.71	3.45	3.47
		I	4.16	4.14	4.36	4.41	4.29	4.27
	PNI_{modified}	0.20	0.14	0.24	0.16	0.20	0.19	
	(ลำดับ)	2	4	1	3	2	(2)	
$PNI_{\text{modified}} = 19$	การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน (1)	D	3.34	3.34	3.07	3.19	2.93	3.17
		I	4.06	4.18	4.22	4.00	4.00	4.09
	PNI_{modified}	0.18	0.20	0.27	0.20	0.27	0.22	
	(ลำดับ)	3	2	1	2	1	(1)	
การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน (3)	D	3.69	3.54	3.55	3.42	3.67	3.57	
	I	4.50	4.23	4.23	4.23	4.23	4.28	
	PNI_{modified}	0.18	0.16	0.16	0.19	0.13	0.16	
(ลำดับ)	2	3	3	1	4	(3)		

ตาราง 20 (ต่อ)

3. การส่งเสริมพัฒนา ให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม PNI _{modified} =16	การจัดกิจกรรม	D	4.23	4.35	3.68	3.81	3.95	4.00
	ส่งเสริมพัฒนาความ	I	4.52	4.62	4.61	4.50	4.25	4.50
	ประพฤติกและ ระเบียบวินัย	PNI _{modified}	0.07	0.06	0.20	0.15	0.07	0.11
	(3)	(ลำดับ)	3	4	1	2	3	(3)
3. การส่งเสริมพัฒนา ให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม PNI _{modified} =16	การจัดกิจกรรม	D	3.92	4.04	3.76	4.04	3.90	3.93
	ส่งเสริมพัฒนาด้าน	I	4.55	4.62	4.37	4.62	4.37	4.51
	คุณธรรม จริยธรรม	PNI _{modified}	0.14	0.13	0.14	0.13	0.11	0.13
	(2)	(ลำดับ)	1	2	1	2	3	(2)
	การจัดกิจกรรม	D	3.60	3.84	3.46	3.46	3.72	3.62
	ส่งเสริมพัฒนาด้าน	I	4.16	4.39	4.23	4.26	4.16	4.24
	ความรับผิดชอบต่อ	PNI _{modified}	0.13	0.13	0.18	0.19	0.10	0.15
	สังคม	(ลำดับ)	3	3	2	1	4	(1)
	(1)							
	การจัดกิจกรรม	D	3.62	3.74	3.74	3.49	3.74	3.62
	ส่งเสริมพัฒนาการ	I	4.43	4.67	4.64	4.62	4.16	4.24
	ใช้เวลาว่างให้เป็น	PNI _{modified}	0.18	0.20	0.19	0.25	0.10	0.15
ประโยชน์	(ลำดับ)	4	2	3	1	4	(1)	
(1)								
การยกย่องผู้	D	3.69	3.56	3.81	3.68	3.81	3.71	
ประพฤติดี	I	4.25	4.37	4.50	4.50	4.50	4.43	
(2)	PNI _{modified}	0.13	0.19	0.15	0.18	0.15	0.16	
	(ลำดับ)	4	1	3	2	3	(2)	
การให้กำลังใจผู้	D	3.43	3.69	3.57	3.45	3.43	3.51	
ประพฤติผิด	I	4.22	4.36	4.36	4.36	4.36	4.33	
(1)	PNI _{modified}	0.19	0.15	0.18	0.21	0.21	0.19	
	(ลำดับ)	2	4	3	1	1	(1)	
4. การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน PNI _{modified} =17	การรู้จักนักเรียนเป็น	D	3.80	4.03	3.66	3.64	3.40	3.71
	รายบุคคล(5)	I	4.24	4.36	4.36	4.22	1.05	4.26
		PNI _{modified}	0.11	0.08	0.16	0.14	0.17	0.13
		(ลำดับ)	4	5	2	3	1	(5)
	การคัดกรอง	D	3.80	3.80	3.66	3.71	3.71	3.74
		I	4.38	4.62	4.24	4.50	4.38	4.42
		PNI _{modified}	0.13	0.18	0.14	0.18	0.15	0.16
		(ลำดับ)	4	1	3	1	2	(4)
	การป้องกันและ แก้ไขปัญหา	D	3.85	3.71	3.83	3.71	3.71	3.76
		I	4.64	4.64	4.64	4.64	4.52	4.62
		PNI _{modified}	0.17	0.20	0.17	0.20	0.18	0.18
		(ลำดับ)	3	1	3	1	1	(2)
การพัฒนาและ ส่งเสริมนักเรียน	D	3.83	3.81	3.83	3.81	3.56	3.77	
	I	4.64	4.64	4.64	4.37	4.50	4.56	
	PNI _{modified}	0.17	0.18	0.17	0.13	0.21	0.17	
	(ลำดับ)	3	2	3	4	1	(3)	
การส่งต่อ (1)	D	3.36	3.50	3.62	3.81	3.50	3.47	
	I	4.28	4.41	4.41	4.37	4.28	4.33	
	PNI _{modified}	0.21	0.21	0.18	0.13	0.18	0.18	
	(ลำดับ)	1	1	2	4	2	(1)	

ตาราง 20 (ต่อ)

5. การส่งเสริม ประชาธิปไตยในโรงเรียน PNI_{modified}¹⁵	การพัฒนา หลักสูตร	D	3.58	3.84	3.58	3.58	3.84	3.68
	สถานศึกษา	I	4.39	4.39	4.41	4.02	4.41	4.32
	ส่งเสริม ประชาธิปไตย (2)	PNI_{modified}	0.18	0.13	0.19	0.11	0.13	0.15
		(ลำดับ)	2	3	1	4	3	(2)
	การจัดกิจกรรม เพื่อสร้างวิถีชีวิต	D	3.55	3.93	3.55	3.81	3.55	3.68
	ประชาธิปไตยใน สถานศึกษา (3)	I	4.03	4.38	4.39	4.26	4.14	4.24
		PNI_{modified}	0.12	0.10	0.19	0.10	0.14	0.13
		(ลำดับ)	3	4	1	4	2	(3)
	การสร้าง บรรยากาศและ สภาพแวดล้อมที่ ส่งเสริม	D	3.69	3.42	3.69	3.69	3.71	3.64
	ประชาธิปไตยใน สถานศึกษา	I	4.36	4.36	4.46	4.48	4.50	4.32
	PNI_{modified}	0.15	0.22	0.17	0.18	0.18	0.18	
	(ลำดับ)	4	1	3	2	2	(1)	
6. การประเมินผล การดำเนินงาน กิจการนักเรียน PNI_{modified} = 21	การออกแบบและ พัฒนาเครื่องมือ	D	3.62	3.74	3.21	3.48	3.48	3.51
	การประเมินผล	I	4.50	4.36	4.11	4.23	4.23	4.29
	การดำเนินงาน	PNI_{modified}	0.20	0.14	0.22	0.18	0.18	0.18
		(ลำดับ)	2	4	1	3	3	(3)
	การดำเนินงาน กิจการนักเรียน	D	3.50	3.62	3.48	3.62	3.63	3.57
	การประเมินผล	I	4.38	4.48	4.62	4.62	4.36	4.47
	การดำเนินงาน	PNI_{modified}	0.20	0.19	0.25	0.22	0.17	0.21
		(ลำดับ)	3	4	1	2	5	(2)
	การนำผลการ ประเมินไปใช้	D	3.35	3.60	3.35	3.35	3.48	3.43
		I	4.38	4.50	4.50	4.50	4.50	4.48
		PNI_{modified}	0.24	0.20	0.26	0.26	0.23	0.24
		(ลำดับ)	2	4	1	1	3	(1)

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified} : Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 20 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน องค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม พบว่าขอบข่าย การบริหารกิจการนักเรียนมีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การวางแผนกิจการนักเรียน การดำเนินงานกิจการนักเรียน รองลงมา คือ การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า การวางแผนกิจการนักเรียน รายข้อย่อยการจัดทำแผนงานกิจการนักเรียนมีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด การดำเนินงานกิจการนักเรียน รายข้อย่อยการประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน รายข้อย่อยการนำผลการประเมินไปใช้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม รายข้อย่อยการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน รายข้อย่อยการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การจัดการตนเอง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รายข้อย่อย การส่งต่อ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคมพบว่า การตระหนักรู้ตนเอง และ การจัดการตนเอง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

ผู้วิจัยใช้ประเด็นการบริหารกิจการนักเรียนผนวกกับประเด็นทักษะอารมณ์และสังคมที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดในการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 3 อันดับซึ่งได้มาจากการใช้เกณฑ์การประเมินความต้องการจำเป็นที่กำหนดค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ ประกอบการพิจารณาร่างแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ในลำดับต่อไป

2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลมีข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 21 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
1. การวางแผนงานกิจการนักเรียน	
1.1) เน้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง แผนยุทธศาสตร์ชาติ และความต้องการของสังคม	7
1.2) นำผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนเข้าร่วมในการวางแผน	30
1.3) โรงเรียนควรส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมในรายวิชาหรือจัดกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	20
1.4) ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของผู้เรียนทุกระดับชั้น ทุกห้องประเมินข้อดีข้อเสีย เพื่อแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น	17
1.5) ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและปรับปรุงตามสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่นิยมในสังคมปัจจุบัน	18
1.6) ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมวางแผน วิเคราะห์ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	10
2. การดำเนินงานกิจการนักเรียน	
2.1) จัดให้มีการประสานกับหน่วยงานภายนอกให้เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น	24
3. การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	
3.1) โรงเรียนควร ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือให้คำแนะนำนักเรียนที่มีความเสี่ยงในด้านลบ เพื่อแก้ปัญหาระยะยาวให้มีทักษะทางอารมณ์และสังคมที่ควร	40
3.2) จัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างสม่ำเสมอ	35
3.3) ส่งเสริมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกถึงการมีวินัย และคุณธรรม จริยธรรม	30
4. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	
4.1) อบรมให้คำแนะนำ	7
4.2) สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด	40
4.3) ส่งเสริมด้านวินัยเชิงบวกในนักเรียนผ่านงานกิจการนักเรียน อาทิ งานช่วยเหลือนักเรียน เยี่ยมบ้านและประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี	20
4.4) ประสานหน่วยงานอื่นโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย	20
4.5) ควรให้มีการวางแผน สร้างกระบวนการที่สามารถแก้ปัญหารายบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ มีการประสานงานและประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้วยความใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมให้ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน	38
5. การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	
5.1) ควรออกแบบระบบ และให้อำนาจที่เหมาะสม	30
5.2) ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสุขภาวะทางอารมณ์ มาให้ความรู้กับบุคลากรในโรงเรียนเพื่อในความรู้และการปฏิบัติตนไปให้ในการทำงาน	32
5.3) ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยกิจกรรมต่างๆ เน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้รับความรู้และความบันเทิงตามความเหมาะสมของช่วงวัย	40
5.4) ส่งเสริมผ่านกิจกรรมโดยมีรูปแบบประชาธิปไตยเป็นส่วนหนึ่ง เช่น การเลือกตั้ง หรือสภานักเรียน	49
5.5) สนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น หรือความคิดที่เห็นต่าง	45
5.6) ส่งเสริมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง และการใช้ประชาธิปไตยในสถานการณ์ต่างๆ	59

ตาราง 21 (ต่อ)

6. การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน	
6.1) ควรมีการแต่งตั้งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ แต่ละฝ่ายอย่างชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการติดต่อประสานงาน	30
6.2) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครอบครัวร่วมมือทางโรงเรียนเพื่อปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน	36
6.3) ควรมีการติดตามพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคลทั้งด้านพฤติกรรมทางอารมณ์และการเข้าสังคมอย่างต่อเนื่อง ด้วยแบบบันทึกหรือแบบสังเกต โดยที่ปรึกษา	55
6.4) กำกับติดตามระหว่างดำเนินการ พร้อมปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง	43

จากตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวางแผนงานกิจการนักเรียน ค่าความถี่สูงสุด “นำผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนเข้าร่วมในการวางแผน” (ความถี่ 30) รองลงมา “โรงเรียนควรส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมในรายวิชาหรือจัดกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์” (ความถี่ 20) “ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและปรับปรุงตามสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่นิยมในสังคมปัจจุบัน” (ความถี่ 18) “แลกเปลี่ยนประสบการณ์ผู้เรียนประจำชั้น ทุกห้อง ทุกระดับชั้น แล้วประเมินข้อดีข้อเสีย เพื่อแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น” (ความถี่ 17) “ควรมีชุมชน ผู้ปกครองเข้ามาร่วมประชุมวางแผนวิเคราะห์ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง” (ความถี่ 10) ค่าความถี่น้อยที่สุด “เน้นสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง แผนยุทธศาสตร์ชาติ และความต้องการของสังคม” (ความถี่ 7) การบริหารงานกิจการนักเรียน ค่าความถี่ “ประสานกับหน่วยงานภายนอก” (ความถี่ 24) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่าความถี่สูงสุด “โรงเรียนควร ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือให้คำแนะนำนักเรียนที่มีความเสี่ยงในด้านลบ เพื่อแก้ปัญหาระยะยาวให้มีทักษะทางอารมณ์และสังคมที่ควร” (ความถี่ 40) รองลงมา “จัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างสม่ำเสมอ” (ความถี่ 35) และ “ส่งเสริมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกถึงการมีวินัย และคุณธรรม จริยธรรม” ค่าความถี่น้อยที่สุด (ความถี่ 30) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค่าความถี่สูงสุด “นร.มีส่วนร่วมในการดำเนินการ และ นร. ได้รับประโยชน์มากที่สุด” (ความถี่ 40) รองลงมา “ส่งเสริมด้านวินัยเชิงบวกในนักเรียนผ่านงานกิจการนักเรียน อาทิ งานช่วยเหลือนักเรียน เยี่ยมบ้านและประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาตนเองและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี” “มีการวางแผน สร้างกระบวนการที่สามารถแก้ปัญหาบุคคลของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ มีการประสานงานและประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้วยความใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมให้ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน” (ความถี่ 30) และ “ประสานหน่วยงานอื่นโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย” ค่าความถี่น้อยที่สุด (ความถี่ 7) การส่งเสริม

ประชาธิปไตยในโรงเรียน ค่าความถี่สูงสุด “ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยกิจกรรมต่างๆเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้รับความรู้และความบันเทิงตามความเหมาะสมของช่วงวัย” “ส่งเสริมผ่านกิจกรรมโดยมีรูปแบบประชาธิปไตยเป็นส่วนหนึ่ง เช่น การเลือกตั้ง หรือสภานักเรียน” (ความถี่ 40) รองลงมา “ส่งเสริมกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง และการใช้ประชาธิปไตยในสถานการณ์ต่างๆ” (ความถี่ 38) “สนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น หรือความคิดเห็นที่เห็นต่าง” (ความถี่ 38) “สนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น หรือความคิดเห็นที่เห็นต่าง” (ความถี่ 35) “ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสุขภาวะทางอารมณ์ มาให้ความรู้กับบุคลากรในโรงเรียนเพื่อในความรู้และการปฏิบัติตนไปให้ในการทำงาน” (ความถี่ 32) ค่าความถี่น้อยที่สุด “ออกแบบระบบ และให้การอำนาจที่เหมาะสม” (ความถี่ 30) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ค่าความถี่สูงสุด “ควรมีการติดตามพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคลทั้งด้านพฤติกรรมทางอารมณ์และการเข้าสังคมอย่างต่อเนื่อง ด้วยแบบบันทึกหรือแบบสังเกต โดยที่ปรึกษา” (ความถี่ 44) รองลงมา “จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครอบครัวร่วมมือทางโรงเรียนเพื่อปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน” (ความถี่ 39) “ควรมีการแต่งตั้งหน้าที่ผู้รับผิดชอบ แต่ละฝ่ายอย่างชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการติดต่อประสานงาน” (ความถี่ 30) และ “กำกับติดตามระหว่างดำเนินการ พร้อมปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง” ค่าความถี่น้อยที่สุด (ความถี่ 20) ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.1. (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

1. (ร่าง) แนวทางพัฒนาการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน สรุปลำดับความ ต้องการจำเป็นสูงที่สุดลำดับแรก พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูง และ

เมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม, การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

นำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 1 แนวทางย่อยที่ 1.1 แนวทางย่อยที่ 1.2 และวิธีดำเนินการ

2. (ร่าง) แนวทางด้านการดำเนินงานกิจการนักเรียน สรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ลำดับที่สอง พบว่า การประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม, การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

นำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 2 แนวทางย่อยที่ 2.1 แนวทางย่อยที่ 2.2 และวิธีดำเนินการ

3. (ร่าง) แนวทางด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน สรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ลำดับที่สาม พบว่า การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะอารมณ์และสังคม พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

นำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 3 แนวทางย่อยที่ 3.1 แนวทางย่อยที่ 3.2 และวิธีดำเนินการ

ตาราง 22 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดที่ทักษะอารมณ์และสังคม

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดที่ทักษะอารมณ์และสังคม	1	2	3
ลำดับความต้องการจำเป็น			
ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน	การประเมินผลการทำงานกิจการนักเรียน PNI _{modified} = 0.21	การดำเนินงานกิจการนักเรียน PNI _{modified} = 0.19	การวางแผนงานกิจการนักเรียน PNI _{modified} = 0.18
ประเด็นย่อยการบริหารกิจการนักเรียน	1) การนำผลการประเมินไปใช้ PNI _{modified} = 0.24	1) การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน PNI _{modified} = 0.22	1) การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน PNI _{modified} = 0.23
แนวคิดที่ทักษะอารมณ์และสังคม	1) การตระหนักถึงทางสังคม, การสร้างสัมพันธ์ภาพ PNI _{modified} = 0.26	1) การตระหนักถึงทางสังคม, การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ PNI _{modified} = 0.27	1) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ PNI _{modified} = 0.27
ข้อมูลเชิงคุณภาพข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม	1) กำกับติดตามระหว่างดำเนินการ พร้อมปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง	1) จัดให้มีการประสานกับหน่วยงานภายนอกให้เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น	1) นำผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนเข้าร่วมในการวางแผน 2) โรงเรียนควรส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และสังคมในรายวิชาหรือจัดกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 3) ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและปรับปรุงตามสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่นิยมเป็นสังคมปัจจุบัน
	2) ควรมีการติดตามพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคลทั้งด้านพฤติกรรมทางอารมณ์และการเข้าสังคมอย่างต่อเนื่อง ด้วยแบบบันทึกหรือแบบสังเกต โดยที่ปรึกษา		
	3) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครอบครัวร่วมมีช่องทางโรงเรียนเพื่อปฏิบัติเป็นแนวทางการเดียวกัน		

ตาราง 22 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการทำงาน
ดำเนินการนักเรียนประกอบด้วย การดำเนิน โดยมีหลักฐานให้ตรวจสอบได้การประเมินผลในระดับหน่วยงานย่อย ภายในโรงเรียนในรูปแบบ คณะกรรมการ การประเมินเชิงพัฒนากระบวนการ ดำเนินการ การวิเคราะห์ ผลการประเมินผลงาน กิจกรรมนักเรียน การนำผลการวิเคราะห์ไปจัดทำ รายงานผลการดำเนินการเพื่อใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียน

2) การประเมินผลการทำงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ การวางแผน การปรับปรุง ดำเนินตามแผน การตรวจสอบ และ การปรับปรุง แก้ไข (อรุณชัย ภาพลง, 2564; ทองแดง แสงวงบุญ, 2563; ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย, 2563; สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562; วิภาวรรณ ไซดีสวัสดิ์, 2555)

1) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับภารงานกิจการนักเรียนเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ งานกิจการ นักเรียน การประสานงานกับ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้อง การวางแผนกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนโดย สนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน กระบวนการวางแผน การดำเนินการจัดกิจกรรม อย่างหลากหลายตามความสนใจของ นักเรียน (ทองแดง แสงวงบุญ, 2563; สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562; สวภพ เทพสิกุล, 2559; วิภาวรรณ ไซดีสวัสดิ์, 2555; วาทยุทธ พุทธพรหม, 2555)

1) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับภารงานกิจการนักเรียนเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ งานกิจการ นักเรียน การประสานงานกับ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้อง การวางแผนกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนโดย สนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน กระบวนการวางแผน การดำเนินการจัดกิจกรรม อย่างหลากหลายตามความสนใจของ นักเรียน (ทองแดง แสงวงบุญ, 2563; สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562; สวภพ เทพสิกุล, 2559; วิภาวรรณ ไซดีสวัสดิ์, 2555; วาทยุทธ พุทธพรหม, 2555)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียน

1.พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการ ประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์ และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และการ สร้างสัมพันธ์ภาพ

3.พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการ วางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

(ร่าง) แนวทางย่อยพัฒนาการบริหาร

กิจการนักเรียน

<p>1.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>3.1 ปรับปรุงวิธีการวางแผนงานกิจการนักเรียนให้สอดคล้องความต้องการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน</p>
<p>1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับ การนำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>1) วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p>	<p>1) ผู้บริหาร แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้ก้าววางแผนการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>1) ผู้บริหาร แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้ก้าววางแผนการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม</p>
<p>2) กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ หลักจากผ่านการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>2) ประสานงานการกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียนสำรวจความคืบหน้าที่มีต่ออาคารดำเนินงานกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ในด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p>	<p>3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา</p>	<p>2) ผู้บริหารติดตามตรวจสอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ</p>
<p>3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา</p>	<p>3) กำหนดผลลัพธ์การดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p>	<p>3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p>	<p>3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p>
<p>1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์</p>	<p>2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการ</p>	<p>3.2 ส่งเสริมการสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการนักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบ</p>	<p>3.2 ส่งเสริมการสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการนักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบ</p>

<p>การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p> <p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการประเมินไปใช้ พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ 	<p>ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ โดยมีภาระงานที่มอบหมายให้นักเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) พัฒนาบุคลากรทางศึกษาให้ออกแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดำเนินกิจกรรมระดมสมองในการตระหนักรู้ทางสังคม 	<p>วิธีการในการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแผนกิจกรรมนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์ และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ</p> <p>ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถสร้างเกณฑ์การตรวจสอบและติดตามผลการจัดทำแผนกิจกรรมนักเรียนเพื่อนำมาประเมินผลร่วมกับผู้บริหารให้เกิดความชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ
<ol style="list-style-type: none"> 2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนตารางช่วงเวลาของการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริง 	<ol style="list-style-type: none"> 2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการจัดกิจกรรม การสะท้อน การสร้างความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ผ่านเรียนรู้ พูดคุย แลกเปลี่ยน และประเมินผลการดำเนินงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนวทางการวางแผนกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบของผู้เรียนให้แก่ครู
<ol style="list-style-type: none"> 3) จัดให้มีการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ 	<p>การกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดของกระบวนการวางแผนกิจกรรมนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตามสภาพจริง
<p>การตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>มีความรับผิดชอบ</p>	<p>และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>

จากตารางที่ 22 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยผู้วิจัย ซึ่งพัฒนาค้นคว้าจากข้อมูลที่ได้ จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น นำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์แนวทางการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้ทั้งสิ้น 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย ประกอบด้วย ดังนี้

1) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน $PNI_{modified} = 0.21$

ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนการนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างสัมพันธภาพ

แนวทางย่อย 1.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้น การพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับ การนำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม

2) กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพหลักจากผ่านการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม

3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา

แนวทางย่อยที่ 1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัด ตรวจสอบ การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริง

2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนตารางช่วงเวลาของการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

2) การดำเนินงานกิจการนักเรียน $PNI_{\text{modified}} = 0.19$

ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

2) ประสานงานการกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียนสำรวจความคาดหวังที่มีต่อการดำเนินงานกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ในด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

3) กำหนดผลลัพธ์การดำเนินงานกิจการนักเรียนทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวท่าย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ โดยมีการดำเนินงานกิจการนักเรียน

วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ออกแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มระดมสมองในการตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ การใช้สถานการณ์และบทบาทสมมติหรือผสมผสานการใช้เรื่องราว เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นการฝึกทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน

2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยาใช้ในการจัดกิจกรรม การสะท้อน การสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ผ่านเรียนรู้ พูดคุย แลกเปลี่ยน และการแสดงออกทางสังคม

3) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผ่านการประชุม การประเมินจาก ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

3) การวางแผนงานกิจการนักเรียน $PNI_{modified} = 0.18$

ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวท่าย่อยที่ 3.1 ปรับปรุงวิธีการวางแผนงานกิจการนักเรียนให้ต้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจนสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาได้ต่อไป

วิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้การวางแผนการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม

2) ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้การวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความต้องการของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 3.2 เสริมสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการนักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบวิธีการในการตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแผนกิจการนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

วิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถสร้างเกณฑ์การตรวจสอบและติดตามผลการจัดทำแผนกิจการนักเรียนเพื่อนำมาประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร ให้เกิดความชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนวทางการวางแผนกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบของผู้เรียนให้แก่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดของการวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตามสภาพจริง กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนกิจการ

แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยผู้วิจัย ซึ่งพัฒนาขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น นำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์จัดการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ได้ทั้งสิ้น 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย ประกอบด้วย ดังนี้

แผนภาพแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

แผนภาพ 2 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยจำแนกตามการบริหารกิจการนักเรียน 3 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตาราง 23 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน				
แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนการนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างสัมพันธภาพ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 1.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการดำเนินงานกิจการนักเรียนด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับการนำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพหลักจากผ่านการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณฺ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
วิธีดำเนินการ 3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการดำเนินงานบริหาร กิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณฺ์และ สังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ ของ สถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อยที่ 1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงาน กิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำ ผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณฺ์และสังคม ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ1) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจใน ตัวชี้วัดผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ พัฒนาทักษะอารมณฺ์ และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธ์ภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัด ตรวจสอบ การดำเนินงานกิจการ นักเรียนตามสภาพจริง	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนตารางช่วงเวลาของ การตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตาม สภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริม ทักษะอารมณฺ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนว ทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่ มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณฺ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้าง สัมพันธ์ภาพ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
การดำเนินงานกิจการนักเรียน				
แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อยที่ 2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่าย ภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทาง สังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) ประสานงานการกับเครือข่ายภายนอก โรงเรียนสำรวจความคาดหวังที่มีต่อการดำเนินงานกิจการ นักเรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ในด้าน การตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 3) กำหนดผลลัพธ์การดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะ อารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจ ที่มีความรับผิดชอบ โดยมีการดำเนินงานกิจการนักเรียน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
วิธีดำเนินการ 1) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ออกแบบ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มระดมสมอง ในการตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ การ ใช้สถานการณ์และบทบาทสมมติหรือผสมผสานการใช้เรื่องราว เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นการฝึกทักษะอารมณ์ และสังคมของผู้เรียน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัด กิจกรรม การสะท้อน การสร้างความตระหนักถึงความ รับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบต่อผู้อื่น พุดคุยแลกเปลี่ยน และการแสดงออกทาง สังคม	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 3) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน กิจการนักเรียน ผ่านการประชุม การประเมินจาก ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์ และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบต่อ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
การวางแผนงานกิจการนักเรียน				
แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผน งานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่ มีความรับผิดชอบต่อ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อยที่ 3.1 ปรับปรุงวิธีการวางแผนงานกิจการนักเรียน ให้ต้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อ อย่างเป็นรูปธรรมและ ชัดเจนสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาได้ต่อไป	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
วิธีการดำเนินการ 1) แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงาน กิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาปรึกษา พิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้การวางแผนการดำเนินงาน กิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และ สังคม	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีการดำเนินการ 2) ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจอย่างมีความ รับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีการดำเนินการ 3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้การ วางแผนกิจการนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความ ต้องการของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อยที่ 3.2 เสริมสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการ นักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบวิธีการในการ ตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแผนกิจการนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความ รับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีการดำเนินการ 1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถสร้างเกณฑ์การตรวจสอบและติดตามผลการจัดทำแผน กิจการนักเรียนเพื่อนำมาประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร ให้เกิด ความชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนา ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ อารมณ์และสังคม	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐาน นิยม	ระดับ	ฐาน นิยม	ระดับ
วิธีการดำเนินการ 2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนวทางการ วางแผนกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์เพื่อพัฒนา ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ของผู้เรียนให้แก่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้บุคลากรทางการ ศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีการดำเนินการ 3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความ เข้าใจในตัวชี้วัดของการวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ อารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตาม สภาพจริง กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนกิจการนักเรียน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานข้างต้น หากใช้กลไกของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนซึ่งมีผู้บริหาร ผู้รับ
ใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ครู ผู้ปกครอง ฯลฯ ในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน

(การให้ความร่วมมือกันของผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอก)

จากตารางที่ 23 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหาร
กิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม
โดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า

1. การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

ผลการประเมินความเหมาะสมของของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม การประเมินการ
ดำเนินงานกิจการนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 1 และแนวทางการย่อยทั้ง 2 แนวทาง มี

ความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการแนวทางย่อยที่ 1 และ 2 ทั้ง 6 วิธีการดำเนินการ มีความเหมาะสมมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

2. การดำเนินงานกิจการนักเรียน

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม การดำเนินงานกิจการนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 2 และแนวทางย่อยทั้ง 2 แนวทาง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการแนวทางย่อยที่ 1 และ 2 ทั้ง 6 วิธีการดำเนินการ มีความเหมาะสมมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

3. การวางแผนกิจการนักเรียน

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม การวางแผนกิจการนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 3 และแนวทางย่อยทั้ง 2 แนวทาง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ฐานนิยม = 5) ส่วนวิธีการดำเนินการแนวทางย่อยที่ 1 และ 2 ทั้ง 6 วิธีการดำเนินการ มีความเหมาะสมมากที่สุด (ฐานนิยม = 5)

3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์

แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ฉบับสมบูรณ์โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนทั้ง 3 ด้าน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 24 แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร

<p>แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม</p>	<p>วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>
<p>แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียนที่เน้นการประเมินผลการ ดำเนินงานกิจการนักเรียนการนำผล การประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะ อารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ ทางสังคม และการสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>แนวทางย่อย 1.1 การพัฒนา ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจการ นักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้น การพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการ ประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะ อารมณ์ และสังคม ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและสร้าง สัมพันธภาพ</p>	<p>1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคม การสร้าง สัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับ การ นำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้น ผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม วิธีดำเนินการ 2) กำหนดเกณฑ์การ ปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การ สร้างสัมพันธภาพหลักจากผ่านการ จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม 3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการ ดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียน ตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะ อารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทาง การศึกษา</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม	แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม	วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม
	<p>แนวทางย่อยที่ 1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงาน กิจการนักเรียนตามสภาพจริง ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์ การนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตระหนักรู้ทาง สังคมและสร้างสัมพันธ์ภาพ</p>	<p>1) จัด กิจกรรมอบรมเพื่อ เสริมสร้างความเข้าใจในตัวชีวิต ผลลัพธ์การนำผลการประเมิน ไปใช้ พัฒนาทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตระหนักรู้ทาง สังคมและสร้างสัมพันธ์ภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัด ตรวจสอบ การดำเนินงาน กิจการนักเรียนตามสภาพจริง</p> <p>2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผน ตารางช่วงเวลาของการ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การ ดำเนินงานกิจการนักเรียนตาม สภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนา ผลลัพธ์การนำผลการประเมิน ไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตระหนักรู้ ทางสังคมและสร้างสัมพันธ์ภาพ</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม	แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม	วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม
		3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ
	แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนที่เน้นการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะ อารมณ์และสังคม ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	แนวทางย่อยที่ 2.1 วิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่าย ภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนด ผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตระหนักรู้ทาง สังคมและการตัดสินใจที่มี ความรับผิดชอบ

ตาราง 24 (ต่อ)

<p>แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม</p>	<p>วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>
		<p>2) ประสานงาน การกับ เครือข่ายภายนอกโรงเรียน สำรวจความคาดหวังที่มีต่อการ ดำเนินงานกิจการนักเรียนเพื่อ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ อารมณ์และสังคม ในด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</p> <p>3) กำหนดผลลัพธ์การ ดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้าน การตระหนักรู้ทางสังคมและ การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ</p>
	<p>แนวทางย่อยที่ 2.2 ส่งเสริม การจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะ อารมณ์และสังคม ด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคมและการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ โดยมีการดำเนินงานกิจการ นักเรียน</p>	<p>1) พัฒนาบุคลากรทาง การศึกษาให้ออกแบบกิจกรรม ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำ กิจกรรมกลุ่มระดมสมองในการ ตระหนักรู้ทางสังคม การ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ การใช้สถานการณ์และบทบาท สมมติหรือผสมผสานการใช้ เรื่องราว</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

<p>แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม</p>	<p>วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>
		<p>เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นการฝึกทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน</p> <p>2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยา มาใช้ในการจัดกิจกรรม การสะท้อน การสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อผ่านเรียนรู้ พุดคุยแลกเปลี่ยน และการแสดงออกทางสังคม</p> <p>3) กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงานการ กิจการนักเรียน ผ่านการ ประชุม การประเมินจาก ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียของ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคมด้าน การตระหนักรู้ทางสังคมและ การตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม	แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม	วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม
<p>แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนเน้นการวางแผน งานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์ และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มี ความรับผิดชอบ</p>	<p>แนวทางย่อยที่ 3.1 ปรับปรุง วิธีการวางแผนงานกิจการ นักเรียนให้ต้องกับความ ต้องการในการพัฒนาทักษะ อารมณ์และสังคม ด้านการ ตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อ พัฒนาได้ต่อไป</p>	<p>1) แต่งตั้งคณะกรรมการดูแล จัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือ ตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้การวาง แผนการดำเนินงานกิจการ นักเรียนเป็นไปตามกรอบการ พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม</p> <p>2) ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตัดสินใจอย่างมี ความรับผิดชอบ</p> <p>3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยน ความรู้การวางแผนกิจการ นักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และ สังคม ด้านการตัดสินใจที่มี ความรับผิดชอบ</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม	แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม	วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม
	<p>แนวทางการวางแผนงาน กิจการนักเรียน กำหนด แนวทางและประยุกต์รูปแบบ วิธีการในการตรวจสอบ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการ จัดทำแผนกิจการนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์และ สังคมด้านการตัดสินใจอย่างมี ความรับผิดชอบ</p>	<p>1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากร ทางการศึกษาสามารถสร้าง เกณฑ์การตรวจสอบและ ติดตามผลการจัดทำแผน กิจการนักเรียนเพื่อนำมา ประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร ให้ เกิดความชัดเจนและตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน เพื่อ พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบ</p> <p>2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนว ทางการวางแผนกิจการนักเรียน ตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์เพื่อ พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความ รับผิดชอบของผู้เรียนให้แก่ครู ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ บุคลากรทางการศึกษาและผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย</p>

ตาราง 24 (ต่อ)

<p>แนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>	<p>แนวทางการย่อยพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคม</p>	<p>วิธีการดำเนินการพัฒนาการ บริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิด ทักษะอารมณ์และสังคม</p>
		<p>3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดของการวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตามสภาพจริง กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนกิจการนักเรียน</p>

แผนภาพ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ประชากรในการวิจัย คือ ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 82 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2565) ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 328 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 82 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน จำนวน 82 คน ครูผู้สอน จำนวน 164 คน จะให้ข้อมูลในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ 2 ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 410 คน ได้จากตารางสำเร็จรูป เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จะให้ข้อมูลในการศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม และแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย (Frequency Distribution) การหาร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ยเลขาคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ (Modified Priority Needs Index) การหาฐานนิยม (mode) และ

วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอข้อมูลเขียนบรรยายเชิงพรรณนาเป็นความเรียง มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ด้านภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาระดับทักษะอารมณ์และสังคมเป็นรายด้าน พบว่าผลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำที่สุด คือ ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.68) และด้านการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.73) ตามลำดับ

ด้านการตระหนักรู้ตนเอง พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D.=0.84) และ การแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองออกมาอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.68$, S.D.=0.87) ตามลำดับ

ด้านบริหารการจัดการตนเอง พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.95) รองลงมาคือ สามารถบอกวิธีการจัดการความเครียดของตนเองได้ ($\bar{X} = 3.71$, S.D.=1.04) และ การทำงานได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.89) ตามลำดับ

ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D.=0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D.=0.86) และ การอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.92) ตามลำดับ

ด้านการสร้างสัมพันธภาพ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ความร่วมมือในการทำงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D.=0.80) รองลงมาคือ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.91$, S.D.=0.83) และการขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.95) ตามลำดับ

ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.80) รองลงมาคือ การยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.84) และการนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.80$, S.D.=0.93) ตามลำดับ

5.1.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.90) ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก และการวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.73)

สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.88) ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.17) รองลงมา คือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.17) และ การวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.84)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวม คือ (PNI_{modified} 0.18) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI_{modified} 0.21) รองลงมาคือ การดำเนินงานกิจการนักเรียน (PNI_{modified} 0.19) และ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด (PNI_{modified} 0.15)

พิจารณารายด้านสรุปผลได้ ดังนี้

1) ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน

สภาพปัจจุบัน การรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.60, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.64, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.39, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับปานกลาง และการสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.37, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.23, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.53, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.16, S.D. = 0.80) การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.16, S.D. = 0.61) อยู่ในระดับปานกลาง การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =3.14, S.D. = 0.60) และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.14, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.23, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.43, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.30, S.D. = 0.83) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.18, S.D. = 0.95) อยู่ใน

ระดับปานกลาง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.18, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับปานกลาง และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =3.04, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.64) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.14, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} =4.09, S.D. = 0.57) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.19, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.24) อยู่ในระดับ มาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด (\bar{X} =3.86, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.06, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.13, S.D. = 0.91) อยู่ในระดับมาก รองลงคือ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.11, S.D. = 0.90) การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.02, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.02, S.D. = 0.89) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด (\bar{X} =4.02, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่ายการวางแผนงานกิจการนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.23$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.27$) และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) รองลงมาคือ การจัดทำ

แนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.26$) และ การจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$)

2) การดำเนินงานกิจการนักเรียน

สภาพปัจจุบัน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.47$, S.D. = 1.02) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.71$, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.57$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.45$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.99) อยู่ในระดับปานกลาง และการตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.30$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.17$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.34$, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.19$, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.07$, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับปานกลาง และการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.93$, S.D. = 0.58) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.57$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.67$, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.55$, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.54$, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับมาก และการสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.42$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.27, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.29, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.14, S.D. = 1.05) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.09, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.18, S.D. = 1.15) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.06, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.00, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่าย การบริหารกิจการนักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.27$) และ การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) รองลงมาคือ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.24$) มีความจำเป็นสูงที่สุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด และ การส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า การสร้างสัมพันธภาพ

มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$)

3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

สภาพปัจจุบัน การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.00$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.35$, S.D. = 0.80) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.91) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.95$, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.81$, S.D. = 0.82) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.68$, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.93$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.04$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.92$, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.90$, S.D. = 0.78) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.76$, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.62$, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.84$, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.72$, S.D. = 0.81) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง ($\bar{X}=3.60$, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.46$, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.67$, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้สังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.74$, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.74$, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง ($\bar{X}=3.62$, S.D.

= 1.10) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.49, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การยกย่องผู้ประพาศิตี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.69, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.68, S.D. = 1.03) อยู่ในระดับมาก และการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.56, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การให้กำลังใจผู้ประพาศิตี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.51, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =3.69, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.45, S.D. = 1.13) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเอง และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.43, S.D. = 0.87) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.61, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.52, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.25, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.51, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.55, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ทางสังคม และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.37, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.24, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.39, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.95) อยู่ในระมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.92) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.53, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =4.67, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43, S.D. = 0.98) และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.30, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ การยกย่องผู้ประพฤติดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.43, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.37, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.25, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด โดยภาพอยู่ในระดับมา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.33, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธ์ภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่าย การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.25$) และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) การให้กำลังใจผู้ประพฤติผิด โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) เมื่อพิจารณาราย

องค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) และการจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) รองลงมา คือ การยกย่องผู้ประพฤติดี โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตระหนักรู้ตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.10$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สภาพปัจจุบัน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.71$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.89) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.80$, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.66$, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.64$, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.40$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.74$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.80$, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.71$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.66$, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.76, S.D. = 1.01) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.85, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.83, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.71, S.D. = 1.01) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.77, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.83, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.81, S.D. = 0.82) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.56, S.D. = 0.88) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.47, S.D. = 1.16) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.20) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.50, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.36, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 1.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.24, S.D. = 1.019) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.22, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.10, S.D. = 1.05) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.42, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด

การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.24, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.52, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.56, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.64, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.37, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.33, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.41, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.28, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่าย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การส่งต่อ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) และ การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) รองลงมาคือ การป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงสุด การตระหนักรู้ตนเอง และ การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การคัดกรองนักเรียน โดย

ภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.16$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีความจำเป็นสูงสุด และ การตระหนักรู้ตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.08$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

5) การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

สภาพปัจจุบัน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.68$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.84$, S.D. = 0.93) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม ($\bar{X}=3.58$, S.D. = 1.12) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.58$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.68$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.93$, S.D. = 0.79) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.81$, S.D. = 0.84) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.55$, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมา ตามลำดับ

การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.64$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.71$, S.D. = 1.00) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ทางสังคม

การสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.88) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก และ การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.42$, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.41$, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก

รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.39, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมาก และ การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.02, S.D. = 0.51) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.24, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.39, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.38, S.D. = 0.72) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.26, S.D. = 0.44) อยู่ในระดับมาก การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (\bar{X} =4.14, S.D. = 0.60) อยู่ในระดับมาก และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.03, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.32, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การสร้างสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.48, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.46, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง และ การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่าย การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดการตนเอง มีความจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) และ การตระหนักรู้ตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงที่สุด การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษาโดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.13$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นสูงที่สุด การจัดการตนเอง และ การสร้างสัมพันธภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.10$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

สภาพปัจจุบัน การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.51, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.74, S.D. = 1.08) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตระหนักรู้ตนเอง (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธ์ภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.48, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง และ การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.21, S.D. = 0.76) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.57, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.63, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง การสร้างสัมพันธ์ภาพ (\bar{X} =3.62, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.50, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับมาก และการตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.45, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

การนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.43, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =3.60, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับมาก รองลงมา การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (\bar{X} =3.48, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.35, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับปานกลาง การตระหนักรู้ตนเองและการสร้างสัมพันธ์ภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =3.35, S.D. = 0.96) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพพึงประสงค์ การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.29, S.D. = 0.95) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก การสร้างสัมพันธ์ภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.23, S.D. = 0.95) อยู่ในระดับมาก และการตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.11, S.D. = 0.90) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.47, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.62, S.D. = 0.69) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา การจัดการตนเอง (\bar{X} =4.48, S.D. = 0.70) อยู่ในระดับมาก การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมาก และ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.36, S.D. = 0.97) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

การนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.48, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.50, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมากที่สุด และ การตระหนักรู้ตนเอง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} =4.38, S.D. = 0.98) อยู่ในระดับมา ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ขอบข่าย การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การนำผลการประเมินไปใช้ โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.24$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ มีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.26$) และ การจัดการตนเอง มีความจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) รองลงมาคือ การประเมินผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.21$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.25$) มีความจำเป็นสูงสุด และ การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงานโดยภาพรวม ($PNI_{\text{modified}} = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) มีความจำเป็นสูงสุด การจัดการตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.14$) มีความจำเป็นต่ำที่สุด

5.1.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม จากแบบสอบถามและข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

1) การประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน $PNI_{\text{modified}} = 0.21$ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนการนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างสัมพันธภาพ

แนวทางย่อย 1.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับ การนำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม

2) กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพหลักจากผ่านการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม

3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา

แนวทางย่อยที่ 1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัด ตรวจสอบ การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริง

2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนตารางช่วงเวลาของการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ

2) การดำเนินงานกิจการนักเรียน $PNI_{\text{modified}} = 0.19$ ประกอบด้วยแนว ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานกิจการนักเรียน การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) วิเคราะห์บริบทสถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

2) ประสานงานการกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียนสำรวจความคาดหวังที่มีต่อการดำเนินงานกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ในด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

3) กำหนดผลลัพธ์การดำเนินงานกิจการนักเรียนทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ โดยมีการดำเนินงานกิจการนักเรียน

วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ออกแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มระดมสมองในการตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ การใช้สถานการณ์และบทบาทสมมติหรือผสมผสานการใช้เรื่องราว เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นการฝึกทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน

2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการจัดกิจกรรม การสะท้อน การสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ผ่านเรียนรู้ พุดคุย แลกเปลี่ยน และการแสดงออกทางสังคม

3) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผ่านการประชุม การประเมินจาก ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

3) การวางแผนงานกิจการนักเรียน $PNI_{modified} = 0.18$ ประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 3.1 ปรับปรุงวิธีการวางแผนงานกิจการนักเรียนให้ต้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจนสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาได้ต่อไป

วิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้การวางแผนการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม

2) ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้การวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความต้องการของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 3.2 เสริมสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการนักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบวิธีการในการตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแผนกิจการนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

วิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถสร้างเกณฑ์การตรวจสอบและติดตามผลการจัดทำแผนกิจการนักเรียนเพื่อนำมาประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร ให้เกิดความชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนวทางการวางแผนกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบของผู้เรียนให้แก่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดของการวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตามสภาพจริง กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนกิจการนักเรียน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ระดับทักษะอารมณ์ และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ผลการวิจัยระดับทักษะอารมณ์และสังคมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครพบว่า แยกผลอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ระดับทักษะอารมณ์และสังคมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาระดับทักษะอารมณ์และสังคมเป็นรายด้านพบว่าผลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีทักษะอารมณ์และสังคม ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมทางโรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา รวมทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าส่งผลทางบวกซึ่งในแต่ละด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ สะท้อนให้เห็นถึงการกระทำที่กระทำลงไปควรรับผิดชอบทั้ง

ด้านดีและด้านลบ ซึ่งทำให้นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร สามารถนำมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความรับผิดชอบในหน้าที่และการตัดสินใจ โดยสอดคล้องกับ สุภารัตน์ พัฒนแหวน (2563) ที่กล่าวถึง ความสามารถของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผ่านกิจกรรมที่แสดงออกทางการยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม นักเรียนรู้จักแยกแยะปัญหา มีความพยายามในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการอันหลากหลายด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ นำข้อมูลความรู้ที่มีมาใช้เป็นแนวทาง ในการแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงหลักศีลธรรม

ด้านการจัดการตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเนื่องจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีความกังวลและกดดัน ต้องมีผลการเรียนที่ดีและต้องเป็นที่ยอมรับในสังคมทำให้นักเรียนไม่สามารถจัดการกับ อารมณ์ ความรู้สึก และการเข้าสังคมได้ ทำให้นักเรียนเกิดความกังวลจนทำให้กดดันในบริบทต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Collaborative for Academic (2020) ที่กล่าวถึง การจัดการตนเองคือความสามารถในการควบคุมอารมณ์ที่มีต่อสถานการณ์ และ Rebecca D.Taylor, Eva Oberle, Joseph A.Durlak, Roger P.Weissberg (2017) ที่กล่าวถึง ความสามารถในการควบคุม ความคิด การกระทำ การแสดงออกทางอารมณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะนี้ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับมือกับความเครียดและควบคุมแรงกระตุ้นที่เกิดจากสิ่งเร้า

5.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่าสภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีการแข่งขันสูงเพื่อพัฒนาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานตัวชี้วัดที่ทางต้นสังกัดเป็นผู้กำหนดทั้งด้านการตลาดและการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจ

ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ที่เทคโนโลยีเข้ามามี

บทบาท การเข้าสังคมทำให้การพบเจอกันน้อยลง มีความมุ่งมั่นพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งความมีระเบียบวินัยในตนเองและมีคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถชัย กาหลง (2564) ที่กล่าวถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี

การวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครขาดกระบวนการวางแผนที่เหมาะสมตามแต่ละบริบทของสถานศึกษา ไม่มีการวิเคราะห์ถึงความต้องการจำเป็นในการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองแดง แสงวงบุญ (2563) ที่กล่าวถึง การระดมความคิดเห็น การวิเคราะห์แผนงาน การจัดทำฐานข้อมูล วางแผนความพร้อมของบุคลากรต่างๆ และจัดทำคู่มือนักเรียนเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะ การบริหารกิจการนักเรียนเป็นการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะต้องมอบนโยบาย กำกับ ติดตาม การทำงานของครู และประเมินผลด้วยวิธีการที่ถูกต้องชัดเจนเป็นรูปธรรมอย่างเที่ยงตรง เพื่อให้ผู้ใช้แผนมีความรู้ความเข้าใจเพื่อจะนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้

การวางแผนงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องจากกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครนั้นขาดการจัดสรรกิจกรรมที่เชื่อมโยงต่อทักษะอารมณ์และสังคม สะท้อนให้เห็นว่าความต้องการของสถานศึกษามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองแดง แสงวงบุญ (2563) ที่กล่าวถึง การระดมความคิดเห็น การวิเคราะห์แผนงาน การจัดทำฐานข้อมูล วางแผนความพร้อมของบุคลากรต่างๆ และจัดทำคู่มือนักเรียนเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เนื่องจากการมอบหมายการทำงานให้ได้ผลที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน

กรุงเทพมหานคร จะต้องระบบถึงความคาดหวัง ผลสัมฤทธิ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์ และสังคมสะท้อนให้เห็นว่า การประเมินผลควรมี ระเบียบวิธี ข้อกำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบ ให้ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่กล่าวถึง การประเมินผลงานกิจกรรมนักเรียน ทั้งในระดับหน่วยงานย่อยภายในสถานศึกษาและการประเมินผลในรูปแบบของ คณะกรรมการ การวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานกิจกรรมนักเรียน และการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ ในการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน

การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด เป็นความต้องการที่มีความจำเป็นน้อยที่สุด เนื่องจาก นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขาดพื้นที่ที่แสดงออกถึงความเป็นประชาธิปไตย และยังถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัฒน์ ถุงพลอย (2563) ที่กล่าวถึง การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือและเอกสาร เผยแพร่ หลักการของประชาธิปไตยโรงเรียน และมีการสนับสนุน ส่งเสริมให้มีบรรยากาศของประชาธิปไตยในโรงเรียน จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน ส่งเสริม ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนให้อยู่ในขอบข่าย ที่เหมาะสมและไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมและเข้าร่วม กิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และความเป็นไทย เพื่อแสดงออกในด้าน ประชาธิปไตย มีการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะการบริหารงานโรงเรียน

5.2.3 ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ลำดับความต้องการจำเป็นโดยภาพรวม การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ การดำเนินงานกิจการนักเรียน และ การวางแผนกิจการนักเรียน โดยผู้วิจัย อภิปรายผลความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม รายละเอียด ดังนี้

1) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 เนื่องจากความต้องการผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ตัวอย่างเช่น ควรนำ กระบวนการ PIE แบ่งเป็นขั้นการวางแผน ขั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และขั้นการประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัย ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย (2563) ที่กล่าวถึง การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ว่าควรมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือและเอกสาร เผยแพร่หลักการของประชาธิปไตยโรงเรียน และมีการสนับสนุนส่งเสริมให้มีบรรยากาศ ของประชาธิปไตยในโรงเรียน จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียนส่งเสริม ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการทำกิจกรรมของคณะกรรมการนักเรียนให้อยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสมและไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และความเป็นไทย เพื่อแสดงออกในด้านประชาธิปไตย มีการแสดงความ คิดเห็น และ ข้อเสนอแนะการบริหารงานโรงเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ในแนวทางที่ 1 คือ พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนที่เน้นการประเมินผลการดำเนินงาน กิจการนักเรียนการนำผลการประเมินไปใช้ ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทาง สังคม และการสร้างสัมพันธภาพ ประกอบไปด้วยแนวทางย่อยได้แก่

แนวทางย่อย 1.1 การพัฒนาตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้น การพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ ทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพโดยได้กำหนดวิธีดำเนินการ มีดังนี้ 1) กำหนดตัวชี้วัดสำหรับการ ดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ โดยสอดคล้องกับ การ นำผลการประเมินไปใช้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม 2) กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพหลักจากผ่านการจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม 3) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือการ ดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการ ตระหนักรู้ทางสังคม การสร้างสัมพันธภาพ ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรทางการศึกษา และยังมี

แนวทางย่อยที่ 1.2 ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่ มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการ

ตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพโดยมีวิธีดำเนินการ มีดังนี้ 1) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชี้วัดผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัด ตรวจสอบ การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริง 2) กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนตารางช่วงเวลาของการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพ 3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์การนำผลการประเมินไปใช้ส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและสร้างสัมพันธภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ทั้งในระดับหน่วยงานย่อยภายในสถานศึกษาและการประเมินผลในรูปแบบของ คณะกรรมการ การวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานกิจกรรมนักเรียน และการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ ในการปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน

2) การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน

มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 เนื่องจากการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนเป็นขั้นปฏิบัติงาน เพื่อให้เป้าหมายสำเร็จ ผู้บริหาร ครู และนักเรียนรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียจะต้องดำเนินงานไปตามแผนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ด้วยการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนั้นจะต้องกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียน การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง การวางแผนกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยสนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน กระบวนการวางแผน การดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายตามความถนัดและความสนใจของ นักเรียนผู้วิจัยได้สรุปและนำเสนอ ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาการบริหารกิจกรรมนักเรียนที่เน้นการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวทางย่อยที่ 2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน การประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดผลลัพธ์ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักถึงความสำคัญทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบโดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) วิเคราะห์บริบท

สถานศึกษา สภาพปัจจุบัน และความคาดหวังของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

2) ประสานงานการกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียนสำรวจความคาดหวังที่มีต่อการดำเนินงานกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ในด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ 3) กำหนดผลลัพธ์การดำเนินงานกิจการนักเรียนทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวท่าย่อยที่ 2.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมมุ่งเน้นทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ โดยมีการดำเนินงานกิจการนักเรียน โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ออกแบบกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มระดมสมองในการตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ การใช้สถานการณ์และบทบาทสมมติหรือผสมผสานการใช้เรื่องราว เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นการฝึกทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน 2) กระตุ้นการนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรม การสะท้อน การสร้างความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ต่อการปฏิบัติและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ผ่านเรียนรู้ พูดคุยแลกเปลี่ยน และการแสดงออกทางสังคม 3) กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผ่านการประชุม การประเมินจาก ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตระหนักรู้ทางสังคมและการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองแดง แสงวงบุญ (2563)

3) การวางแผนกิจการนักเรียน

มีลำดับความสำคัญจำเป็นลำดับที่ 3 เนื่องการบริหารกิจการนักเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงรวมทั้งเป็นภาระกิจอันสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องวางแผนเพื่อให้กิจการนักเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ ด้วยการบริหารที่ดีและเหมาะสมช่วยส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางการพัฒนาที่ 3 พัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเน้นการวางแผนงานกิจการนักเรียน ทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ

แนวท่าย่อยที่ 3.1 ปรับปรุงวิธีการวางแผนงานกิจการนักเรียนให้ต้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจนสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาได้ต่อไป โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้ 1) แต่งตั้ง

คณะกรรมการดูแลจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทพิจารณาหรือตัดสินใจ เพื่อส่งเสริมให้การวางแผนการดำเนินงานกิจการนักเรียนเป็นไปตามกรอบการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม2) ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ3) จัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้การวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความต้องการของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองแดง แสงวงบุญ (2563)

แนวทางย่อยที่ 3.2 เสริมสร้างแนวทางการวางแผนงานกิจการนักเรียน กำหนดแนวทางและประยุกต์รูปแบบวิธีการในการตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแผนกิจการนักเรียน พัฒนาทักษะอารมณ์และสังคมด้านการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบโดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถสร้างเกณฑ์การตรวจสอบและติดตามผลการจัดทำแผนกิจการนักเรียนเพื่อนำมาประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร ให้เกิดความชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ 2) จัดทำ และเผยแพร่คู่มือแนวทางการวางแผนกิจการนักเรียนตามสภาพจริงที่เน้นผลลัพธ์เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบของผู้เรียนให้แก่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) จัดกิจกรรมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในตัวชีวิตของการวางแผนกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบตามสภาพจริง กระตุ้นให้มีการจัดทำแผนกิจการนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัฒน์ ฤงพลอย (2563)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดการตนเอง พบว่า นักเรียนมีความกังวลและกดดันมักมีความเครียดจากด้านต่างๆ เช่น ต้องมีผลการเรียนที่ดี ต้องเป็นที่ยอมรับในสังคม นักเรียนจึงไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองที่แสดงต่อสังคมได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดการตนเองของนักเรียนเป็นส่วนสำคัญที่ต้องได้รับการเอาใจจากครู เพื่อน และทางครอบครัวที่เกี่ยวข้องที่จะหาวิธีในการปลูกฝัง อบรม พัฒนาและดูแลด้านการจัดการตนเองของนักเรียน เนื่องจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่มีสภาพภูมิหลังที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นทักษะอารมณ์

และสังคมจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเอาใจใส่ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครให้มีทักษะ อารมณ์และสังคมด้านการจัดการตนเองมากขึ้น ซึ่งจะเปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันอันยิ่งที่เกิดขึ้นจาก ภายใน และสะท้อนออกสู่พฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกต่อสังคม

2) ผู้บริหารควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครแนวคิดทักษะทักษะอารมณ์และสังคมไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชน และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่ต้องการความโดดเด่นที่ แตกต่างกันออกไป ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริม ทักษะอารมณ์และสังคม โดยมีความครอบคลุมขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนประกอบด้วย การ ประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การดำเนินงานกิจการนักเรียน และการวางแผนกิจการ นักเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ได้ข้อค้นพบ การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม ที่สำคัญ คือ การประเมินผลการดำเนินงาน กิจการนักเรียน การดำเนินงานกิจการนักเรียน และการวางแผนกิจการนักเรียน เป็นส่วนสำคัญในการ พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีความพร้อมทางด้าน ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการตนเองเป็นด้านที่ต้องส่งเสริมและพัฒนาต่อ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะถึง การวิจัยในครั้งหน้าเพื่อเป็น กลยุทธ์ในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อส่งเสริมด้านการ จัดการตนเองของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- Anguiano-Carrasco, C., McVey, J., & Burrus, J. (2022). *How Do Social and Emotional Skills and School Climate Relate to College Readiness in English?* ACT Research. Data Byte. ACT, Inc.
- Athas, C., Oaks, D., & Kennedy-Phillips, L. (2013). Student Employee Development in Student Affairs. *Research & Practice in Assessment*, 8, 55-68.
- Bardeen, J. M., Carter, B. & Hawking, S. W. (1973). The four laws of black hole mechanics. *Commun. Math. Phys.* 31, 161–170.
- Barlett, C. P., & Anderson, C. A. (2012). Examining media effects: The general aggression and general learning models. In *The international encyclopedia of media studies*.
- Caldarella, P., Christensen, L., Kramer, T. J., & Kronmiller, K. (2009). Promoting social and emotional learning in second grade students: A study of the strong start curriculum. *Early Childhood Educational*, 37, 51-56.
- Campbell, R. F. & Corbally, J. E. (1966). *Introduction to educational administration*. Boston: Allyn and Bacon.
- Carter, G., Knapp, C., & Nuttall, A. (1973). Estimation of the magnitude-squared coherence function via overlapped fast Fourier transform processing. *IEEE transactions on audio and electroacoustics*, 21(4), 337-344.
- Chou, R., Gordon, D. B., de Leon-Casasola, O. A., Rosenberg, J. M., Bickler, S., Brennan, T., ... & Wu, C. L. (2016). Management of Postoperative Pain: a clinical practice guideline from the American pain society, the American Society of Regional Anesthesia and Pain Medicine, and the American Society of Anesthesiologists' committee on regional anesthesia, executive committee, and administrative council. *The journal of pain*, 17(2), 131-157.

- Chou, S. W., & Hsu, C. S. (2016). Understanding online repurchase intention: social exchange theory and shopping habit. *Information Systems and e-Business Management, 14*, 19-45.
- Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning CASEL. (2020). *CASEL's district resource center*. Retrieved from <https://drc.casel.org/>
- Collins, J. (2021). If You Can Read, You Can Write, or Can You, Really?. *Writing Manuals for the Masses, 367*.
- Collins, J. & Drucker, P. F. (2020). On Leadership. In Drucker, P. F., Christensen, C. M., Goleman, D., & Porter, M. E. (Eds.). *HBR's 10 Must Reads Collection (12 Books)*. Harvard Business Review Press.
- Denham, S. A., Bassett, H. H., & Zinsser, K. (2012). Early childhood teachers as socializers of young children's emotional competence. *Early Childhood Education Journal, 40*(3), 137-143.
- Denham, S. A., Bassett, H. H., Thayer, S. K., Mincic, M. S., Sirotkin, Y. S., & Zinsser, K. (2012). Observing preschoolers' social-emotional behavior: Structure, foundations, and prediction of early school success. *The Journal of genetic psychology, 173*(3), 246-278.
- Gentles, I. (2022). *The New Model Army*. In *The New Model Army*. Yale University Press.
- Graetz, B., Littlefield, L., Trinder, M., Dobia, B., Souter, M., Champion, C., ... & Cummins, R. (2008). KidsMatter: A population health model to support student mental health and well-being in primary schools. *International Journal of Mental Health Promotion, 10*(4), 13-20.
- Greenberg, M. T., Domitrovich, C. E., Weissberg, R. P., & Durlak, J. A. (2017). Social and emotional learning as a public health approach to education. *The future of children, 13-32*.
- Hanapi, Z., & Nordin, M. S. (2014). Unemployment among Malaysia graduates:

Graduates' attributes, lecturers' competency and quality of education.

Procedia-social and behavioral sciences, 112, 1056-1063.

Hearle, N. J. (2008). *Investigating the impact of social-emotional interventions: An evaluation of the "Welcome to my life" program*. Vancouver: University of British Columbia.

Isava, D. M. (2006). *An investigating the impact of social and emotion curriculum on problem symptoms and knowledge gains among adolescents in a residential treatment center*. Eugene: University of Oregon.

Kosciw, J. G., Palmer, N. A., & Kull, R. M. (2015). Reflecting resiliency: Openness about sexual orientation and/or gender identity and its relationship to well-being and educational outcomes for LGBT students. *American journal of community psychology*, 55(1-2), 167-178.

Kosciw, J., Palmer, N. and Kull, R. (2015). Reflecting Resiliency: Openness about Sexual Orientation and/or Gender Identity and Its Relationship to Well-Being and Educational Outcomes for LGBT Students. *American Journal of Community Psychology*, 55, 167-178.

Leah Shafer. (2018). *11 Ways Schools Can—and Should—Involve Families in SEL Programming*. Retrieved from <https://www.edsurge.com/news/2018-06-26-11-ways-schools-can-and-should-involve-families-in-sel-programming>

Matson, J. L., Hess, J. A., & Mahan, S. (2013). Moderating effects of challenging behaviors and communication deficits on social skills in children diagnosed with an autism spectrum disorder. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 7(1), 23-28.

Matter, K. (2010). *Choosing a mental health program for your school*.

McBrien, J. (2022). *Social and emotional learning (SEL) of newcomer and refugee students: Beliefs, practices and implications for policies across OECD countries*.

Merrell, K. W., & Gimpel, G. (2014). Social skills of children and adolescents:

Conceptualization, assessment, treatment. *Psychology Press*.

Merrell, K. W., et. al. (2008). Social and emotional learning in the classroom: Evaluation of strong kids and strong teens on students social-emotional knowledge and symptoms. *Journal of Applied School Psychology* 24(2), 209-224.

Newby, T. J., Stepich, D. A., Lehman, J. D., & Russell, J. D. (2000). *Instructional Technology for Teaching and Learning: Designing Instruction, Integrating Computers, and Using Media* (Vol. 2). New Jersey: Prentice-Hall

Nix, R. L., Bierman, K. L., Domitrovich, C. E., & Gill, S. (2013). Promoting children's social-emotional skills in preschool can enhance academic and behavioral functioning in kindergarten: Findings from Head Start REDI. *Early Education & Development*, 24(7), 1000-1019.

O'Byrne, L. M., Witherspoon, J., Verhage, R. J., O'Brien, M., Muldoon, C., Ryan, C., ... & Reynolds, J. V. (2020). Barrett's Registry Collaboration of academic centers in Ireland reveals high progression rate of low-grade dysplasia and low risk from nondysplastic Barrett's esophagus: report of the RIBBON network. *Diseases of the Esophagus*, 33(10), doaa009.

Ouppinjai, S., Yawirach, P., Duangnakorn, P., Watcha, P., Chaisanit, P., Sukprapaporn, T., ... & Naree, K. (2022). ระบบ และ กลไก การ บริหาร จัดการ คุณภาพ การ ศึกษา ของ สถาน ศึกษา ชั้น พื้นฐาน ที่ ตอบ สอนง ต่อ การ เปลี่ยนแปลง ของ โลก อนาคต. *Journal of Arts Management*, 6(3), 1369-1391.

Pereira-Lima, K., & Loureiro, S. R. (2015). Burnout, anxiety, depression, and social skills in medical residents. *Psychology, health & medicine*, 20(3), 353-362.

Ramseyer, J. A. (1966). *Introduction to educational administration*. Boston: Allyn Bacon.

Restad, F., & Mølsted, C. E. (2021). Social and emotional skills in curriculum reform: a red line for measurability?. *Journal of Curriculum Studies*, 53(4), 435-448.

Ross, K. M., & Tolan, P. (2018). Social and emotional learning in adolescence: Testing

- the CASEL model in a normative sample. *The Journal of Early Adolescence*, 38(8), 1170-1199.
- Ruler, B. M. (2022). *An Evidence-based approach to Social and Emotional Learning*. New Haven: Yale University.
- Runjić, T., Bilić Prcić, A., & Alimović, S. (2015). The relationship between social skills and behavioral problems in children with visual impairment. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 51(2), 64-76.
- Shafer, L., & Zulkarnain, I. (2018). Immediacy, Hypermediacy and the College Campus: Using Augmented Reality for Social Critique. *Feminist Interventions in Participatory Media: Pedagogy, Publics, Practice*, 60-69.
- Shirley, D. (2016). *The new imperatives of educational change: Achievement with integrity*. Taylor & Francis.
- Shirley, M. (2016). Ixazomib: first global approval. *Drugs*, 76(3), 405-411.
- Shu, S., Lin, C. Y., He, H. H., Witwicki, R. M., Tabassum, D. P., Roberts, J. M., ... & Polyak, K. (2016). Response and resistance to BET bromodomain inhibitors in triple-negative breast cancer. *Nature*, 529(7586), 413-417.
- Taylor, R. D., Oberle, E., Durlak, J. A., & Weissberg, R. P. (2017). Promoting positive youth development through school-based social and emotional learning interventions: A meta-analysis of follow-up effects. *Child development*, 88(4), 1156-1171.
- Taylor, R. D., Oberle, E., Durlak, J. A., & Weissberg, R. P. (2017). Promoting positive youth development through school-based social and emotional learning interventions: A meta-analysis of follow-up effects. *Child development*, 88(4), 1156-1171.
- Turner, R. N., & Crisp, R. J. (2010). Imagining intergroup contact reduces implicit

prejudice. *British Journal of Social Psychology*, 49(1), 129-142.

Washburn, I. J. (2010). *Evaluation of a social-emotional and character development program*. Oregon: Oregon State University.

World Health Organization. (1997). *Life skills education in schools* (revised edition). Geneva: World Health Organization - Programme on Mental Health.

Yuan, K. H., & Bentler, P. M. (2002). On normal theory-based inference for multilevel models with distributional violations. *Psychometrika*, 67(4), 539-561.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. สืบค้นจาก <https://www.moe.go.th/พระราชบัญญัติโรงเรียน/>

กัมปนาท อาทิตยตั้ง, สาธร ทรัพย์รวงทอง, และ ทิปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2565). แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์. *Education journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 5(2), 100-112.

กัลยาณี รัตนบุตร (2564) *รูปแบบการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

กุลวดี ทองไพบูลย์. (2564). สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. *วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข*, 15(1).

กุลิณา รอดทอง. (2561). *การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.

เกริกก้อง มังคละพฤกษ์. (2560). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาตามแนวคิดการเสริมสร้างค่านิยมในการทำงาน*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

จุมพจน์ วนิชกุล, และ สาโรจน์ เผ่าวงศากุล. (2562). องค์ประกอบของการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนร่วมพัฒนา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มจร*, 7(2), 119-134.

โถมฉาย กาศโอสถ. (2554). *รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับ*

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ชัยเดช ศิริไพศาล. (2563). การบริหารกิจการนักเรียนที่มีคุณภาพ. (รายงาน).

ฐิติวัสส์ รัตนเย็นใจ. (2564). สมรรถภาพทางกายของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. *Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 47(2), 63-71.

ณททัย ไกรสรสวัสดิ์. (2561). ปัจจัยบุคคลและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้สูงอายุโรคไม่ติดต่อเรื้อรังในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ วท.ด. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ณัฐนนท์ คำชาย. (2562). รูปแบบการบริหารจัดการงานกิจกรรมนักเรียนแบบมีส่วนร่วม กรณีศึกษา โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่.

ดวงแก้ว จันทรสุต. (2554). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.

เดชา แก้วภูมิแห่. (2554). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ทองแดง แสงวงบุญ, และ สุรางคนา มัณยานนท์. (2564). การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนปทุมราชวงศา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5(1), 179-188.

ธัญพร จารุไพศาล. (2564). *ทัศนคติที่สำคัญในการทำงาน*. สืบค้นจาก

<https://www.workwithpassiontraining.com/17268875/ทัศนคติที่สำคัญในการทำงาน>

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. (2551). *นิตยภัตบริหาร*. เชียงใหม่ : ออเรนจ์ กรู๊ป ดีไซน์.

นรรธพร จันทรเฉลียว เสริบุตร. (2563). 5 มาตรการฟื้นฟูการเรียนรู้ที่ถดถอยทั้งระบบ” โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมรับมือการเปิดเทอมอย่างไร? สืบค้นจาก <https://www.eef.or.th/article->

tsqp-5-measures-to-restore-system-wide-regression-learning/

นิจปภา อ่อนอ้าย และ นันทรัตน์ เจริญกุล. (2561). แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนจันทร์
พระกิตติคุณตามแนวคิดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์. *Online Journal of Education*, 13(2),
304-315.

เบญจพร สมุทรเศรษฐ. (2555). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
(วิทยานิพนธ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.

เบญจวรรณ จันทไทย, ปิยะนันท์ หิรัณย์โชโลทร, และ ชลาธิป สมานิติโต. (2565). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้
My Happy Home ที่มีต่อการจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย. *วารสารการบริหารจัดการและ
นวัตกรรมท้องถิ่น*, 4(4), 50-60.

ปณิธิฤกษ์ เลิศล้ำ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการนักเรียนกับคุณลักษณะ อันพึง
ประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10.
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี, เพชรบุรี.

ปรารธนา หาญเมธี. (2564). กระบวนการพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม (Social-Emotional Skills)
ในเด็กปฐมวัย. สืบค้นจาก <https://www.rlg-ef.com/กระบวนการพัฒนาทักษะอาร-2/>

ปรารธนา หาญเมธี. (ม.ป.ป.). *EF พัฒนาทักษะสมอง*. สืบค้นจาก <https://www.rlg-ef.com/author/prathana/>

ผ่องนภา พรหมเกษ. (2566). การส่งเสริมทักษะทางอารมณ์ และสังคมเด็กปฐมวัย. *Journal of
Management and Local Innovation*, 5(2), 37-54.

มาลินี เกศธนากร. (2556). การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธของ บุคลากร
ทางการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42.
(วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ยุทธนา เลิศคลัง. (2565). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, นครปฐม.

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. (2564). Home. สืบค้นจาก

<https://www.thaipediatrics.org/>

โรงเรียนสิงหพาหุ ประสานมิตรอุบลรัตน์. (2565). Home. สืบค้นจาก <http://www.singhapahu.ac.th>

วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล. (2556). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจิวรายนบุญมีรังสฤษดิ์.

(วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

วราภรณ์ บุญดอก. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

วราภรณ์ ภูมิลี. (2559). การศึกษางานสร้างสรรค์จิตรกรรมบาติกจากลวดลายล้านนาจังหวัดลำปาง.

Journal of Fine Arts, 7(1), 143-192.

วาทยุทธ พุทธพรหม. (2555). การพัฒนาระบบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

วิภาวรรณ กลิ่นหอม. (2559). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการของ

เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรและ ปัจจัยด้านคุณภาพของระบบยื่นแบบที่มีต่อการยอมรับการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้ ผ่านอินเทอร์เน็ตของผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เขตพญาไท.

(การค้นคว้าอิสระ บธ.ม.).มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ปทุมธานี.

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์. (2555). การบริหารงานกิจการนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน

มัธยมศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กาญจนบุรี, กาญจนบุรี.

วิภาวรรณ โชติสวัสดิ์. (2555). การบริหารงานกิจการนักเรียนโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน

มัธยมศึกษาตามมาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กาญจนบุรี, กาญจนบุรี.

สมพิศ โห้งาม. (2550). *การจัดการและการบริหารงานกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา บริหาร การศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมพิศ โห้งาม. (2555). *การจัดการและการบริหารงานกิจการนักเรียน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหาร การศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สวภพ เทพกลุ. (2559). *แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวความคิดการเสริมสร้างความยั่งยืน ผู้กพันระหว่างโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). Home. สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). *ยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อแผนการศึกษา โรงเรียนเอกชน ยุทธศาสตร์ที่ 1,3*. สืบค้นจาก https://opec.go.th/aboutus?cate_id=3

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2565). Home. สืบค้นจาก <https://opec.go.th/>

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2560). *กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2579*. สืบค้นจาก https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2018/08/file_32600e26a233b3fc9c88e48300c10334.pdf

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2565). Home. สืบค้นจาก <https://www.senate.go.th>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (ฉบับย่อ)*. สืบค้นจาก <http://library.nhrc.or.th/ulib/dublin.php?ID=10506>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *รายละเอียดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี*. สืบค้นจาก <http://nscr.nesdc.go.th/ns/>

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2543*. สืบค้นจาก <http://www.oic.go.th/fileweb/cabinfocenteropm/>

drawer01/general/data0004/00004102.pdf

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). *มาตรฐานการปฏิบัติงานมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). สืบค้นจาก http://www.thaischool.in.th/_files_school/27100420/data/27100420_1_20200922-173828.pdf

สุทัศน์ โชตนะพันธ์, วีระพงศ์ เกิดสิน, ยุทธนา ลีลา, จุฑาพร เกสร, เอกชัย กกแก้ว, จริญญา ยมเสถียรกุล, กนกศักดิ์ ชาญกุล, ลัดดาวรรณ เจริญศิริกิจ, และ จริญญา ดำรงค์ศักดิ์. (2564). *การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงบูรณาการเพื่อบริหารจัดการและการจัดทำนโยบายด้านบริการสุขภาพและสถานะสุขภาพแรงงานข้ามชาติโดยประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์กรณีศึกษา: สถานการณ์โควิด-19 ในพื้นที่เขตสุขภาพที่ 6. คลังข้อมูลและความรู้ระบบสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.*

สุปัญญา ปักสังคะณย์. (2565). *แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนประจำตามแนวคิดทักษะทางพฤติกรรม.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สุภัทรชัย สีสะใบ. (2564). *ถอดบทเรียนจากพื้นที่วิจัย : การเสริมสร้างเครือข่ายทางสังคมเพื่อลดปัจจัยเสี่ยง ตามแนวพระพุทธศาสนาในชุมชนคลองกระหิง จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารพุทธนวัตกรรมและการจัดการ, 4(1), 74-88.*

สุภารัตน์ พัฒนแหวน. (2564). *การเสริมสร้างการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. วารสารศึกษาศาสตร์ มจร, 9(2).*

สุรพัชร เกตุรัตน์, และ ศักดิ์พันธ์ ต้นวิมลรัตน์. (2562). *การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการราชบุรี. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 996-1004.*

อณัญญา เรืองวานิช และ นันทิยา น้อยจันทร์. (2556). *แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคมสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 4(7).*

อภิชาติ คำหาญ, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม, และ นพพงษ์ บุญจิตราตุล. (2564). *การศึกษาศาภาพการ*

บริหารและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5(3),
648-659.

อำนาจ ทองโปร่ง. (2560). การพัฒนาคนในระบบการจัดการศึกษาไทย. *Ph. D. in Social Sciences
Journal*, 7(2), 1-16.

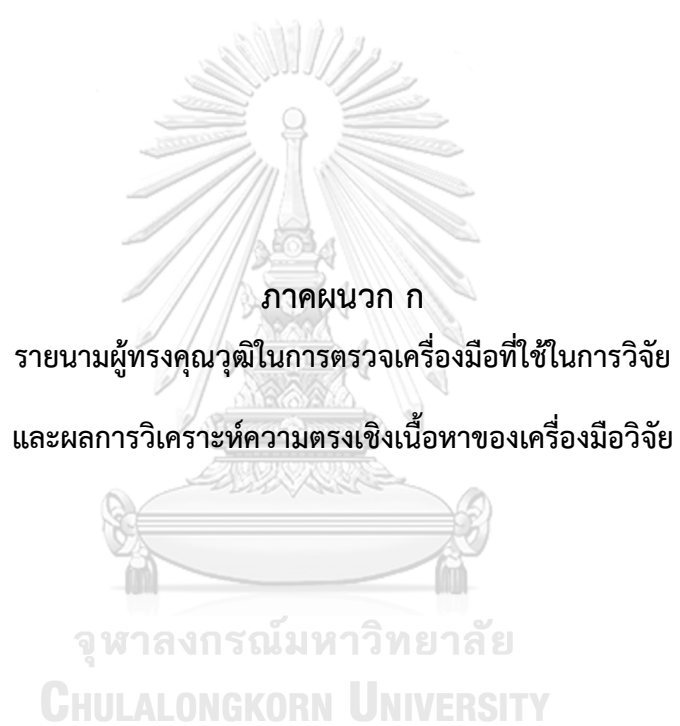
อำนาจ ทองโปร่ง. (2560). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปกติใหม่ (New Normal) ตามการ
รับรู้ ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *Journal of Roi
Kaensarn Academi*, 7(6), 47-65.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

1. รศ.ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
2. ผศ.ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล
ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
3. รศ.สายัน พุทธลา
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. ชิสเตอร์ ดร.สมพิศ กัตัญญ
ผู้รับใบอนุญาต/ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน
5. ดร.มนิตรา ศุภกิจ โคลเยส
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม
(สำหรับนักเรียน)

ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาค่านิยมหรือไม่

+1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว **สอดคล้อง** กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ** ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่

-1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว **ไม่สอดคล้อง** กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

*ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
1)	เพศ 1) ชาย 2) หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2)	อายุ 1) น้อยกว่า 16 ปี 2) 16 ปี 3) 17 ปี 4) มากกว่า 18 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ตัดคำว่ามากกว่าออก (ผขช.1)
3)	ระดับการศึกษา 1) มัธยมศึกษาปีที่ 4 2) มัธยมศึกษาปีที่ 5 3) มัธยมศึกษาปีที่ 6	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้	ควรเน้นม.ต้นด้วย (ผขช.1)
4)	แผนการศึกษา 1) วิทยุ-คณิต 2) ศิลปคำนวณ 3) ศิลปภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
4)	ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา หัวหน้างานกิจการ นักเรียน ครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	เพิ่มอื่นๆ โปรดระบุ (ผชช.1)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ**สภาพปัจจุบัน**และ**สภาพที่พึงประสงค์** ในการบริหารจัดการนักเรียน
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2.1	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารกิจการ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคมในระดับใด									
2.1.1	โรงเรียนได้ รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ใน ระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.1.2	โรงเรียนได้ จัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่อง ต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.1.3	โรงเรียนได้ จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									เพิ่มแนวทาง (ผชช.1)
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
	ฉันตั้งเป้าหมายในการทำงานทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	ฉันทำงานได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น เคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม										
3.	นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม อยู่ในระดับใด									
	ฉันอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้	ควรรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นก่อนที่จะอธิบายถึงสาเหตุและที่มาของอารมณ์ (ผชช.1)
	ฉันเคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	เพิ่ม เพื่อนๆ เพิ่ม จำนวนข้อ (ผชช.1,2,3)
การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship Skills) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการทำงาน ขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้										
4.	นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการสร้างสัมพันธภาพ อยู่ในระดับใด									
	ฉันสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	ฉันให้ความร่วมมือในการทำงาน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้	ควรยกตัวอย่างหรือไม่ว่าเป็นงานอะไร(ผชช.1,2)
	ฉันขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ควรแยกเป็น 2 ข้อ คนละพฤติกรรม (ผชช.1,2)
การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการ ยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแยกแยะปัญหา พยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย นำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม										
5.	นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ อยู่ในระดับใด									
	ฉันยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้	ควรมีการเกริ่นนำเล็กน้อยเกี่ยวกับการตัดสินใจ (ผชช.1)
	ฉันรู้จักแยกแยะปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	ฉันพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
	ฉันทันหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วย การวิเคราะห์และประเมิน สถานการณ์อย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	ฉันทันนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็น แนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่ บนพื้นฐานของศีลธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
1)	แนวทาง <u>การวางแผนงานกิจการนักเรียน</u> ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร								ใช้ได้	หากถามนักเรียนไม่น่ามี คำถามปลายเปิดเพราะวัด เพียงระดับอารมณ์และสังคม (ผชช.1,2,3,4,5)
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	
2)	แนวทาง <u>การบริหารงานกิจการนักเรียน</u> ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร								ใช้ได้	
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	
3)	แนวทาง <u>การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม</u> ของโรงเรียน มัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะ เป็นอย่างไร								ใช้ได้	
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	
4)	แนวทาง <u>การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน</u> ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร								ใช้ได้	
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	
5)	แนวทาง <u>การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน</u> ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร								ใช้ได้	
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	
6)	แนวทาง <u>การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน</u> ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร								ใช้ได้	
		0	0	0	0	0	0	0	ใช้ได้	

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม
 (ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ หัวหน้างานกิจการนักเรียน และ ครูผู้สอน)

ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาค่านิยมหรือไม่

+1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว **สอดคล้อง** กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ** ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่

-1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว **ไม่สอดคล้อง** กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

*ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
1)	เพศ 1) ชาย 2) หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2)	อายุ 1) 30-35 ปี 2) 36-40 ปี 3) 41-45 ปี 4) 46-50 ปี 5) มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ตัดคำว่ามากกว่า (ผขช.1)
3)	วุฒิสูงสุดทางการศึกษา 1) ปริญญาตรี 2) ปริญญาโท 3) ปริญญาเอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	หรือเทียบเท่า (ผขช.1)

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
4)	ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา หัวหน้างานกิจการ นักเรียน ครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	เพิ่มอื่นๆ ไปรศ.1

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ**สภาพปัจจุบัน**และ**สภาพที่พึงประสงค์** ในการบริหารกิจการนักเรียน
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2.1	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารกิจการ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคมในระดับใด									
2.1.1	โรงเรียนได้ รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ใน ระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.1.2	โรงเรียนได้ จัดทำแผนงานกิจการนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่อง ต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.1.3	โรงเรียนได้ จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									เพิ่มแนวทาง (มชช.1)
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.2	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด									
2.2.1	โรงเรียนได้ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่อง ต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.2.2	โรงเรียนได้ ประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และ สังคมเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.2.3	โรงเรียนได้ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.3	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และ สังคมในระดับใด									
2.3.1	โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย เพื่อพัฒนา ทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2.3.2	โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.3.3	โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.3.4	โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.3.5	โรงเรียนได้ ยกย่องผู้ประพฤติดี เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.3.6	โรงเรียนได้ ให้กำลังใจผู้ประพฤติดี เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2.4	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ <u>การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</u> โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมใน ระดับใด									
2.4.1	โรงเรียนได้ <u>รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.4.2	โรงเรียนได้ <u>คัดกรองนักเรียน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.4.3	โรงเรียนได้ <u>ป้องกันและแก้ไขปัญหา</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.4.4	โรงเรียนได้ <u>พัฒนาและส่งเสริมนักเรียน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ชื่อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2.4.5	โรงเรียนได้ ส่งต่อ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้เป็นระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.5	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด									
2.5.1	โรงเรียนได้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้เป็นระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.5.2	โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้เป็นระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.5.3	โรงเรียนได้ สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้เป็นระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.6	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด									
2.6.1	โรงเรียนได้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้เป็นระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.7	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด									
2.7.1	โรงเรียนได้ ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.7.2	โรงเรียนได้ ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.7.3	โรงเรียนได้ นำผลการประเมินไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด									
	การตระหนักรู้ตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การจัดการตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตระหนักรู้ทางสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การสร้างสัมพันธภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
1)	แนวทาง การวางแผนงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
2)	แนวทาง การบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผชช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3)	แนวทาง การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผชช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4)	แนวทาง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผชช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5)	แนวทาง การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผชช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
6)	แนวทาง การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร									ตัดมีลักษณะออก (ผชช.1)
		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ ของ (ร่าง) แนวทางฯ

1. ดร.พุทธิมา รักษ์ธนธัช
โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
1. นางปรานีย์ คุณธรรมดี
ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. ดร.วิษณุ ทรัพย์สมบัติ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ร.อ. ดร.อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์
ประธานหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. นางสาวศศิธร คูวิรัตน์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนพระฤทัยพัฒนเวศม์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคม นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 8 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีจำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มีลักษณะเป็นการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

4. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามแต่ละตอนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายพิภพรอนันต์ เทพพิทักษ์

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร 099 665 5663

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

คำชี้แจง_ กรุณาพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง
ของท่านตามสถานภาพ

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

1. เพศ

• 1) ชาย

• 2) หญิง

2. อายุ

• 1) น้อยกว่า 16 ปี

• 2) 16 ปี

• 3) 17 ปี

• 4) 18 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

• 1) มัธยมศึกษาปีที่ 4

• 2) มัธยมศึกษาปีที่ 5

• 3) มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. แผนการศึกษา

• 1) วิทยุ-คณิต

• 2) ศิลป์คำนวณ

• 3) ศิลป์ภาษา

• 4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. เกรดเฉลี่ย

• 1) น้อยกว่า 1.00

• 2) 1.00-1.50

• 3) 2.00 – 2.49

• 4) 2.50 – 2.99

• 5) 3.00-3.49

• 6) 3.50 ขึ้นไป ระบุ.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับทักษะอารมณ์และสังคม

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใด **โดยทำเครื่องหมาย ✓**
ลงในช่อง “ระดับทักษะอารมณ์และสังคม”

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “ระดับทักษะอารมณ์และสังคม”

ระดับ 5 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการนั้นในระดับ มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการนั้นในระดับ มาก
ระดับ 3 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการนั้นในระดับ ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการนั้นในระดับ น้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการนั้นในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะอารมณ์และสังคม				
		มากที่สุด	-----	->	น้อยที่สุด	
		5	4	3	2	1
1.	นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม <u>ด้านการตระหนักรู้ตนเอง</u> อยู่ในระดับใด					
1)	ฉันรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง	5	4	✓	2	1

แปลความหมาย 3 หมายถึง ท่านมีระดับทักษะอารมณ์และสังคมตามรายการ “ฉันรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง” ในระดับ “ปานกลาง”

จบตัวอย่าง

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะอารมณ์และสังคม				
		มากที่สุด -----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1
การตระหนักรู้ตนเอง (Self Awareness) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ และเข้าใจ อารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง แสดงออกอย่างเหมาะสม รับผิดชอบต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง						
1. นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ตนเอง อยู่ในระดับใด						
1)	ฉันรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง	5	4	3	2	1
2)	ฉันแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองออกมาอย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1
3)	ฉันรับผิดชอบต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง	5	4	3	2	1
การจัดการตนเอง (Self Management) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการบอกวิธีการจัดการ ความเครียด ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม ตั้งเป้าหมายในการทำงาน และทำงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้						
2. นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการจัดการตนเอง อยู่ในระดับใด						
4)	ฉันสามารถบอกวิธีการจัดการความเครียดของตนเองได้	5	4	3	2	1
5)	ฉันควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1
6)	ฉันตั้งเป้าหมายในการทำงานทุกครั้ง	5	4	3	2	1
7)	ฉันทำงานได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้					
การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น เคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม						
3. นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม อยู่ในระดับใด						
8)	ฉันอธิบายถึงสาเหตุของอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1
9)	ฉันเคารพในความเหมือน ความแตกต่างของคนในสังคม	5	4	3	2	1
การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship Skills) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการสร้างและรักษา สัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ให้ความร่วมมือในการทำงาน ขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้						
4. นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการสร้างสัมพันธภาพ อยู่ในระดับใด						
10)	ฉันสร้างและรักษาสัมพันธภาพของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1
11)	ฉันให้ความร่วมมือในการทำงาน	5	4	3	2	1
12)	ฉันขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลได้	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม	ระดับทักษะอารมณ์และสังคม				
		มากที่สุด -----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1
การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการ ยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแยกแยะปัญหา พยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย นำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม						
5. นักเรียนมีทักษะอารมณ์และสังคม <u>ด้านการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ</u> อยู่ในระดับใด						
13)	ฉันยอมรับผลของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	5	4	3	2	1
14)	ฉันรู้จักแยกแยะปัญหา	5	4	3	2	1
15)	ฉันพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น	5	4	3	2	1
16)	ฉันค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์อย่างหลากหลาย	5	4	3	2	1
17)	ฉันนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาโดยอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

.....

.....

.....

---ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม---

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

(สำหรับนักเรียน)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

(ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะอารมณ์และสังคม นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

2. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 13 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) มีจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทักษะอารมณ์และสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีจำนวน 120 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Closed-ended Questions) มีจำนวน 6 ข้อ

3. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

4. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามแต่ละตอนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายพิภพรอนันต์ เทพพิทักษ์

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร 099 665 5663

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

คำชี้แจง_ กรุณาพิจารณาข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านตามสถานภาพ

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ✓ 1) ชาย • 2) หญิง

1. เพศ

- 1) ชาย • 2) หญิง

2. อายุ

- 1) 30-35 ปี • 2) 36-40 ปี
• 3) 41-45 ปี • 4) 46-50 ปี
• 5) 50 ปี ขึ้นไป

3. วุฒิสุงสุดทางการศึกษา

- 1) ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า • 2) ปริญญาโท
• 3) ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา • 2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
• 3) หัวหน้างานกิจการนักเรียน • 4) ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ**สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์** ในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใด **โดยทำเครื่องหมาย ✓** ลงในช่อง **“สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์”**

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง **“สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์”**

- 5 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพการปฏิบัติจริง/สภาพปฏิบัติที่พึงประสงค์ มีระดับน้อยที่สุดหรือไม่มี

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด	---->			น้อยที่สุด	มากที่สุด	---->			น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด										
2.1.1	โรงเรียนได้ รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด										
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	✓	1	✓	4	3	2	1

แปลความหมาย 2 หมายถึง ท่านเห็นว่าโรงเรียนได้รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม ด้านการตระหนักรู้ตนเอง ในสภาพปัจจุบันระดับ **“น้อย”** และ 5 หมายถึง ท่านต้องการหรือพึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับ **“มากที่สุด”**

จบตัวอย่าง

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ <u>การวางแผนงานกิจการนักเรียน</u> การบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.1.1 โรงเรียนได้ <u>รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1.2 โรงเรียนได้ <u>จัดทำแผนงานกิจการนักเรียน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1.3 โรงเรียนได้ <u>จัดทำแนวทางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักเรียน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ <u>การบริหารงานกิจการนักเรียน</u> โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.2.1 โรงเรียนได้ <u>กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2.2 โรงเรียนได้ ประสานงานกับเครือข่ายภายนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2.3 โรงเรียนได้ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.3.1 โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.2 โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.3 โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.4 โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.5 โรงเรียนได้ ยกย่องผู้ประพฤติดี เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.6 โรงเรียนได้ ให้กำลังใจผู้ประพฤติดี เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.4.1 โรงเรียนได้ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4.2 โรงเรียนได้ คัดกรองนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4.3 โรงเรียนได้ ป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4.4 โรงเรียนได้ พัฒนาและส่งเสริมนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4.5 โรงเรียนได้ ส่งต่อ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.5.1 โรงเรียนได้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5.2 โรงเรียนได้ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5.3 โรงเรียนได้ สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ <u>การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน</u> โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.6.1 โรงเรียนได้ <u>พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่งเสริมประชาธิปไตย</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7 โรงเรียนของท่านมีกระบวนการ <u>การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน</u> โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคมในระดับใด											
2.7.1 โรงเรียนได้ <u>ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงาน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7.2 โรงเรียนได้ <u>ประเมินผลการดำเนินงาน</u> เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	ทักษะอารมณ์และสังคม - การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด ----> น้อยที่สุด					มากที่สุด ----> น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7.3 โรงเรียนได้ นำผลการประเมินไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะอารมณ์และสังคม เรื่องต่อไปนี้ในระดับใด											
1)	การตระหนักรู้ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2)	การจัดการตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3)	การตระหนักรู้ทางสังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4)	การสร้างสัมพันธ์ภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5)	การตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

1. แนวทาง การวางแผนงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. แนวทาง การบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3. แนวทาง การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4. แนวทาง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

5. แนวทาง การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

6. แนวทาง การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ที่ส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

---ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อตอบแบบสอบถาม---

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ตามแนวคิดทักษะอารมณ์และสังคม

(ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายพิภรณ์นันต์ เทพพิทักษ์

วุฒิการศึกษา

สำเร็จการศึกษา

1. ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2565

2. คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2566

ผลงานตีพิมพ์

ปริญญานิพนธ์

- เรื่อง การศึกษารูปแบบและผลของโปรแกรมหลังเลิกเรียนของสถาน
ศึกษาระดับมัธยมศึกษา

A STUDY OF PATTERNS AND OUTCOMES OF AFTER
SCHOOL PROGRAMS OF SECONDARY SCHOOLS

บทความวิจัย

- เรื่อง การศึกษาความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ
การเรียนพิเศษ ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทความวิชาการ

- เรื่อง เศรษฐศาสตร์การศึกษา: บทเรียนในอดีตที่ผู้บริหารธุรกิจการศึกษา
ควรระวังสู่การก้าวเป็นธุรกิจการศึกษาที่มั่นคง